

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.

*İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BİL YAY) Vakfı'nın Kuruluşudur. ©*

Cilt:37 Sayı:442 KASIM 1996
(KDV DAHİL) 120.000 TL. YURTDIŞI: 5 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın Sorumlusu:
Halûk HACALOĞLU

Basım-Yayım Uygulama Yönetmeni:
Levent KOSOVA

Dizgi ve Mizanpaj Sorumlusu:
Neslihan PARLAK

Çeviri ve Redaksiyon Sorumlusu:
Yasemin TOKATLI

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 • Fax: 252 07 18

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: 243 18 14

Kapak ve İç Baskı
Meta Basım Yayım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Tel: 281 62 00 - 268 37 28

Renk Ayrımı
Degrade Grafik Tasarımı ve
Reprodüksiyon Ltd. Şti.
Tel: 246 26 26 - 240 59 40

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi
RUH ve MADDE P.K.9
80072 Beyoğlu/İST.

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi 1.440.000 TL.
(Öğrenciler: 1.150.000 TL.),
Yurtdışı: 60.-DM
Posta Çeki No: 655294
Ayda bir yayınlanır.
E-mail: bilyay@ibm.net

İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: DUYGU ve BİLGİ İNSANI	2
● SİYANET MELEKLERİ	5
● ÇOCUKLARIMIZ ve BİZ	8
● BAŞKALARINA NASIL YARDIM <u>ETMELİYİZ</u>	11
● VAZİFE	14
● ALEDE BARIŞ	15
● UFO'LAR: GERÇEK Mİ, YOKSA KURGU MU?	17
● RUHSAL AKTÜALİTE - BEŞERİ ÖNLEMLER ve TEKRARDOĞUŞ	19
● HAYATI "YAŞAMAK"	20
● RUHSAL AKTÜALİTE - OKUYUCULAR SİRİTÜALİZMİ SAVUNUYORLAR	23
● BİLİM ve DİN: SINIRLAR BULANIKLAŞIYOR	24
● RUHSAL ŞİFA	28
● BİLYAY VAKFI KURS - SEMİNER	30
● NÖTR OLMAK	31
● NEW MEXICO'NUN GİZEMLİ TAŞI	33
● ENKARNASYON KANUNLARI ve DÜNYA	35
● ÖNÜMÜZDEKİ BEŞ YIL ve ÖTESİ	36
● BİLGİ ve BİZ	39
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: REALİTE DEĞİŞİMİ	41
● İMAJİNASYON (TAHAYYÜL), TASAVVUR ve İRADE	42
● KUTSALIN İSTİSMARI FELÂKET GETİRİR	46
● ETKİNLİKLERİMİZ	47
● KİTAPLAR ARASINDA: BÜYÜK İNİSİYELER	48

Sevgili Okuyucular

Ergün ARIKDAL

Tüyap Kitap Fuarı'na hepimizi bekliyoruz. Birçok yeni kitabı sizlere sunmaktan sevinç duyacağız. Yayıncılık artık zor bir uğraşı hâline geldi ya da getirildi. Her şeye rağmen, yüksek telif ücretleriyle başetmeye çalışıyoruz.

Yazılmış, telif ve tercüme oldukça çok sayıda kitaplarımız mevcut. İş bu kadarla bitmiyor. Mevcudu kalmayan kitapların da sizlere tekrar sunulması gerekiyor ki, asıl önemli olan bunlardır. Konuyla temasa geçme yetkinliğine ulaşan her insan, kendisine bir rehber aramaktadır.

"İşte sana öğretici bir kitap, eğitici bir eser" diye eline tutuşturulanların çoğu çarpık psişik dünyaların paralojik ifadelerinden başka bir şey olmamaktadır. Bu durumu kısa sürede hissedenler ya da anlayanlar, gerçeklerin peşine düşmektedirler, haklı olarak... Bu bakımdan, tam kırk yıldır, yayınladığımız her şeyin yararlı olmasını, ruhları hür hâle getirmesini istedik ve asla bu yoldan ayrılmadık.

Ülkemizin ciddi yayın yapan insanlarına da müteşekkirimiz. Son zamanlarda o kadar değerli araştırma eserleri yayımlandı ki, Batı'daki benzerleriyle yarışacak içeriktedirler.

Evet!.. Bütün her şeye rağmen, bu misyoner ülkenin hedefine doğru hızla ilerleyişini, su gibi berrak ve uyumlu olarak, gözleme imkânı mevcut bulunmaktadır. Her ne oluyorsa, bu ülkenin negatif enerjisini açığa çıkarmak ve bir tür kolektif regresyon tedavisi uygulaması gibi olmaktadır. Her olay, her söz, her ideoloji ve önermeler birikmiş negatif güçlerin ortaya çıkmasına ve yerine pozitif, en azından yansız/nötr güçlerin geçmesine sebep olmaktadır.

Kolektif travmaların teker teker hatırlanması, onların oluşturduğu negatif/olumsuz güçlerin, toplumda nasıl tezahür ettiğini, beşerî bünyede davranış bozuklukları olarak sevgisizlik, egoizm, anarşi ve hatta teröre nasıl dönüştüğünü müşahede etmekteyiz.

Maneviyat adına önerilere gelince... Hangi zaman ve mekânda olursa olsun, negatif karmaların telâfisi için, maneviyat adı kullanılarak, pek çok hatalar işlenmiştir. Bu bakımdan hataların meydana getirdiği negatif travmaların sonuçlarını-inanç zıtlasmaları ve savaşları ile-açığa çıkarma, tüm beşerî korkuları, doyumсу arzuları yaşatma tarzından bir mekanizma hareket hâlinde-dir.

"Çürümüş olan düşer ve düşen korunmaz." Tabiatta bunun tersine bir işleyiş var mı? Amma, insanoğlu çürümüşü korumak gibi akıl almaz bir yetenek sergilemekte ısrarcıdır. İnanç, bilgisi, ilkeleri, felsefesi çürümüş olanları muhafaza etmenin hiçbir mantığı yoktur, körlükten başka...

Bütünleşememiş, bunun için gereken niyet ve çabanın yeterince ortaya konmadığı ülkemizin daha aşıp geçmesi çok zor yolları var. Üstelik zamanı da kalmadı... Zaman çok önemli bir enerjetik akıştır. Belirli bir noktada buluşmak gerekiyor. Geç kalacağı belli olanlar, çürümüş olanlardır. Hayatı kaybetmek, Rab'bin takdirine göre, hiç beklenmedik zamanda oluşur.

Selâm ve Sevgiler

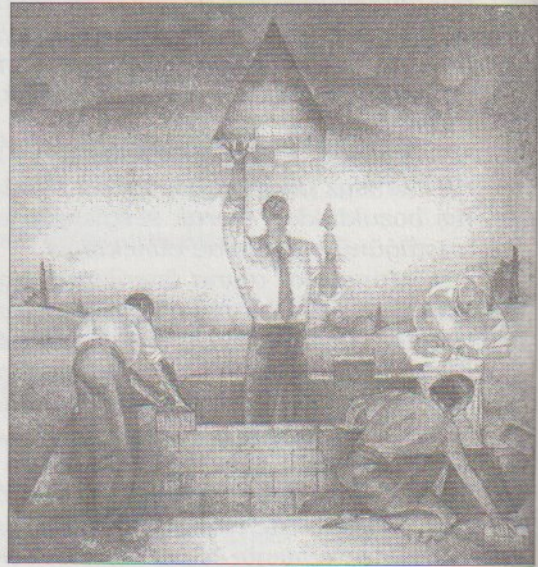
DUYGU ve BİLGİ İNSANI

Bilen ama hissetmeyen insanın trajedisini biz zaten kendi içimizde de yaşıyoruz. 21. yy ve ondan sonraki seneler içerisinde insanlık gerçekten hem bilen hem hisseden insan durumunu yaratmak zorundadır ve böyle de olma ihtimali çok kuvvetlidir.

BUGÜN içinde bulunduğumuz dünyada bütün insanlar bir şeyleri hissediyorlar, hissiyatları var, fakat bilmiyorlar. Bunlar nedir, nerden ileri geliyor, niçin? Burada bilmemekten maksat hisle-

rinin hedefleri nedir, maksatları nedir, bunun farkında değiller. Onları sadece o andaki kendi yorumlarıyla halletmeye çalışıyorlar. Toplum içerisinde veya günlük hayatı içerisinde kolay bir yoruma gidiyor ve o yorumla tamam diyor, hissimin hedefi budur. Ve bunlar da genellikle refleks hâlinde meydana gelen hadiseler. Orada da bir düşünme yok.

İrade faaliyetinin bir parçası, duygu ve duymak, hissetmektir. Bir iradî faaliyeti analiz ettiğimiz zaman bunun üç unsurdan meydana geldiğini görmek mümkün. Önce bir irade faaliyetinde bir düşünce vardır. Bunu bir çeşit direksiyon veya o direksiyonun başındaki yönetici gibi ele alabiliriz. Bir düşünce faaliyeti var, ondan sonra bir duygu arkasından çıkıp geliyor, her düşüncenin içerisine biraz da sezgiyi

Bildiğini bildiği gibi uygulayan insan...

katabilirsiniz ki, bunlar da bir çeşit gücü temsil ediyor. Düşünceden duyguya, duygudan da faaliyete doğru, yani eyleme geçmek gerekiyor

ve eylemler de meydana geliyor. Bunlar da gene arabanın tekerleklerine benzeyen hususlardır, yani hareketi artık fiilen yaşıyoruz. Tabii bir amaç düşünülür, bir gayemiz vardır. Her ne olursa olsun günlük hayatımızda veya senelik hayatımızda, gelecek sene şunu yapacağız tarzında veya daha uzun vadeli işler bakımından bir amaç düşünürüz. Bunlar bir arzu ya da duygu meydana getirir, otomatikman her düşüncenin arkasından bir arzu, yani bir istek ve bir duygu teşekkül eder. Bu duygular da bizi hareket geçirir. **Duygunun şiddeti, enerjetik durumu, taşıdığı enerjinin niteliği, hareketlerimizin niteliğini meydana getirir.** Fakat bütün bunların hepsinin temelinde irade ve iradenin bir duyguyu uyarması söz konusudur.

Acaba biz insan olarak duygularımızı yönlendirebiliyor veya yönetebiliyor muyuz? Duygularımızı yönetme imkânına sahip miyiz? Sahip olmamız gerekir şu şartla ki, eğer düşüncelerimiz iradî faaliyetler sonucunda ortaya çıkıyorsa çünkü Gurdjieff bizim yaptığımız hareketlerin, düşüncelerin vs. her şeyin kendiliğinden olduğu bir geliş, bir zuhurat tarzında, hiçbir irademizin olmadan birtakım işlerin ortaya çıktığını ifade eder.

Bir amaca bağlı olmak üzere gayeden, hedeften doğan düşünce sonunda, duyularımızın uyarılması mümkün olabilir. Tabii bunun için de bir eğitim şart. Bu bir irade ve imajinasyon eğitimi sorunudur. Bunların başka türlü bir eğitimle insanlara anlatılması, öğretilmesi lâzım. Bugün modern dünyada bunlar pek öğretilmiyor. Ancak hususî eğitimler vasıtasıyla veya bir ekole bağlı iseniz, herhangi bir çalışma yapan bir grubun içindeyseniz, o grup da bunun farkındaysa size bazı şeyler öğretme imkânı sağlıyor.

DÜŞÜNCE DUYGUDAN SONRA GELİŞMİŞTİR

Duyularımız gerçekten her şeyi yönetir durumdadır. Neden? Çünkü insanlığın gelişiminde irade ile düşüncenin çalışması en genç olan çalışma şeklidir. Çünkü insanlar önce düşünmeyi öğrenmemişlerdir. Düşünme eylemi

yavaş yavaş sonradan zuhur etmiştir, ama hissetme her şeyden eskidir. Eğer bunları bir yaşa bağlarsak, 500 bin yaşında olan hissetme var ise, 100 bin yaşında da düşünme vardır veya belki de 75 bin yaşındadır. Yani her şeyden evvel insan ve insana bağlı olan diğer canlı grupları varlık olarak düşünmekten ziyade hissetme-

Esasında insanların çoğunu düşünceler değil duygular idare etmektedir.

ye önem verir ve hisleriyle yönlendirilmiştir. Bizde arta kalan bir yığın refleks ve içgüdü hareketleri bilhassa şuuraltı mekanizmasının çalışması doğrudan doğruya duyularımız vasıtasıyla meydana gelir. Duyuların dü-

şünce ameliyemize göre çok daha yaşlı olması elbette ki onun üzerimizdeki hâkimiyetinin çok daha evelden başlamış olmasına bağlıdır. Onun için hisseden ama bilmeyen insandan söz edilebilir. Çünkü bilmek bir yerde düşünmeyle var olan bir iştir. Düşünce sonradan teşekkül etmiştir. Hissetmeyle beraber düşünmek, yani eşya arasındaki farkları tayin edebilmek, eşyanın düzeni hakkında bilgiye sahip olmak, eşya ile kendisi arasındaki bağları kurabilmek, kendini ve eşyayı tanıyabilmek vs. tarzındaki işler bir düşünce ameliyesi ile, üstelik iradî bir şekilde konsantrasyonla, bir amaca bağlı olan bir çalışmayla elde edilmiştir. Halbuki ilkel insanda, geçmiş insanda, bundan 6, 7, 10, 15 bin yıl evvelki insanda bunların böyle olduğu pek şüphe götürür. Giderek duyuların, duyguların gücünde belki zayıflama veya hâkimiyetinin biraz azalma meylini görüyorsanız da bu insan varlığının duyuların hâkimiyeti altından tamamen kurtulmuş olduğunu bize göstermiyor.

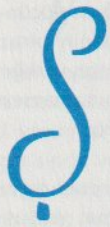
H

atta bazı hususlardaki dejenerasyon, kokuşma, yozlaşma dediğimiz olayların meydana geldiği noktalarda temel olarak duyular esas alınmıştır, o noktadan yayılır. Düşünce yoluyla, bilgi yoluyla

dejenerasyon yayılmaz. Bir şey yozlaştırılacaksa, bozulacaksa, bir şeyin başka bir şeye dönmesi bekleniyorsa, tabii bozulacak, dönecektir, yozlaşacaktır ki, terk edilmesi kolay olsun. Kokuşmamış bir şeyden insanlar kurtulmaz, atmaz bunu üzerinden. Kokuştuktan, bo-

zulduktan ve enerjetik durumu zayıfladıktan sonra daha yüksek bir enerjetik duruma geçmenin imkânları aranır: Ne yapacağız, ne edeceğiz? Şimdi Türkiye'nin hâli böyle, tam bir dejenerasyon içindedir; dünya gibi. Dünya gibi Türkiye de bu işten nasibini almıştır. Bir dejenerasyon hâli yaşıyoruz. Fazla da korkuya kapılmamaya, ne olacak hâlimiz demeye lüzum yok, çünkü değişimler daima dejenerasyonlarla beraber başlar.

Dejenerasyon olmadan herhangi bir değişimden söz etmek hayaldir. Sıkıntılarımızın büyük bir kısmı hislerimizin, sezgilerimizin dejenerasyon olmasından ileri geliyor. Yani duygular zaten çok eski bir geçmişe sahiptir ve bizim tabiatla, kendimizle olan münasebetimizin tanziminde düzenleyici rolü duygularımız, hislerimiz üstlenmiştir. **Esasında insanların çoğunu düşünceler değil duygular idare etmektedir.** Eğer dejenerasyon da varsa, dejenerasyon olmuş duygularla hareket edildiği için kendimizi çok daha fazla mutsuz, umutsuz hissediyoruz. Duygularımızın üzerimizdeki baskısı, bilgiden daha fazladır. Bunu her zaman fark edebiliyoruz ve her faaliyetin arkasında da daima bir his bulunduğunu biliyoruz. Bir his olmadan herhangi bir faaliyet olmaz, yani siz o hisse isterseniz amaç deyin, isterseniz niyet deyin. Ne niyetle bu işi yapıyorsunuz? O esasında bizde mevcut olan his mekanizmasının meydana getirdiği bir durumdur.

u durumda bütün insanlık bilmeden ve hissetmeyen insan pozisyonundan çıkmış vaziyettedir. **Bilmeden ve hissetmeyen insan pozisyonu Neondartel Adamıdır.** Mezaik devirdeki, doksan bin sene evvelki insanın tipidir. Hiçbir şey bilmeden ve hissetmeyen insan ama şeklen insan. Her şeyi var, fakat bunların farkında olmayan, tamamen içgüdüsel bir şekilde yani bir çeşit hayvanî hayat yaşamaktadır. Kuran'da, "İnsanın öyle bir devresi olmuştur ki, hiçbir kıymeti olmayan bir devreden geçmiştir." diye bir ifade vardır. Bu bilmeden ve hissetmeyen bir insanlık devresidir. Tabii buradaki hisler canın yanması mânâsında değildir. Eşyayı duygular yoluyla tanıyabilmektir. Duyu değil, duygular. Hissetmek lâzım. Kemanı, piyanoyu, kornayı, zili, davulu tanırız biliriz. Ama bunlar orkestra hâlinde yahut ayrı ayrı çalıştıkları zaman o bilgimizin dışında

bunları hissetmeye başlarız. Bir his de beraberinde gelir. Görme yoluyla almış olduğunuz bir şey, ses yoluyla da size gelmeye başlar. İşte müzik dediğimiz nesne ortaya çıkıyor, müzikten bir duygu elde edebilmek meselesi var.

Zaman içerisinde kategorik birtakım değişimlere uğrayarak hisseden ama bilmeyen insan ortaya çıktı. Hisseden, sadece hislerini kullanarak hareket eden, ki en eski olan tarafımız bu, sonra düşünme eylemi elde etmeye başlayan insan formu ortaya çıktı. Hisseden ama bilmeyen insandan tersine birtakım gelişmeler olmaya başladı.

BİLEN AMA HİSSETMEYEN İNSAN

İkisinin ortasından evvel bilen ama hissetmeyen insan modeli ortaya çıktı, aşağı yukarı 19. ve 20. asırda. Bugünkü dünyamızda olan birçok işlerin sorumluluğu bu tip varlıklara bağlanmış olabilir. Onlar birtakım yasaları, kanunları, işleyişleri biliyorlar, ama hissetmiyorlar, yani sezgileri yok. **İnsanı hissetmiyorlar, insanı sadece eşyanın bir parçası, makinenin bir devamı olarak görüyor.** Makine-insan pozisyonunu yaratan varlıklar. Bu insanlar bilgi çağı tarzında bir şeyler söylüyorlar ama kendilerini, insanları hissetmiyorlar. İnsanı mekanik yahut anatomik olarak tanımaya çalışıyor.

Bugün Avrupa'da ve Amerika'da çok yaygın bir şekilde tıbbı karşı bir güvensizlik var. Katienin onların tedavi şekilleriyle tedavi olmak istemiyorlar ve halk ilaçlarına dönmüştür, bitkilere, tabii beslenmelere dönmüştür. Biotik enerjiyi başka türlü almak istiyorlar. Bu nereden ileri geliyor? Bu bilen ama hissetmeyen bir disiplinin insanlar içerisinde meydana getirmiş olduğu tahribattan ileri geliyor. Çünkü bilimin, tıbbın o kanalı insanlarla ilişki kuramıyor bu vaziyette. İnsanların hissiyatını anlayamıyor, insanların istediği hissi enerjiyi onlara veremiyor. Kuru kuru sadece fizyolojisi ile meşgul. Yani bir kol, bir operatör için sadece kemiklerden, kaslardan, yağlardan ibaret bir şeydir. Halbuki homeopatik ve holistik dedikleri genel mahiyette insanı kontrol altına alan çalışmalarda bir his unsuru bütünün bir parçası olarak ele alınıyor. O sadece koldur, midedir tarzında değil. Bütün olarak ele aldığınız zaman bütününü hissetmeniz lâzım varlığı. Onun her şeyi önemlidir, her noktasını tatmin etmek zorundasınız.

(Devam Edecek)

SIYANET MELEKLERİ

Albert PAUCHARD

“SİYANET Meleği konusunun sizi ne kadar ilgilendirdiğini biliyorum. Kendi tecrübeme göre size, onun, içimizdeki pusula olduğunu söyleyebilirim. Onunla, doğrudan temas hâlindeyiz.”

Burada, çok derin bir bilgiye temas ediliyor. İçimizdeki pusula, bize yol gösteren vicdanımızdır. Burada, vicdan ile koruyucu melek birleşiyor. Yani şimdi iki sistem birarada mevcut. Hem vicdanınız sizi himaye eder, hem de koruyucu varlıklar vicdanınız kanalı ile sizi harekete geçirir. Spirit vicdan anlayışı ile diğer anlayışlar arasında çok büyük fark vardır.

“Bir ya da birçok insanı zatla uğraşan melekî varlıklar da var. Esası çok eski bir geçmişte olan alâka sorunu. Şu anda bulunduğum âlemde bile onları her zaman görmek kolay değil. Onla-

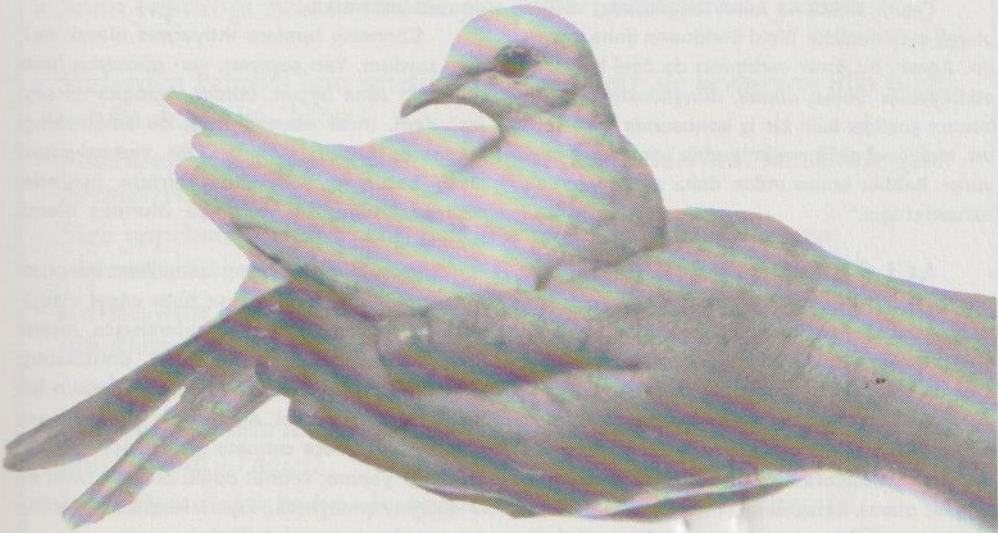
rın varlığının farkına varmak ya da onlarla konuşmak, sempatik izlenim yolu ile gerçekleşir. Alınan görüntü daha önceden onların tasarladıkları görüntü tarafından şiddetle etkilenirler. Bu görüntünün, sadece hayalî bir şey olduğunu iddia etmiyorum tabii ki.

Tuhaf olan, burada Katoliklerin ve Anglikanların, benim gibi soğuk bir Protestandan daha çok meleklerle ilişki içinde yaşamalarıdır!

Kendi aranızda, ‘Siyanet Meleğinden’ kişisel olarak ne anladığımı sorduğunuzu duydum. Gerçek doğru, onun, bizim İlâhî Benliğimiz ve Ebedî Arkadaşımız olduğudur.

Zira, hakikî rehber kendi içimizdedir. Yalnız şu andaki hazırlık dönemimizde, onu ne görebiliriz, ne de duyabiliriz. Bizdeki bu Yüksek Ben, ‘köprü kurmak’ için kendi benzerini cezbeder.

Bir temsilci kullanıyor. Örneğin, benim rehberim gibi. Fakat, gerçekte her ikisi, -Siyanet

Meleği ve temsilcisi- birbirleriyle içsel şekilde görüşen aynı şeydir. Dış açıdan düşünülduğünde, onlar birbirinden farklıdır. Rehber Varlık melek kökenli iken, temsilcisi insan kökenlidir. Temsilci, Rehber ya da Siyanet Meleği, hepsi de aynı şeydir. Olgular buraya kadar bana böyle göründüler.”

Biz bunlara yönetici varlıklar diyoruz. Yani melek diye tabir edilen varlıklar, Ruhsal İdare Mekanizması'na bağlı gerçek idareci varlıklardır. Bunlar, sadece Mikail, İsrail, Cebrail, Azrail diye bildiğimiz dört büyük melek değildir. Bunlar, sistem melekleridir; sistem yönetirler. Fakat onlardan daha az sorumlu olan pek çok varlıklar vardır. Bunların hepsi de bu melekleri oluşturur.

“Siyanet Meleği, bizimle kendi arasındaki mesafeyi doldurmak için bir dizi temsilci kullanıyor.”

Demek ki, tesirin bir yerden bir yere intikali, doğrudan doğruya olmamaktadır. Arada belli bir frekansı aza indirmek için araçlar mevcuttur. Doğrudan bir tesir gelişmiyor.

“Temsilciler farklı hayat düzeyine aitler ve varlığımızda çeşitli bölümlere denk düşüyorlar. Fakat bu zincirin halkalarından her biri kendi içinde bir bütündür, yalnız ve tek zatiyeti yoktur. Şunu söylemek istiyorum: Her ana temsilcinin de temsilcileri vardır. Bu da, tecrübelerden öğrendiğim bir şeydir.

Çeşitli dostlarla olan bağlarımız, doğal olarak aynı değildir. Birisi ötekinden daha yakındır. Ancak, bu öteki varlığımız da özel bir alanı etkileyebilir. Sonuç olarak, dünyadakine az çok benzer şekilde: Belli bir iş konusunda müteşebbis, kimi özel girişim alanlarında uzmanlara başvurur. Rehber konusundan daha sonra yeniden bahsedeceğiz.”

ACI ÇEKEN İYİ BİR RUH

“Sizi ilgilendireceğini sandığım bir olay anlatacağım. Bu, eskiden tanıdığım iyi bir kadının hikâyesi:

Her zaman 'insanlığa yardım' etmekle meşguldü. Nasıl? Onunla burada karşılaştığımda mutsuz görünüyordu. Ona acımıştım. Sorularına karşılık olarak bana, cennet kapısından bahsetmeye başladı. Kapının çok dar olduğunu söyledi.

İnliyor gibiydi. 'O hâlde durumunuz cennetlik değildir.' dedim.

Bana, ölümünden hemen sonra cennete gireceğini umduğunu söyledi.. 'Peki, oraya girmenizi engelleyen nedir?' diye sordum. Zira o, cennet denilince, sınırlanmış belli bir yeri anlıyordu. 'Kapı çok dar! Gelin benimle, bunu siz de göreceksiniz.' dedi.

Bunun üzerine birlikte gittik. Bir zaman sonra, muhteşem bir tapınağa giden geniş, mermerden yapılmış bir merdivene ulaştık. Merdiveni çıktık, ben de peşinden çıktım. 'Bu tapınakta ne işiniz var?' dedim. Zira ona, kiliseye gitmek için değil, cennetini görmek için eşlik etmiştim. Bana şaşkın şaşkın baktı: 'Nasıl! Buranın cennetin girişi olduğunu bilmiyor musunuz?' dedi.

nu hayal kırıklığına uğratmak için bir şey söylemedim. Biraz sonra giriş kapısının altındaydık. Geçit, anlattığı kadar dar değildi. Birlikte girdik. Henüz, meşhur kapıya varamadığımızı anladım. Bu kapı yapının öbür ucunda idi. Kapının üzerinde, altın yaldızlı harflerle ve Fransızca olarak şöyle yazıyordu: GÖKLERİN MELEKÜTÜ'NA GİRİŞ...

Bu iyi kadın, her bir eline çok büyük birer valiz aldı. Ve elindekileri bir an bile bırakmadan, inatla kapıdan içeriye girmeye çalıştı. Tabii ki, girmesi imkânsızdı.

'Cennette bunlara ihtiyacınız olacak mı?' diye sordum. Yarı şaşırılmış, yarı gücümüş bana dönerek: 'Ama bayım, bunlar yaptığım iyi şeyler.' dedi. İtiraf etmeliyim ki, bu zihin saflığı karşısında şaşırıldım kaldım. Ne yapmalıydım? Onu, kocaman valizlerinin birinin üstünde, cesareti kırılmış bir durumda oturmuş olarak bırakıp gittim.

Çörüldüğü gibi, yapılan iyilikler bile, cennete girebilmek için korkunç birer engel olabiliyorlar. (Yapılan iyilikler unutulmamışsa, insana köstek olur. Spatyomdaki varlık unutmamış; eğer unutmamış olsaydı, bavullarının içinde o iyilikleri taşımazdı. Yani, Allah rızası için hiçbir şey yapmamış. Sadece cennete gitmek için gerçekten iyilik yapmış; cennet ödülü olmasa, belki de o iyiliği yapmayacak. Oysa, karşılıksız verilen şey, yapılan iş gerçek iyiliktir.)

Görüyorum ki, bu hikâye ruhunuzu karartmadı. Haklısınız. Burada nükte var. Sonsuz imkânlar âlemidir burası.

Söz konusu tapınağın, bu iyi kişinin ve aynı anlayıştaki diğerlerinin tahayyül ile oluşmuş bir şekil olduğunu söylemek gereksiz.

Dar kapı, ona, Rehber Varlığı'nın sembolik olarak verdiği bir dersti."

■ ■ öğrenmesi gereken bilgiyi, insana, gene bir hayat yaşama ilerisinde yaşatarak veriyorlar. Burada o tecrübeyi görmesi, yaşaması lâzımdır. Yani o zaman öğreniliyor. Nasihat ile hiçbir şey olmaz. Nasihat tutulursa, uygulanırsa sonuç verir.

"Anlamak kolaydı. İnanılmaz, ama gerçek; buradaki hayat, zengin ve ilginçtir."

İbadet, kendi nefsinizi inceltmek, aydınlatmak için yapılır. Allah'ın, kulunun ibadetine ihtiyacı yoktur. Bütün verdiği şeyler, insanın kendi kendini yükseltmesi için derslerden, bilgilerden, öğütlerden ibarettir. Veren O'dur, bizden ne istesin? Bize bilgiyi veren O, daha üstü-

nü, daha üstünü de verir. Zira, daha üstünü de verecek bilgiye haizdir. Bilici, yegâne bilici, mutlak bilici O'dur.

Sevap, insanın kendi kendinin kurtuluşu için bir ödemedir ibarettir. Şuurlu varlık için sevabın anlamı farklıdır: İnsanın, rehberlerinin kendisinden ne istediğini anlayıp, onu yerine getirmesidir. Sevap, bu şekilde kazanılır. Cennete girmek için başka bir imkân yoktur. Ama sevabı bu şekilde anlarsanız, cennet yok olur; aynen Yunus'un anlayışıdır bu.

İnsanların tekâmül süreci içerisindeki durumu farklıdır. Birinci kat cennette olanların durumu başkadır, yedinci kat cennette olanların durumu başkadır. Biri, kendisine yedi kat daha fazla hükmetmiştir. Yedinci kat cennette olan insanın cenneti ile, kendisini yedi kat kontrole almış olan insanın cenneti aynı şeydir. Bir örnek verelim: Bir şeye ancak bir dakika sabreden ile, aynı şeye bin yıl sabreden arasında fark var mıdır, yok mudur? Vardır. İşte, bunun gibidir cennet. Bir şeye karşı ne kadar sabredebiliyorsanız, sınırınız, kudretiniz, yüksekliliğiniz o kadardır. ■

Yorumlar: E. ARIKDAL

- **Seni inciten şeylerle başkalarını üzme!** (Budist)
- **Başkalarının sana nasıl davranmalarını istiyorsan sen de onlara öyle davran!** (Hristiyan)
- **Sana yapıldığı zaman üzüleceğin şeyleri başkalarına yapma!** (Hintli)
- **Sizlerden kendisi için sevdiğini kardeşi için de sevmeyen kişi iman sahibi değildir!** (İslâm)
- **Mutlulukta, huzursuzlukta, acıda, sevinçte: Herkesi kendimiz gibi görmeliyiz!** (Jain)
- **Size yapılmasını istemediğiniz bir şeyi siz de başkalarına yapmayın!** (Yahudi)
- **Kardeşinin pabuçlarıyla en az bir kilometre yürümeden önce onu lânetleme!** (Amerikan Yerlisi)
- **Başkalarına da kendine davrandığın gibi davran!** (Sih)
- **Komşunun çıkarını kendi çıkarın gibi, onun kaybını kendi kaybın gibi düşün!** (Taocu)
- **İnsan kendisi için iyi olmayı başkalarına da yapmamalı!** (Zerdüş)

ÇOCUKLARIMIZ ve Biz

Hazırlayanlar: Aznif ATASEV - Selman GERÇEKSEVER

VARLIĞIN KENDİNİ TANIMA SÜRECİ İÇİNDE BİREYSELLİĞİNİ YENME ÇABASI, TEDRİCEN KURULAN İÇ DİSİPLİN ÇABASINDAN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLDİR. KİŞİ BU DİSİPLİNDE BAŞARILI OLDUĞU ÖLÇÜDE İÇİNDEKİ SEVGİ ENERJİSİNİN AKIŞINI ARTIRIR. BENLİKLERİN TEKE İNDİRİLMESİ, İÇSEL DENGENİN KURULMASI, KISACASI EGONUN EĞİTİLMESİ DEMEK OLAN "İÇ DİSİPLİN" İLE SEVGİ ENERJİSİ GEÇİRGENLİĞİ ARASINDA DOĞAL BİR BAĞLANTI VARDIR. AYNI DURUMU EĞİTİM AÇISINDAN ELE ALDIĞIMIZDA GÖRÜYORUZ Kİ; EGO TATMİNİNE YÖNELİK OLMAYAN DİSİPLİN, İNSANIN RUHSAL GELİŞİMİNE YÖNELİK EĞİTİMİN ÖZÜNÜ, SEVGİ AKIŞININ DA UYARILMASINI MÜMKÜN KILAR.

HER ÇOCUK, liyakatine ve ruhsal varlık olarak kendine özgü niteliklere uygun bir vazifeye bizim yavrumuz/evlâdımız olarak doğar. Söz konusu liyakati, onun geçmiş yaşamları boyunca kendi iradesi ve gayreti sonunda oluşturduğu bir hak edıştır. Bu liyakatinin gereği olarak birtakım hayat sınavlarından (epröv) geçmek üzere ailemize enkarne olmuştur. Bu hayat sınavları başarıyla geçilmezse, söz konusu liyakat kaybedilmesi gibi, sonradan telâfi edilmesi gereken bir durum ortaya çıkabilir. Ayrıca, yavrumuz olarak doğan varlığın kendine özgü niteliklerde oluşu ya da

belirli bir yaşamda sadece birkaç belirgin nitelikle doğması; onun o yaşamda yapmayı taahhüt ettiği (hem kendi kendine, hem de ruhsal plânına-asıl varlıksal ailesine) vazifesiyle bağlantılı olduğu kadar (bizim çocuğumuz olması itibarıyla) bizim (anne babanın) ruhsal gelişim ihtiyaçları ve vazifeleriyle ilgilidir. Bu bakımdan, görüldüğü gibi, varlık **birçok bağlantılar** yaparak enkarnasyonunu gerçekleştirir. Bu bağlantıların birçoğu; ortak ruhsal ihtiyaçların giderilmesi ve topluca bir gelişimin gerçekleştirilmesi amacıyla yönelik iletişim vasıtalarıdır.

İşte bu şekilde **kendi seçme özgürlüğü ve hür iradesi doğrultusunda**; anne babası olarak varlıkların da seçme öz-

gürlükleri ve hür iradelerini göz önüne alarak enkarne olan bir varlığın (dünyasal tabiriyle çocuğun) yaşam boyunca geçireceği hayat sınavlarında (eprövlerinde) başarılı olması, o yaşamına kadar kazandığı liyakatini yitirmemesi (hatta daha üstün liyakatlere yükselmesi) ve de kendine özgü niteliklerine uygun vazifesini tamamlaması çok büyük ölçüde bedenlenmeden dolayı içine girdiği şuurusal daralma ve karmaayı açmasına bağlıdır. Başka bir ifadeyle dünyadaki başarısı; dünya maddesine gömüldüğü noktada dünyasal cazibeye kapılıp, doğmadan önceki ahdini unutmamasına bağlıdır. İşte bizim anne baba olarak, çocuğumuza eğitim çerçevesinde yapacağımız en önemli yardım

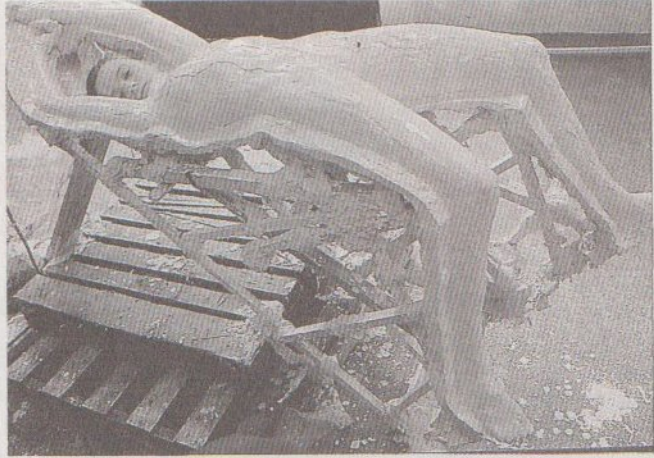
burada başlar. Esas eğitim budur: Çocuğu dünyasal cazibeye karşı donatmak, güçlendirmek.

Dünyasal cazibenin çocuğu yakaladığı noktalar anne babasının da güçsüz olduğu noktalarıdır: duyguları, egosu ve çeşitli benlikleri. Çocuğa verilecek eğitim; çocuğun duygularını kontrol altında tutmasını, zamanı geldiğinde egosuna karşı gelmesini ve çeşitli benliklerini giderek azaltmasını (ve ideal olarak da teke indirmeyi) sağlayan bir eğitim olmalıdır.

Çocuğa, daima duygularını akıl ile kontrol etmesi öğretilmelidir. Unutmayalım ki; duygularının esiri olan kişi karanlıklarda yaşar. Bir ruh varlığı "ete kemiğe bürünüp" be-beğimiz olarak doğduğu zaman, "duyular perdesiyle örtünmüş" demektir. Doğmadan önce karar verdiği asil yaşam amacını (hayat plânını) gerçekleştirmesi bu "perdeyi" inceltmesine, bu perdenin yanıltıcı etkisine kapılmamasına bağlıdır. İşte çocuğa, annesi babası ve öğretmeni olarak vereceğimiz eğitim bu hususu da içermelidir.

Dünya okulunun belirgin niteliği olan duygusal yaşam (*) bedenlenmeden dolayı (dünya maddesinden seçtiğimiz bedenden dolayı) sonradan oluşan bir eksik algılamadır. Bu eksik algılamaya karşı çocuklarımızı uyanık bulundurmak, uyarılarımızı ve tembihlerimizi eksik etmeyecek onlara bu yönde örnek

(*) "Duygular hâpishanesi"

Her çocuk kendine özgü niteliklerle doğar, onu kendi anlayış kalıplarımıza dökmemelidir!

davranışlar içinde bulunmak zorundayız. Bu çerçevede çocuğa duygularını objektifleştirmeyi öğretmeliyiz. Çünkü yaşama sübjektif duygularla yaklaştıkça, çocuğun dünyaya bağımlılığı artar, giderek "idrakini kılıflayan bir kabuk" oluşturur. Bu "kabuk" aynı zamanda onun anlayış kapasitesini daraltan bir kılıftır. Söz konusu "kabuğun" oluşmasına karşı küçük yaştan itibaren önlem almak, eğer şu ya da bu nedenle kabuklaşma varsa, bunu çocuğa tanıtıp, onu kırmayın/inceltmenin ve dolayısıyla **anlayış kapasitesini artıran yollarını** aramak eğitimin en belirgin hedeflerinden biri olmalıdır. Gerekirse çocuk, bu "kabuğu" isteyerek kırmaya cesaretlendirilmelidir. Yani çocuğu, yaşı ilerledikçe, tedricen maksatlı ıstıraba da alıştırmakta yarar vardır.

Hem yetişkinler olarak kendimiz, hem de çocuklarımızın ruhsal gelişimi için unutmamalıyız ki;

duygusallık arttıkça, anlayışımız, idrakimiz daralır. Anlayış kapasitemizin (idrakimiz) sübjektif duygularla perdelenmesine izin vermemeliyiz. Çocuğumuzun gelişiminde bu kusur, bizi en çok endişelendiren hususlardan biri olmalıdır. Duygusallık kontrolden çıktığı oranda, her zaman ve her şeyle özdeşleşme (put-perestlik) tehlikesi ortaya çıkar. Çeşitli "karakter çarpıklıkları" da (gurur, kibir, korkaklık, yetersizlik kompleksi, yalancılık vs.) duyguların kontrolsüzlüğüyle, uyumsuz yanımız olan egonun gözleri köreltici, hakikatleri ört bas edici etkisinden dolayıdır. Devre sonu dejenerasyon alanları ne yazık ki; söz konusu dünyasal tehlikelere karşı eğitilememiş, güçlendirilememiş çocuklarla/gençlerle doludur. Genel görünümüyle etrafımız; çokluk kargaşası içinde teklifi unutmmuş, nefsin zulmüne boğulmuş, bu nedenle de her türlü maddesel etkiye

Eğitim; çocuğun dünyasal cazibeye karşı donatmak, güçlendirmektir.

açık kendinden habersiz genç bir nesille çevrili. Maddenin sadece bir ruhsal gelişim aracı olduğunu bilmeyen ve maddeye bağlanmış bilgisizlikle her türlü yatay etkilerin kurbanı gençlik. Evet, varlık her şeyinden kendi sorumludur ama varlık varlığın gelişiminden de sorumludur. Hele biz yetişkinler (öncelikle anne baba ve öğretmenler) çocukların gelişiminden birinci derecede sorumluyuz. Onların kapanmış suçurlarına ışık tutmak bizim görevimizdir. Kendini uygar sanan uyurgezerlikten onları kurtarmak bizim görevimizdir. Onları egolarının özgürlüğünden (azgınlığından) kurtarıp, vicdan özgürlüğüne kavuşturmak bizim görevimizdir.

() "Beni arayan herkes çocukların kalbinde bulabilir, çünkü ben oradayım." - İsa*

denlenmesinden dolayı daralmış, karamış uyumsuz yani, yani egosudur. Bu nedenle eğitim; egonun eğitimi, nefsin terbiyesidir.

Ruh varlığı "doğum" adını verdiğimiz enkarnasyonla maddeye gömüldüğü için, çocuk belirli bir yaşa kadar doğal olarak bencildir. Her şeyin kendisi için var olduğunu sanır. Yaşı ilerledikçe, büyük ölçüde anne babanın eğitim anlayışıyla bu katı bencillik çocuk masumiyetiyle yumuşar. Ergenlik çağına kadar çocuğu bu çocuksu masumiyet ve saflıkla karışık inceltmiş bencillik içinde tutmak oldukça zordur ve ergenlik yıllarının teşevvüşüyle egonun/bencilliğin kontrolü elden çıkar. Aslında önemli olan ve ideal olan; o çocuksu safiyeti ve masumiyeti ömür boyu sürdürmektir (*).

Egonun eğitilmemişliği (nefsin terbiyesizliği); yazımızın başında değindiğimiz liyakatin artırılması ve belli bir enkarnasyonda hedeflenen vazifenin tamamlanmasına en büyük engellerden biridir. Bu nedenle çocuklarından sorumlu yetişkinler olarak bizleri ilgilendiren ve endişelendiren en önemli hususlardan biri çocuklarımızın ne derece egoist olduklarıdır. İçinde buldukları yaşa göre, yeri geldiğinde egolarına muhalefet edip edemedikleri konusu çok önemlidir. Çevresine (büyüklerine, küçüklerine, hatta bitkilere ve hayvanlara karşı) ne kadar hoşgörülü, sevecen, fedakâr, cefakâr ve sabırlı oldukları onların çok büyük ölçüde ego eğitimleri ve bencillik düşünceleriyle ilgilidir.

(Devam Edecek)

BAŞKALARINA NASIL YARDIM ETMELİYİZ?

İnsanın önce kendisinin, kendine yardım etmesi gerektiğini anlaması gerekir

Leyla BİLİCİ

DÜNYA insanı olarak bizler, heyecanlarımız tarafından yönetilen otomat varlıklarız. Birçoğumuz, görünüşte iyi kalplidir. Önüne, yardım edebileceğini sandığı birisi çıkar; hemen acıyı verir, çünkü heyecanlanmıştır; yardım eder. Ama yaptığı gerçekten yardım mı olmuştur, o anda yardım etmesi gerekir mi veya gerçek yardımı o anda nasıl yaparsa yerini bulur, bunları hemen hemen hiç düşünmez. Yaptığını zannettiği yardım heyecanlarının, duygusallığının, nefsanîyetinin tatmini için olmasa bile, belki de o anda; toplum, din, ahlâk kurallarına uymak adına, düşünmeden yardım ediyordur. Veya "Vicdanımla hareket ediyorum." deyip, ince nefsanîyetini bal gibi tatmin ediyordur. Ama bunun farkında bile değildir. Üstelik bir taraftan da ince ince böbürlenir, "Aman... yardım ettim, vicdanlı davranırım." diye.

Acaba, o yardım isteği içinden geldiği zaman, şöyle bir kendini hatırlayıp, o andaki benliğinden sıyrılıp, tesirlerden etkilenmeyen gerçek BEN ile mi yardıma karar vermiştir; yoksa, o anda yaşadığı iyi kalpli, insanları çok seven (belki de gerçek varlık sevgisi ile heyecanlarını karıştıran), insanların da kendisini sevmesini isteyen onun için de o nefsanîyeti ile önüne çıkan herkese yardım etmek isteyen, yani kötü kişi olmamak isteyen, BEN ile mi bu yardım kararına varmıştır? İnsanlara yardım edersem sevaplarım artar, belki cennet kapısı da açılır deyip, taptığı kendi nefsi-ne mi hürmet etmektedir acaba insan? O anda,

Sadece sempati duyduğunuz kimselere veya heyecanlanıverip daldığımız olaylarda yaptığımız yardım, yardım değildir. Bir verip beş almak yardım değildir. Gerçek yardım maddesel değil, ruhsal olmalıdır.

gerçekten niyeti iyidir, yardım etmek istemektedir; ama bedeninin nasıl heyecanları ile, tesirlerle yönetildiğinin, gerçeklerle değil de ince sahte şeylerle uğraştığının farkında değildir. İyi kalplidir, ama bilgisizdir insan. O anda yardım ediyorum zannedip bilmeden kendisini kandırmaktadır, kendi kendine yalan söylemektedir. Kendini

bilmediği için neyi, niçin yaptığının pek farkında değildir. Kendisini bilmeyen, yani kendi kendini anlamaya çalışmayan, önce kendine yardım etmesi gerektiğini kavramayan insan; kendi bu kadar yardım edilecek durumdayken, acaba gerçekten diğer insanları anlayıp onlara yardım edebilir mi? Yoksa benim de bir zamanlar yaptığım gibi (belki de hâlâ farkında olmadan yapıyorumdur) yardım ettiğini ZAN ederek his merkezinin enerjisini çarçur mu etmektedir. Çünkü insan akıl, his, hareket merkezlerini heyecanları ile iyice karmakarışık etmiştir.

YARDIM ETMEK O ANDA GEREKENİ YAPMAKTIR

KENDİNİ BİLMEYEN insan, otomatik iyilik yaparak, yardım ettiğini zannetmektedir. Yardım etmek, iyilik yapmak mı, kötülük yapmak mıdır? İkisi de değildir tabii. Yardım etmek, o anda gerekeni yapmaktır, belki de o anda siz kötülük yapıyor, o kişiye zarar veriyor gibi görünebilirsiniz, ama aslında gerekeni yaptığınız için o kişiye yardım ediyorsunuzdur. Ama karşıda ki bilgisiz insan bunu anlayamaz. Birçok imansız kişinin, önüne çıkan kötü olayların gerçekte kendi hayrına olduğunu anlamayıp, "Tanrım ben buna lâyük muyum?" demesi gibi. Hem Tanrı'ya inanıyorsun hem de Tanrı'nın yaptığı işlere itiraz ediyorsun. Bu nasıl inanmak ve imansa?!... Hızır ile Musa'nın hikâyesini ve onun ardındaki insanlara yardım etmenin, şuurulu bir davranışla gerekeni yaparak onların hayrına, tekâmülüne hizmet etmek olduğunu pek çoğumuz biliriz.

HER YARDIM BİR SORUMLULUK YÜKLER

Sadıklar Plânı 19.11.1964'de, "Bir şahsa yardım yapılacağı zaman, realitesi ile veritesi arasındaki irtibatı o şahsa göstermek iyi bir metottur. Bu takdirde evvelâ, o şahsın realitesini bilmek icap eder. Bir de realitenin bir üstünü ona söylemek ve sezdirmek icap eder. Sizin nazarinizde hangi fert olursa olsun; siz onun bir üst realitesini ona tanıtırken, bu tanıtırmanın bilgisini kendi veritenizden alacaksınız. Bir bakıma siz kendi prensibinizin ışığı altında, onun prensibini ona

göstermeye çalışacaksınız. Öncelikle, kendi prensibinizi iyi tanımanız lâzımdır. Çünkü o sizin için bir kutup yıldızı olacaktır. Bu suretle, o varlık prensipten prensibe atlayarak, sizin üstünlüğüne kani olduğunuz prensip istikametine gidebilir." denmektedir. Yine aynı sayfada plân der ki: "Her insan idraki seviyesinde bir mübeşşirdir (müjde veren) ve bu fonksiyonun icrasında, fonksiyonunu, üzerinde tatbik ettiği kimse hakkında sorumluluk yüklenir. Zira her yardım bir sorumluluk mukabilidir."

Sadıklar Plânı 17.8.1963'de, "Kalbiniz kendi alanında kalsın fakat dimağınız onlara insin. Bir organın en güzel vasıta oluşu budur. Çekmeyiniz, geçmeleri için köprü olunuz, itmeyiniz, kaçmayınız, takılmaları için çengel olunuz. Bunu hayatınızın her safhasında tatbik ediniz. Ve edebilirsiniz." denmektedir. Burada plân bize bir olayla bir insanla karşılaştığımız zaman, asıl şahsiyetimizin, vicdanımızın (gerçek benliğimizin, eskilerin deyimiyle kalbimizin) kendi realitesinde kılması, sözlerimiz, davranışlarımız ve düşüncelerimizle o insanlara göre hareket etmemiz gerektiği, hissettirmeden onların tekâmülü için onlara bilgi ile çelme takmamız gerektiği anlatılmak istenmektedir.

Görüyoruz ki, her yardım (gerek olayda, gerekse bilgi yardımıyla) bize bir sorumluluk yüklemekte ve bizim yardım dolayısı ile karıştığımız o olayda sebep olduğumuz hâlleri takip etmemiz ve o yardımı öylece bırakmadan nereye vardığını anlamamız gerekmektedir. Yoksa o anda heyecanlanarak olaya dalıverir, sonra heyecan geçince (duygusal tatmin oldu ya!) unut gitsin, diyebiliriz. Öyle bir ilâhî Sebep Sonuç Yasası var ki, biz unutsak bile bizi görüp gözetenler unutmuyor. Albert Pauchard'ın ruhsal âlemi anlatan tebliğlerinde olduğu gibi, dar görüşlü bir iyi kalplilikle hareket edip, terzisini intihar etmekten kurtaran; ayrıca yine iyi kalplilikle acıyı, evinin işini gördürmek için yanına aldığı orta yaşlı kadının aşırı çalışmaktan, yorgunluktan bittiğini fark etmeyen ev sahibi kadın, yaşadığı zaman sadık hizmetkârlarına iyi kalplilikle yüklediği yükün şuuruna varmadı. Ama öteâlemde bu insanlar ve şartlarla kişisel ve yoğun bir şekil-

de özdeşleştiği şuur hâli ona yaşatılarak, bu, ona anlatıldı. Çünkü Pauchard, öteâlem için der ki: "Burada öyle bir an gelir ki; sadece iyi ya da kötünün değil başkalarının da sebep olduğu her sevincin ve acının şuuruna varmak zorundadır kişi. Varlık, kendi başına bunu anlayamazsa, öteâlemdaki rehber varlıklar, mürşitler ve uyandırıcıların görevi hep yardım etmektir. Rehber varlıklar kritik anlarda bir ipucu, belirti veriyorlar, daha fazlasını değil. Mürşitler öğretim alanında, rehber varlıklar da fiilî alanda tatbikatçı olarak görev yapıyorlar. Öteâlemdaki uyandırıcılar, insan soyundan eksiksiz tamamlanmış insan tipidir. (insan-ı kâmil denen varlık)." diyor.

ÖYLEYSE YARDIM ETMEK BİZİM KEYFİMİZE BAĞLI BİR OLAY DEĞİLDİR

Yardımlaşmak bir süreçtir. Mütemadiyen art arda işleyen, devam eden bir olaydır, hep akacaktır. Önüne bir baraj çekemezsiniz. (Sadece sempati duyduğunuz kimselere veya heyecanlanıverip daldığınız olaylarda yaptığınız yardım, yardım değildir. Bir verip beş almak yardım değildir. Gerçek yardım maddesel değil, ruhsal olandır.) Çünkü insana sürekli olarak tesir ve her şekilde uyarılar, teşvikler, örnekler ter-tipler gönderilir ve derece derece dozu artırılarak nasıl davranacağı sınanır. Örneğin hiç keyfinizin olmadığı bir günde, ihtiyacı olan bir kimseye bir şeyler verebilecek misiniz? İşte bütün bunlar hep denenir. Çünkü dünyada gerçek ruh hâlleri yaşanmamışsa, bu, varlığa bir şey kazandırmaz. Falan zamanda verilen 3-5 kuruş sadaka ile filan zamanda yapılan yardımın insanın hem kendisine hem de karşısındakine bir faydası yoktur. Bu ruh hâlleri gerçekte yaşanmamışsa gerisi hep lâftır, sahtedir, zandır. Hayaller âleminde yüzmekten ibarettir. Pek çok değişik zaman ve hâllerde değişik bilgi ve realitelerde bu ruh hâllerini yaşamak gerekir.

Bilgi tatbikatı yapıldığında yaşanan değişik bir iki ruh hâlleriyle o konunun bütün nitelikleri öğrenilmiş olunmaz. Yani birkaç merhamet tatbikatı ile varlık hemen çok merhametli bir insan olamaz. Aynı tatbikatın değişik tiplerini varlık üst üste yaşamalıdır. Yani bugün ruh hâli

müsait değil, kafam bozuk kimseyle yardımlaşmam diyemezsiniz. Çünkü yardımlaşmak bizim keyfimize bağlı değildir.

Gerçek şuur genişliğine sahip olan, olgunlaşan bir varlık, hep vermekten yanadır. Hiçbir şeyi üstünde tutamaz. Maddî, manevî ihtiyaç sahibi bulduğunda, hemen vermesi gerekiyorsa ona aktarır. Nefis (nefsaniyet) tulumunu çıkarmıştır artık o. Görmesi gereken olayı da bilir. Her önüne gelene acıyıp yardım etmeye kalkmaz. Merhametten maraz hasıl olur sözünü anlamıştır. Karşısında acıdığı kişiye hemen yardım edilmeyeceğini, belki de o kişinin o zor durumu yaşayarak, değişik bir ruh hâli geçirecek ruhsal eksikliğini gidereceğini bilir. Yine şuurunu genişlemiş bir kişi bilginin, haletin büyüğü, küçüğü, kıymetlisi, düşüğü, ulvîsi, süflîsi olmadığını bilir. Anlayış ve sezîsteki tıkanıklık, şuur darlığının ürünüdür. Dar şuurlu kimse olayları böyle değerli, değersiz diye sınıflandırır. Geniş şuurlu kişi ise, "işlek bir yoldur". Aynı bilginin çeşitli realiteler içerisinde değişik ruh hâlleri meydana getirdiğini, yani bir tek bilginin bile çok değişik uygulamalarının olduğunu, esnekliğin ne olduğunu bilir.

BİLGİ YARDIMI YAPARKEN DE ÇOK DİKKATLİ OLMALIZ!

Sadıklar Plânı 22.7.1962: "Aldığımız bilginin sahib-i selâhiyeti olmadan ne bir nakilde, ne bir umumî tefsirde bulunabilirsiniz. Bundan dolayı bilginin aktarılışında herhangi bir hatanın önüne geçilmesi için de ketumiyet şarttır."

Sadıklar Plânı 17.9.1964: "Hiç kimseye taşıyamayacağı yükten fazlasını ya da eksikliğini vermeyin. Görüp gözetici olmak zordur. Bu sizin imtihanınızdır. Başta söylemiştik. Bunu temin etmeden, bir üst, sizin için bir alt gibidir."

BİLGİ verilisinde ve ayrıca her türlü hareketimizde dozunda bir hareket yapmak mecburiyetinde olduğumuzu plân bize söylemektedir.

(Devamı Gelecek Sayıda)

VAZİFE

Fulya AYKAÇ

İLÂHÎ İrade Yasalarına göre, Tanrı nezdinde yaratılış itibarıyla tüm varlıklar eşittir. Ama yine Tanrı karşısında bütün varlıklar eksik ve tekâmüle muhtaçtır. Bu eksiklik ve tekâmüle muhtaçlık, bilginin tatbikatı açısından dır.

Varlıkların evren yasalarını anlamak ve uygulamak bakımından, sonsuza uzanan kozmik vazifeleri vardır.

Vazifenin aslı, evren yasalarının tam hakıyla uygulayıcısı ve uygulatıcısı olmaktır. Ama yasayla bütünleşir hâle gelinceye kadar yapılan bütün tatbikatlar da; yine birer vazife, birer uygulamadır ve çok gereklidir. Örnekeleyecek olursak; birinci, ikinci basamak olmadan 101. basamağa çıkamazsınız. Yani bütün var olmuş olanların Temel Kozmik Görevi, saklı hâlde bulunan ve hiç tükenmeyecek olan "Sonsuz Bilgi"yi uygulama ve uygulatma görevidir.

Ruh varlığı madde kâinatına bilgiyi açmak, kullanmak ve işleyip geliştirmek için gelir. Bilgiyi kullanır hâle getirmekse cehit ve çaba gerektirir. Bilginin kozmik anlamda her an ve her yerde olması, onu, önce astral ve mental plânda alamıyorsak bizim için bir şey ifade etmez. Bizler, Bütün'e uyum sağlayabildiğimizde bilgi çekeriz. Çünkü insanın bilgisiyse, varlığının bilgisinin aynı olmadığı durumlar vardır. Bilgiyi entelektüel olarak almıştır; ama iç varlığı zayıf kalmıştır.

Bilginin alınması, varlığın madde kâinatında kullanılabilir hâle getirdiği iç bilgisinin, yani iç varlığının gelişimiyle doğru orantılıdır ki, iç varlığın gelişimine giden yol, kendini tanıma tatbikatlarından geçer.

Kazanılan bilginin mutlaka bir gayesi vardır. Evrende gayesiz, amaçsız hiçbir şey olmayacağı gibi; bilmekle, anlamak ve uygulamak aynı şeyler değildir. Çünkü idrak ancak anlayışla bilgi dengelendiği anda ortaya çıkar.

Varlık, kendini sürekli olarak bir idrakten ötekine yönlendiren ruhsal enerji alanıdır. Her an yeni bir şey öğrenerek ve idrak ederek, evrenin sürekli gelişim ve yenileşim sürecine bizler de; şuur alanlarımız ve uygulamaya koyduğumuz bilgi oranında her an gelişerek katılmaktayız.

Varlık olarak madde kâinatlarına enkarne olmamızın nedeni, mental plânda mevcut olan bilgileri açmak, anlamak, kullanmak ve onlarla tatbikat yapmak olduğunu belirtmiştir. Tatbikatsa; çaba, efor, emek, gayret demektir. Bunlar olmadan "Bilgi" elde ettiğini zannetmek hem hayal kurmaktır, hem de tembellik ve cehtsizliğe neden olur. Bilgiyle anlayışını dengeli kılan varlık, bir idrake ulaştığı için, o konuda yasayı tanıma ve uygulama kudretini de göstermiş olur.

İşte bu yasaları tanıma ve uygulama kudreti, evrensel bir düzen içinde bir derecelenme ve bir hiyerarşiye neden olur.

Tanrısal yasalara diğerlerine oranla daha fazla nüfuz edebilmiş, yasaları kavramış, âdeta yasanın kendisi hâline gelmiş varlık sistemlerinin; İdareci Sistemler olmasından daha doğal hiçbir şey olamaz. Ayrıca yaratılışın devamlı ve sonsuz oluşu da hiyerarşik düzenin sürekliliğini sağlamaktadır.

Öyleyse en temeldeki kozmik vazife; varlıkların kâinat yasalarını, madde kâinatları içinde uygulama ve uygulatma vazifesidir. Şu anda da, sonsuz boyutlar içinde tezahür eden tüm varlıklar; düzenli organizasyonlar hâlinde, kendi buldukları kademeye uygun Bilgi tatbikatları yapmak ve yaptırmakla meşguller.

Konuya daha özel bir açıdan yaklaşırsak, hedefin hedefi durumunda olduğu tebligatlarla ifade edilen misyon gruplarının en temel işlevi; plânsal işlemlere uyum içinde katılmak ve her an sorumluluğunun bilincinde olmaktır. Hedefin hedefi durumundaki varlıklar, üst plânlara aracılık yaparlar.

Bu yüzden önce kendilerini mental seviyede net, berrak ve şeffaf kılmak zorundadırlar. Buna Ruhsal Dünya'ya dönük yaşamak da denilebilir.

Kendi mental temizliklerini tam anlamıyla yapabilen varlıklar; misyon adına vazife almaya hak kazanırlar, liyakat elde ederler. Çünkü onlar transformatör olmak zorundadırlar. Yani sürekli olarak hem kendilerini hem başkalarını mental anlamda temizlemek, arındırmak vazifesini yüklenmişlerdir.

Vazifenin tam olarak ifası için semavî bir teslimiyetin ve saf bir iman hâlinin oluşmuş olması gerekir. ■

AİLEDE BARİŞ

Bireyin yarattığı tüm duygu ve coşkular dünyanın duygulanan atmosferini oluşturarak, dünya atmosferindeki benzer duyguların birlikte rezonansa girmesini, birlikte titreşmesini sağlar.

ESSENİLERİN üçüncü barışı olan ailede barış, duyan bedendeki ya da duygulardaki uyum ile ilgilidir. Aile terimiyle Essenilerin demek istediği, bireyin en yakın çevresindeki lerdir; günlük yaşamında ve günlük düşünüşünde ilişki içinde olduğu insanlar; aile bireyleri, akrabaları, dostları ve iş ortakları gibi. Essenî geleneğine göre bu kişilerle uyum, duyan bedene (duygu bedenine) bağlıdır.

Duyan bedenin doğal işlevi sevgiyi dışavurmaktır. İsa, Buda, Zerdüş, Musa ve Muhamed gibi peygamberler gibi büyük ustalar insanlığa bu gerçeği birçok kez söylediler. İnsanlığa tüm düşünceleriyle, duygularıyla, faal bedenleriyle Yaratıcısını sevmesi gerektiği yasası verilmiştir. Yaşam tüm oylumlarıyla, görünüşleriyle, gösterimleriyle yaratıcı sevginin ortaya çıkışıdır.

Tanrısal sevgi büyük bir kozmik güçtür, bir kozmik işlemdir. O, tüm insan bedenlerinin yasasıdır, ama en güçlü dışavurumu duygu bedeninde olanıdır.

Duyan beden ya da duygu bedeni, bireyin deneyimlediği ya da çevresindeki ortama yayınladığı duygu ve duyumsama akımlarının tümüdür.

Tıpkı gezegenimizdeki tüm bireylerin düşünen bedenlerinin çevresinde bir düşünce atmosferi yaratması gibi, göze görülmeyen ve ölçüye vurulamayan, fakat muazzam etkisi ve gücü olan. **Bireyin yarattığı tüm duygu ve coşkular dünyanın duygulanan atmosferini oluşturarak, dünya atmosferindeki benzer duyguların birlikte rezonansa girmesini, birlikte titreşmesini sağlar.**

Düşük değerli bir duygu gönderimi olduğunda, bu duyguyu yaratan kişi yeryuvarın duyan bedeni içindeki benzeri değersiz duyguların tümüne uyarlanıverir hemen. Böylelikle o kişi,

sel gibi akarak duygularını, çoğunlukla da zihni- ni etkisi altına alıveren yıkıcı güçlere kapıyı açmış olur. Bu yıkıcı güçler tıpkı bir hoparlörün sesi arttırması gibi, onun bu değersiz duygularını arttırır.

Bu yıkıcı güç doğruca bireyin fizik bedenine etki yapar.Endokrin bezlerinin ve tüm salgı organlarının çalışmasını etkiler. Hayatiyeti azaltan, hayatı kısaltan ve sonsuz acılar doğuran hastalık hücreleri üretir. Öyleyse sinir bozukluklarının ve başka hastalıkların bunca hastaneye, sağlık merkezine, tıp örgütlerine, lâboratuarlara, hijyen ve tipta bunca ilerlemelere karşın, bu denli şaşırtıcı bir çoklukta olması hiç de sürpriz değil.

İnsan, kendi duyan bedeni yoluyla kendini zehirleyen bir otomata dönmüştür, çünkü o, yasanın yolundan ayrılmış, yasayı unutmuş, yasa yönünde değil de yasaya karşıt davranışlar yapar olmuştur.

Esseniler neredeyse bütün insanların duyan bedeninde fazlaca uyumsuzluk bulunduğunu bilirler. Bebeklerin ve ilkel insanların duyan bedenini inceleyerek bunun nedenini öğrenmişlerdir.

Bir bebeğin duyan bedeni, her şeyden önce yavrunun ilkel korunma içgüdüsünün görünüşlerini kaydeder. Bu içgüdü üç temel coşkuyu uyanışa geçirir: korku, öfke ve sevgi. Korku anı bir devinimden ya da gürültüden olur, öfke bebeğin özgürlüğü kısıtlandığında, sevgi ise açlığının ve başka gereksinimlerinin doyurulmasıyla ortaya çıkar. Korku ile öfke değersiz duygulardır, sevgi ise üstün bir duygu olmakla beraber bebekte henüz tam gelişmemiş durumdadır. Bebeğin duyan bedeni bir coşkular yanardağıdır, bu coşkularınsa çoğu değersiz karakterdedir. Düşünen bedeniye daha işlemeye başlamamıştır.

İlkel bir insanın duyan bedeni de tıpkı bu- ➤

na benzer. Onun coşkuları da, yine bebeğinki gibi özkorunma içgüdüsünün çevresinde toplanmış olup, o ilkel insanın embriyon durumundaki düşünen bedenini tümüyle egemenliği altında tutan büyük bir güçtür.

Çocukta olsun, ilkel insanda olsun, duyan beden düşünen bedenden çok önce gelişir. Bu durum fizik varlığı tehlikelerden korumak, yaşamını sürdürmek için gereklidir. Özkorunma içgüdü bir doğa yasasıdır. İnsan düşünmek ve akılla tehlikelere karşı korunabilmek için gereken yeterli akıl gücünü kazanana dek, bu içgüdüyle hareket etmek zorundadır. Bu da yasa ile uyumludur.

Ne var ki, duygular düşüncelere göre çok daha uzun bir süre işlediği için, çocuk büyüdükte ilkel insan ise uygarlaştıktan sonra da düşünce üzerindeki egemenliğini sürdürür. Günümüzün insan kitlesi içinde duyan beden düşünen bedene hükmetmektedir.

Bu insanoğlunun yasadan ilk sapış nedenidir.

İnsan düşünce gücüyle yaşamındaki her türlü durumu kör coşku yoluyla olandan çok daha iyi idare edebilir. Ama çoğu kişinin davranışı genellikle mantıklı düşünceden ziyade duyan bedeninin sıçrayışlarının (impulses) dışavurumudur. Bunun sonucundaysa, o insanın bedenleri (faal,

duygu ve düşünce bedenleri) arasında muazzam dengesizlikler ortaya çıkar. Olgun ve uygar insan düşünebilme yeteneği noktasına ulaşmış olduğundan, onun davranışlarına düşüncenin egemen olması gerekirdi. O kişi hareketlerinin coşkularla, duygularla yönlendirilmesine izin verirse, tıpkı çocukluk döneminde olduğu üzere, tüm güçlerini ritm dışına, uyum dışına atar.

Bu durum onun tüm varlığında geriletici bir psikolojik koşul yaratır. Bunun sonucunda tüm yaptıkları ettikleri bunun sonucunda benmerkezcil ve bencilce olarak kalır; tıpkı çocuklarda ya da ilkelerde olduğu gibi. Ama o artık bir vahşi ya da bir çocuk olmaktan çıktığında, yine bir vahşi ya da bir çocuk gibi davranırsa, yasadan sapmış olur. Ondaki içgüdüsel sıçrayışlar, ancak düşünce yetileriyle denetlendiğinde evrimsel sürece hizmet ederler.

Yasadan bu sapışın daha başka sonuçları da var.

Doğa insana düşünme kapasitesini vermiştir, bu yüzden de insan doğanın yasalarını anlayabilir, yaşamını bu yasalarla uyum içinde yönlendirebilir. İnsan içgüdüleriyle yaşamak yerine düşünerek yaşamakla, çok daha yüksek evrim düzeylerine erişebilir. Oysa duyan bedenini davranışlarının egemeni olarak tuttuğu sürece, yalnız kendi evrimini geciktirmekle kalmayacak, gezegenimizin evrimini de geri bırakacaktır. ■

Çev.: Dr.A.C.Büker

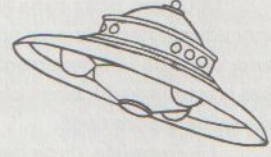

META FM
105.6

LÜTFEN
SORULARINIZ VE
DÜŞÜNCELERİNİZLE
YAYINLARIMIZA
SİZ DE KATILIN.
YENİ ÇAĞ'IN
FREKANSINDA
BULUŞALIM.

BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU
Dinleyiniz • Dinletiniz

UFO'lar: Gerçek mi yoksa Kurgu mu?

* William BRAMLEY - Çev: Ayhan TOLAYBENK *

BU insanlar yine de, dünyanın daha geleneksel görüşlerini ilân etmek için kendilerine para ödenen (bazen oldukça cömertçe) binlerce öğretmen, öğretim görevlisi ve yazarlara kıyasla çok azdır.

Az sayıda kişinin para kazanmak için sahada bir şekilde UFO'ları gördüğünü belirtmesine ve bu tartışmalara katılmasına rağmen, UFO fenomenleri otomatik bir şekilde kötülenecek olgular değildir. İnsanlığın ilk günlerinden bu yana çıkar sağlamak, insan mücadelelerinin hemen hemen her alanında bir itici güç olmuştur. Eğer şimdiye kadar paranın peşinde koşularak yapılmış şeyleri bir kenara atacak olursak, kültürümüze ait çok az şey kalırdı. Çok şükür ki, UFO görgü tanıklarının ve araştırmacılarının pek çoğu (zengin ve fakir), dediklerinde ve yaptıklarında samimiler.

12- UFO'ların davranışları, bizim düşüncelerimizdeki dünya dışı zeki davranışlarla uyumlu değil.

Garip ve önceden tahmin edilemeyen yapıları nedeniyle UFO'ları araştırmak zordur. UFO davranışları, bir yandan hayat ve varoluş konusundaki en derin sorulara yol açarken, diğer yandan bir bilim kurgu filmine konu olacak malzeme yaratabiliyor. Bu ikileme başa çıkmak güç fakat bu, fenomenlerin kaçınılmaz bir bölümünü oluşturuyor. UFO'lar hem çok derin anlamlar taşıyor hem de garip tezahürler gösterecek.

(Geçen Sayıdan Devam)

Bu faktör, UFO raporlarını kötülemek amacıyla sık sık kullanıldı. Bazı eleştirmenler, eğer UFO'lar dünya dışı uzay araçlarıysa, kendilerini daha makul bir şekilde göstermeleri gerektiğini belirtiyorlar. Örneğin, UFO'lar neden ev kadınlarını kaçırdı onları dinsel tebliğlerle dolduruyorlar da, Beyaz Saray'ın avlusuna inip Başkan'la konuşuyorlar?

Philip Klass, kitaplarından birinde dünya dışı ziyaretlere ait sonuç verici bir kanıt için 10.000\$'lık bir ödül koydu. Ödülün verilmesi için, ABD Ulusal Bilimler Akademisi'nin dünya dışı zeki varlıkların bir kanıt olduğunu onaylayacağı dünyaya düşmüş bir uzay aracının veya başka bir kanıtın yeterli olacağını ifade etti. Veya dünya dışı bir ziyaretçi Birleşmiş Milletler Genel Meclisi'ne ya da ulusal bir televizyon programına çıkabilirdi. Ödülü kimsenin almamasını, bazı kişiler, Dünya'nın dünya dışı bir toplum tarafından ziyaret edilmediğinin bir kanıtı olarak gördüler.

10.000 dolarlık ödüldeki sorun zaten açıkça bellidir. Dünyaya düşmüş bir UFO'nun kalıntıları veya onlardan atılmış bazı parçaları bulmanın çok zayıf olasılığını ele almıştık. Ulusal Bilimler Akademisi, dünyasal olmayan bir kaynağı kabul etmeden ziyade, dünyasal bir orijine ikna olmak istiyorsa, ne olacak? Dünya dışı pilotlar artık televizyona veya Birleşmiş Milletler'e çıkmak istemiyorsa ne olacak? Hiçbir şey değişmeyecek.

UFO'ların biraz daha işbirliğine yanaşmalarını elbette hepimiz arzu ediyoruz, fakat o zamana kadar da UFO fenomenleri kendi şartlarına göre araştırılmalıdır, bizim olmasını düşündüğümüz şartlara göre değil.

13- Geçmişte, önde gelen UFO araştırmacıları tarafından, dünya dışı ziyaretlerin kanıtı olarak birkaç UFO gözleminin yeryüzüne ait bir fenomen veya hile olduğu anlaşıldı. Böyle hatalar, UFO araştırmacıları tarafından yapılan bütün bildirilere kuşku tohumu ekmektedir.

UFO

fenomenlerinin araştırılması çok zor olduğu için, en titiz araştırmacılar bile kaçınılmaz bir şekilde hatalar yapacaktır, hatta

birçokları için bu geçerli. Bu yanlışlıkları ele alıp, bütün konuyu kötülemede kullanmak kolaydır. Bu taktik, mahkemelerde avukatlar, politik mücadeleler sırasındaki devlet adamları, hatta akademik tartışmalara giren bilim adamları tarafından sık sık kullanılmaktadır.

Bu taktiğin yarattığı bir sorun da, onun gerçeğe her zaman götürmediği, hatta ondan uzaklaştırabilirdir. Buna iyi bir örnek, 15.yy'da Kristof Kolomb'un kabul ettiği "Yuvarlak Dünya Teorisi"dir. Birçok insanın, dünyanın düz olduğuna inandığı bir çağda, Kolomb, yeryüzünün yuvarlak veya armut şeklinde olduğunu öne süren bir hare-

UFO fenomenleri kendi şartlarına göre araştırılmalıdır, bizim olmasını düşündüğümüz şartlara göre değil.

ket içinde yer alıyordu. Kolomb bu konuda ne kadar doğruysa, diğer birçok konuda hatalıydı. Kolomb, Atlantik Okyanusu'nu geçtiğinde Asya'yla karşılaşacağını sanıyordu, bu yüzden de İspanya'ya döndüğünde yanlış bir şekilde Asya'ya ulaştığını belirtmişti. Bugün, Kolomb'un Asya'yı keşfetmediğini elbette biliyoruz. Asya'ya hiç de yakın olmayan Kuzey Amerika'ya ayak basmıştı. Bu nedenle, Kolomb'un sahte kanıtına kolayca dudak bükülebilir ve onun "Yuvarlak Dünya Teorisi"ni bir hile olarak ilân edebiliriz. Kolomb'un Dünya hakkındaki diğer fikirlerinin bazıları, yine de oldukça yanlıştır, hatta kimisi saçmadır.

Bu tür durumlar sık sık meydana geliyor, özellikle bugünkü ufoloji gibi genç bir bilim söz

konusu olduğu zaman. Temel olarak sağlam fikirleri desteklemek için yanlış iddialar ve hatalı kanıtlar sık sık kullanılır. Bu demek değildir ki, ortaya çıkan her yeni teori geçerlidir veya kötü bir kanıt iyi bir teörinin işaretidir. Birçok yeni teörinin kötü olduğu kanıtlanmıştır. Marifet, bütün kanıtları tartmak ve ona bağlı olarak bir karara varmaktır. Ancak bunu yaptığınızda da, diğer insanlardan gelecek uyumsuzluklarla karşılaştığınızda şaşırmayın. İki insanın aynı bilgiye bakıp da farklı sonuçlara ulaşması oldukça garip bir şeydir.

14- Dünya dışı ziyaretlere ve "eski astro-notlar"a ait teoriler ifade etmek toplum için tehlikelidir.

Bu önermeyi, tartışmaya ve münakaşaya açık geleneklere sahip toplumlarda ele almaya değmez. İfade özgürlüğü sağlıklı bir kültürün temel ilkelerinden biridir. Toplumun ve insanların gelişmesine olanak tanır. Çok farklı fikirler insanlara daha fazla görüş açısı sunmaktadır. Böyle bir seçime sahip olmak, sınırlandırılmış entelektüel seçimlere tercih edilir. Açık bir toplumda, geleneklere uymayan birçok fikir gelir gider, fakat bu, iletişim hatlarını açık ve serbest bırakmanın büyük yararları karşılığında ödenecek küçük bir bedeldir.

15- Eğer bu kadar çok UFO varsa, ben niye bir tane görmedim?

Ben de hiç UFO görmedim. Ben ayrıca Hindistan'ı da görmedim, fakat onun varlığına dair ikinci derecede kanıtlar, beni Hindistan'ın muhtemelen var olduğunu düşündürüyor.

Yukarıdaki önermelere ek olarak, UFO gözlemlerini küçük düşürmek için başka vasıtalar da kullanıldı. Yöntemlerden bir tanesi anlamlarla oynamaktır. Bazı UFO eleştirmenleri UFO gözlemleri için "makul" açıklamalar bulmaya çalıştıklarını söylüyor. "Makul" kelimesi ile, bir gözlemi doğal veya insan yapımı bir nesne olarak tasvir eden açıklamaları kastediyorlar. Bu durum, "makul" kelimesinin talihsiz kullanımı yüzünden meydana geliyor. "Makul" kelimesi, "aklı başında, iyi düşünülmüş" veya "mantıklı" demektir. Akli başında olmak ve mantık eninde sonunda gerçeklere dayandırılması gerektiği için, bir fenomene ait "makul" bir açıklama ger-

çeğe (gerçek ne olursa olsun) en yakın olan bir açıklama olacaktır. Eğer rapor edilen bir UFO yanlış algılanmış doğa olayıysa, o zaman onu öyle açıklamak gerçekten de makul olacaktır. Ama diğer yandan, eğer UFO doğal değilse veya insan yapımı bir olgu değilse, onun, eldeki kanıtlara uymadığını söylemek pek de makul olmayacaktır.

Dünya dışı ziyaretler olasılığını besleyen daha birçok sebep vardır. Birincisi, UFO fenomenleri yüzyıllardan beri gözlenmiş ve rapor edilmiştir. Bu yüzden eleştirmenlerin, UFO'lar sadece günümüz folklorunun bir parçasıdır ifadesine katılmak mümkün değildir. İkincisi, UFO fenomenleri yöreden yöreye, çağdan çağa şaşırtıcı bir şekilde benzerlik gösteriyor. Örneğin, günümüzdeki roket veya puro biçimindeki UFO'lara ait gözlemler 15. yy Arabistan'ındaki bir UFO rapo-

ruyla da benzeşiyor. Üçüncüsü, "eski astronotlara" dair birkaç şüpheli kanıt yayınlanmış olsa da, gerçekten çarpıcı kanıtlar da bulunmaktadır. Eleştirmenlerin, "olağanüstü iddialar olağanüstü kanıtlar gerektirir" ifadeleri, o tür kanıtlar tarafından karşılanmıştır bile. Dördüncüsü, "eski astronotlar" teorisi hiç de suçlanacak, "sahte bilimsel saçması" değildir. "Eski astronotlar" teorisi, sebebi daha önce açıklanamayan tarihsel bilgilere ışık tutan, şaşırtıcı ölçüde mantıklı bir varsayımdır. Bugün büyük itirazlarla karşılaşsa bile, bir gün gerçek bir hamle olarak görülecektir. Bu varsayım, büyük bir üniversitenin fildişi salonlarından değil, halkın içinde yapılan araştırmalardan yükselmiştir. Aktif ve meraklı bir zihne sahip bir insan buradan yola çıkarak önemli keşiflerde bulunabilir. ■

("The Gods of Eden" adlı kitaptan alınmıştır.)

• Ruhsal Aktüalite •

BEŞERÎ ÖNLEMLER ve TEKRARDOĞUŞ

BİR gazete haberine göre, Doğu Anadolu'da nüfus plânlaması ters tepmiş... 1988 yılında Van, Bitlis ve Hakkâri illerinde doğum hızı binde 35.1 olmuş. Bu, yeni bir şey değil ki. Bu kadar modern önlemlere rağmen, tıbbin en son olanaklarından da yararlanılarak yapılan önlemler de dahil dünya nüfusunun artışı durdurulabiliyor mu?

Özellikle dünya gibi bir gezegenin devre sonu, bir ruh varlığı için bedenlenilecek en verimli zamandır. Dünya nüfusu daha da artacaktır. Bu artış, ayarlanmak gerektiği zaman, dünyanın asıl Sahipleri tarafından, ilâhî Adalet çerçevesinde en münasip şekilde ayarlanacaktır. Bunun eski örneklerini tarihin derinliklerinde görebiliriz.

Bu, özden çok şekle kıymet veren nefis zulmüne boğulmuş dünya beşerinin becerebile-

ceği bir iş değildir. Bir anne (ya da anneler) değil hap yutmak, kendilerini feda etse(ler), doğacak varlık zamanı geldiğinde başka anneden doğar, gene doğar. Kim bilir, belki de bu uğurda ölen anne, doğumunu engellemek istediği varlığın çocuğu olarak tekrar doğacaktır.

Aslında bunlar; insanı sadece bedenden ibaret sayan maddeye bağlanmış bilgisizliğin normal sonuçlarıdır. Ruh için önemli olan; belirli bir hayat plânına (kader) göre halet öğrenmek ve halet yaşamaktır. Başka bir ifadeyle; dünya vibrasyonu biraraya geldiğinde ne gibi hâller yaşanır? Bunu öğrenmek için, ruh varlığı dünyanın bir uzantısı olan bedene enkarne olur. Dünyaya inmek, aslında ruh için kurtulması gereken bir illettir. Çünkü bedenden dolayı duyular perdesiyle örtülmüş ve her türlü beşerî hatayı işlemeye elverişli bir hâl almıştır.

"Dünya Ana"ya hizmet etmek mecburiyetinden kurtulana kadar tekrar tekrar doğmaktan başka yapacak bir işi yoktur.

İşte ruh varlığı bu şekilde, ne kadar mütekâmil olursa olsun; bedenli olmanın verdiği dar şuur ile düşe kalka hayatlar boyu, ilâhî İrade Kanunları'na uymaya çalışarak tekâmül spiralinde ilerlemeye çalışır. Hata yapa yapa kendisi eğitir. Önemli olan, kendi kendine adım atmaya çalışmaktır. Bu adımları sıklıkla ilâhî Rahmet'ten daha çok yararlanır. Zamanla kendisinin vicdanıyla yarattığı bir iç şeriatı oluşur. İnsan kendi vicdan yasasıyla hareket ettiği sürece Yukarı'nın yardımından daha çok pay alır.

Onun için, maddeye bağlanmış bilgisizliğin öncüsü olan tıp, doğaya karşı kürek çekmeye çalışacağına, doğaya adapte olmanın yollarını aramaya kalkarsa, zamanımıza göre daha uygun bir zamanlama içine girmiş olur. ■

Hayatı "Yaşamak"

Duygu GÜNER

BUNUN en güzel örneği, dünya ve üzerinde yaşayan canlılardır. Bitkiler insanlara, hayvanlara besin olur, bitkiler oluşabilmek için toprağa, havaya, suya, güneşe gereksinim duyar. Hepsini birbirleriyle iç içe ve hayranlık verici bir yardımlaşma ve dayanışma içindedir.

Temel besin maddelerimizden biri olan ekmeği ele alalım. Çiftçi tarlasında buğdayı yetiştirir, buğdayı dönüştürülür, fırıncı onu ekmeğe yapar ve sonuçta o ekmeğin bakkalımıza, marketimize kadar gelir. Bizler 11.000 TL. verip o ekmeği alırız. Ancak bizler o ekmeğin bize ulaşmaya kadar nerelerden geçtiğini pek düşünmeyiz. Yani dünyadaki bu yardımlaşma ve dayanışmanın ne kadar farkındayız diye bir soru sorsak kendimize çok fazla farkında olmadığımız sonucu ortaya çıkar.

HER ŞEY YARDIMLAŞMA ve DAYANIŞMA YASASINA HİZMET EDER

İşte yaşadığımız bütün olaylar, doğal afetler, sosyal olaylar, kazalar hepsinin ana hedefi, yardımlaşma ve dayanışma ilkesinin şuurlu bir şe-

kilde bizlerde gelişmesini sağlamaktır. Dünya Okulu'nun öğretim sistemi gereğince de bu şuurun gelişmesi için, gerçek yaşam amaçlarımıza ulaşmak için ters uygulamalar yaparız. Örneğin, yardımlaşma ve dayanışmayı öğrenmek için önce biz yardıma muhtaç hâle geliriz. Birileri gelir, en zor anımızda bize destek olur, yardıma bulunur. İşte o yardım şuuraltımızdaki bilgileri harekete geçirmeye başlar.

Bu uyanışın süresi bizim maddeye olan bağımlılıklarımızla alâkalı olarak değişir. Ne kadar az bağımlıysak bilgiler o kadar kısa sürede su yüzüne çıkar. Anlarınız ki esas olan iyilik yapmaktır, yardım etmektir. Ama önce o hâli bizim yaşama-mamız gerekiyor. Önce yardıma muhtaç olacağız ki, yardım etmenin ne demek olduğunu anlayalım. Burada karşılıklı bir alışveriş de söz konusudur aslında. Biz yardıma muhtaç olduğumuz zaman diğer varlıklar için de bir epröv alanı yaratmış oluruz. Bu şekilde bütün insanlar birbirlerine karşı yardımlaşma ve dayanışma yasasını uygulayarak her varlığın kendi plânına karşı olan vazifesini yerine getirmesine yardım ederler. Çünkü her varlık bağlı olduğu bir plân organizasyonunun vazifelisi olarak doğar. Aslında bizler her ne yaparsak yapalım, yaptığımız iş o vazifeyi yerine getirmektir. Bu dünyada kendimize amaç edindiği-

(Geçen Sayıdan Devam)

miz şeylerin hepsi aslında o vazifeyi yerine getirmek için birer araçtan başka bir şey değildir. Burada önemli olan "Biz bunu ne kadar farkında olarak yapıyoruz, hayatta olmamızın anlamını ne kadar bilebiliyoruz ve gerçek amaçlarımız doğrultusunda neler yapabiliyoruz?" sorusuna vereceğimiz yanittir.

Yardımlaşma ve dayanışma uygulamalarının en güzel örnekleri arasında örf ve âdetleri, komşuluk ilişkilerini, evliliği sayabiliriz. Tabii bu kurumların günümüzde ne durumda olduğu ayrı bir konu. Şöyle bir kendimize soralım: Apartmanımızda sürekli görüştüğümüz kaç komşumuz var? Evliliklerdeki yardımlaşma ve dayanışma ne kadar işlerlikte? Yardım etmek sözcüğünden ne anlıyoruz?... Şöyle bir durup düşünürsek gerek yardım ve dayanışma sözünün anlamında gerekse yardımlaşma ve dayanışmaya örnek teşkil edecek kurumlarda oldukça fazla bir de-jenerasyonun yaşandığını fark etmemek mümkün değil. Egoizm almış başını gidiyor. Hep karşıımızdakinden bekliyoruz her şeyi.

Yardımlaşma ve dayanışmayı uygulayabilmek için varlıkların önce yardıma muhtaç hâle gelmesi gerekiyor demistik. İşte şimdi tüm insanlık olarak bu hâledeyiz. Yardıma muhtacız, Yukarı'nın yardımına. As-

İnada onların yardımı hep üzerinde. Yani fizik plânla ruhsal plân arasında da sürekli bir yardımlaşma ve dayanışma söz konusu. Gerek ruhsal tebliğler gerek varlıkların ihtiyacı doğrultusundaki olaylarla karşılaşması hepsi Yukarı'nın rahmeti, yardımı. Böyle bir yardım olmasa maddenin ayakta durması, form hâlinde bulunması mümkün değildir. İşte Yukarı nasıl ki bizlerden yardımını esirgemiyorsa bizlerin de birbirimizden bu yardımlaşma ve dayanışmayı esirgemememiz lâzım. Unutmayalım ki bizlerin bu tarzdaki davranışlarının hepsi sonuçta Tanrı'ya, Bütün'e hizmettir.

Bu nedenle bir an evvel uyanış çabaları içine girmemiz lâzım. Uyanıklığa geçmek demek bilgiye göre hareket etmek demektir. Yaptığını ve yapacağını bilmek demektir. Bu konuda atacağımız en büyük adım kendini bilmek konusundadır yapacağımız çalışmalardır.

Bizler burada değindiklerimizi hayatımıza uyguladığımız zaman tüm doğallığıyla kendiliğinden ortaya çıkan bir şey var ki o da sevgi.

YAŞAMIN TEMEL GÜCÜ: SEVGİ

Evrensel dayanışma ve yardımlaşma yasasının temelinde sevgi vardır. Evrendeki her şeyle uyum sağlamak demek sevmek demektir. Varlık uyum yapmayı sevgi yoluyla öğrenir. Sevgi, ortak alanlar yaratabilme gücüdür. Yani hepsi bir-

riyle iç içe, tam bir bütünlük içinde. Biri olmadan diğerini yaşamak, hayata uygulamak mümkün değildir.

Sevgi, bir enerji, bir güç hâlinde kendi yasalarına bağlı olarak hareket eder. Hayatın ve sevginin birbirinden ayrılması mümkün değildir. Nerede hayat varsa bilelim ki orada sevgi vardır. Ruh varlığının beden bu dar kalıpları arasında uygulama yapması çok büyük bir esnekliğin göstergesidir ve bunun nedeni hizmet ve vazife sevgisidir.

Sevgiye zemin hazırlamamız gerek. Zemini tortulardan ne kadar iyi arındırırsak sevginin geçirgenliğini o kadar artırmış oluruz.

Anlayışlarımıza kolaylık getirmesi açısından sevgiyi tek bir kaynaktan etrafa yayılan ve her şeyin içine nüfuz eden fotonlar gibi düşünebiliriz. İşte o kaynak RUH'tur. Bu nedenle sevgi enerjisi her an her yerdedir. Bizlerin bu enerjiyi algılayışı duyu ve duygular kanalıyla olduğu için onu duyguların arasında arıyoruz. Oysa gerçek sevgi duygusallıktan uzaktır, evrenselidir. Duygusallığı için içine kattık mı ortaya çok farklı, çok dünyasal birtakım tezahürler çıkar ki, onların sevgiyle alâkası yoktur. Kısıtlayıcıdır, kural koyucudur ve varlığı yolundan alıkoyar.

Her yere, her şeye nüfuz etmiş olan bu yüce enerjiyi hangimiz ne kadar hissedebil-

iyor, tezahür ettirebiliyoruz. Bizlerin şu anda adına sevgi dediğimiz şey, sadece onun kısıntılarından ibarettir. Mademki o her yerde, öyleyse bizim hissetmemizi engelleyen ne? Nefsaniyetimiz, dirençlerimiz, yani kabuklarımız.. Görüldüğü gibi yine her şey dönüp dolaşır bizde dögümleniyor. Bizler ne kadar çok dirence sahipsek sevgiyi algılamamız da o denli zor oluyor.

Demek ki, sevgiyi ortaya çıkarabilmemiz için dirençlerimizi en aza indirmemiz gerekiyor. Esnek ve uyumlu olmayı, hoşgörüyü, iyi niyetli olmayı bilmemiz gerekiyor. Önce kendimize sonra çevremize karşı samimi olmayı, yani başkalarını kendimiz gibi görmeyi öğrenmemiz gerekiyor. Bunlar sevgiyi algılayabilmemiz ve yansıtabilmemiz için içsel zemin hazırlayıcı unsurlardır. Çünkü, aynı ısıtıp gibi sevgiyi yaşamak da bir dayanıklılık, bir iç güç ister. Onun için önce sevgiye zemin hazırlamamız gerek. Zemini tortulardan ne kadar iyi arındırırsak sevginin geçirgenliğini o kadar artırmış oluruz. Yoksa zeminin tortularına takılır, kirlenir, bambaşka bir hâl alır.

Bizlerin ruhsal sevgiyi yaşamayı talep etmemiz ancak böyle mümkün olabilir. Önce biz çaba sarf etmeliyiz ki talep etmiş olalım, sonrası kendiliğinden gelir. Ancak çaba şart, çabasız hiçbir şey olmuyor. Böylesi bir çabayla oluşan sevgi, insanı iç varlığının sonsuzluklarına dek götürür ki orada bilgi vardır, birlik vardır, varlık sevgisi vardır.

GERÇEK SEVGİ TÜM VARLIKLARI BİR GÖZLE GÖREBİLME GÜCÜDÜR

Gerçek sevgi, bütün varlıkları bir gözle görebilme idradıdır. Şuurludur. Hepimiz Bir'e, Bütün'e ait varlıklarız. Aynı kaynağından yayılan fotonlar gibi. Çokluk tezahürde, görünürde olmaktadır. Prizmadan geçip ayrışan renkler gibi. Renk bir tane aslında, varlık bir tane. Varlığın bu çokluk hâlindeki tezahüründe bir bütünlük ve uyum söz konusuysa bunun nedeni yine sevgi enerjisidir. Ve bizler birliği ancak sevgi enerjisi ile hissedebiliriz. Tüm bunlardan dolayı sevgi konusundaki anlayışlarımızı hepimizin tekrar tekrar gözden geçirmesi gerekiyor. Her konuda olduğu gibi sevgide de şuurlu olmayı öğrenmemiz lâzım.

Bizler şu anda tüm insanlık olarak Yeni Çağ'a uyum sağlama hazırlıkları içindeyiz. Her şey her açıdan çok hızlı bir değişim içinde. Ve bizler insanlık olarak bu hıza ayak uydurmada zorluk çekiyoruz. Gerek bireysel olarak, gerek toplumsal olarak neye ihtiyacımız varsa ona uyum sağlamanın çabaları içindeyiz. Tüm bunlar biz farkında olsak da olmasak da tüm insanlığı globalleşmeye götürüyor. Herkes herkesin alanı içinde. Herkes herkesle bir olduğunu hissetme çabaları içinde. Sen ben ayrımını yok etme hazırlıkları içinde. Tüm bunlar doğal bir hâl alınca kadar da her alanda, her konuda bir mücadele söz konusu. Yani bir bütünün parçası oldu-

ğumuzu idrak edinceye kadar, vicdanlar uyanıncaya kadar her yönden zorlanmaya, preslenmeye devam edeceğiz.

DÜNYA OKULU'NUN SON DERSİ: BİRLEŞİK İNSANLIK REALİTESİ

Birbirleriyle iç içe girmiş alanlar hâlinde olduğumuz anlayışına ulaşmak demek, Birleşik İnsanlık Realitesi'ne adım atmak demektir. Özellikle son yıllarda yaşadığımız ya da şahidi olduğumuz birçok doğal afetler, toplumsal olaylar tüm insanlık olarak tek bir ortak alan içinde olduğumuzun idrakine ulaşmamızı sağlamak, şoklarla da olsa biz insanlığı biraraya getirmektedir.

K

arşılıklı enerji alışverişlerine sahip olmadığımız süre birleşik alan oluşturmamız mümkün değildir. Bu enerji alışverişlerinin belli bir seviyenin üstüne çıkması bizlerin anlayış seviyesindeki artış ile orantılıdır. Yani bizler önce tüm insanlık olarak belli kavramlarda belli anlayışlara ulaşmalıyız ki, Birleşik İnsanlık Realitesi'nden söz edilebilsin. Kim bilir kaç hayattır özlemini çektiğimiz bu realiteyi oluşturabiliyoruz için çok yeni, çok farklı, şimdiye kadar eşine, benzerine rastlamadığımız birleştirici bir alana ve birleştirici bir bilgiye artmaya devam ediyor. Tüm insanlık olarak aslında böyle bir alanın etkisine yavaş yavaş girebile.

Birleşik İnsanlık Realitesi, bütün insanlığı etkisi altına alabilecek, fevkalâde yüksek ve kuvvetli bir şuur alanıdır. Şimdiki insanlık realitesinden çok daha fazla bir ahenk, çok daha yüksek bir bilgi, bir seviye ve bir dayanışma Birleşik İnsanlık Realitesi'nin hayata geçirilmesiyle mümkün olacaktır.

Tüm insanlık olarak son hızla bu yeni realiteye sığrama hazırlıkları içindeyiz. Binlerce yıllık bireysel gelişimin amacı bu noktaya gelebilmek içindi. Şimdi son bir gayretle gireceğimiz yol mental gelişim aşamasıdır. İnsanlığı şu anda içinde bulunduğu çıkmazdan ancak böyle bir mental sığrama kurtarabilecektir.

Birleşik İnsanlık Realitesi'nin belirgin nitelikleri Sadıklar Plânı Tebliğleri'nde bakın nasıl anlatılmış:

"Birincisi: Mutlak bir Allah'ın en kuvvetli, en hakikate yakın tarzda anlaşılması, kabulü konusunda hiçbir şüphenin kalmamasıdır. Öyle ki, beşerî dimağlardan yayılacak olan tasavvurlar, anlayışlar, imajlar, tamamlayıcı tarzdadır.

İkincisi: Varlıkların hepsinin, kendileriyle evrenler arasındaki bağları açıkça bilmesidir.

Üçüncüsü: Varlığın madde üzerindeki esaretinin, maddeye yardım ve hâkimiyete dönmesidir.

Dördüncüsü: Beşerî, ek-sik, yıpranmış, kullanılmış ve dejenere olmuş tüm realitelerin; büyük ve fevkalâde geniş bir hoşgörülülük içinde gerçek yerlerine oturtulmasıdır.

Ve nihayet ferdî olarak, bütün insanları bir görmektir. İnsanı sadece insan olarak görmektir. Bütün beşerî yükümlerden soyulmuş olarak, insanı insan olarak görmektir." ■

Okuyucular Spiritüalizmi Savunuyorlar

Selman GERÇEKSEVER

“İNCİL”DEN alıntı yapan ‘yarı Hristiyanlar’, spiritüalist toplantılarının başına kötü şeyler gelmesi için dua ediyorlar. Bu şekilde

etraflarına kötü düşünce yaymakla sergiledikleri, kara büyüden de öte bir şeydir.”

Morden’lı (Güney Londra) Robert Nicholas, anti-spiritüalist eğilimlerden dolayı yöresel “Guardin” a gönderdiği mektubunda üzüntülerini bu satırlarla belirtmektedir.

“İncil’den alıntılar söz konusu olduğunda, spiritüalistler niçin ötekilerden ayrılınsın? İncil’de şu satırlar da yok mudur: *Ruhun bu yetenekleri de bizim içindir.* - St. Paul. Bir kısmımız gelecekte haber verir, bir kısmımız hastalıkları iyileştirebilir vs. Medyomların yaptıkları da bunlar ve benzeri şeyler değil midir?” diyen Bay Nicholas, mektubunun sonunu şöyle başlamakta-
dır: “İsa bize kardeşçe yaşamamızı öğretmemiş miydi?”

Adı geçen gazetenin bir hafta sonraki sayısında da West Molesey’den Derek Clement’in bir mektubu yayınlanmıştı. Bay Clements mektubunun bir yerinde, “Görüyorum ki, İncil oldukça kaba düzeyden anlaşılacaktır. Halbuki İncil’de spiritüalizmin lehine yorumlanabilecek birçok ayet bulunmaktadır. Luka’da, İsa’nın kötü ruhları kovduğu yazılıdır. Başka bir yerinde, Paul ve Barnabas’ın bir medyomdan şeytani kovdukları ifade edilir. Medyomlar ‘iyinin yapımcıları’ olarak ele alınmalıdır. Bununla birlikte, Tanrı’nın bu tür işleri yasaklamış olduğunun ifadesi de bulunmaktadır.” demektedir.

Adı geçen gazetenin başka bir okuyucusu olan, Thames Ditron’dan Ron Westley, hoş ol-

mayan ruhsal deneyimler geçirdiğini söyleyen bir kadına verdiği cevapta (gazetenin Richmond edisyonunda) ters ve şımarık bir çocuğun taşlanarak öldürüldüğünden İncil’de söz edildiğine işaret eder ve “Bugün de böyle olsun ister misiniz?” diye sorar. Bu mektup sahibi de, St. Paul’ün spiritüalizmle ilgili ifadelerine işaret etmiştir.

Bunlardan ayrı olarak Bay Westley, mektubunun ilerleyen satırlarında, bir insanın ruhsal yetenekleri sayesinde şifacılık yapabileceğini, gelecekte haber verebileceğini, bunun yanı sıra konunun şarlatanları da bulunduğunu, bunlara Eski Ahit zamanlarında da rastlandığını ifade ederek, “İncil, o kadar elden ve gözden geçirilmiştir ki, bazı sayfaları anlamsızlaşmıştır.” demiştir. “Biz hepimiz, beden denilen hapishanenin içinde dünyasal tecrübeler yapan bedenli varlıklarız.”

Başka bir okuyucu olan Bernard Ashford (Addlestone) ise, “Bilir bilmez birçok insan spiritüalizme cephe almış vaziyettedir. Bu tutum, daha çok spiritüalist harekete karşı görünmektedir.

Kendi durumlarını güçlendirmek için, spiritüalizmin karşısındaymiş gibi görünen ayetleri İncil’den bulup çıkartmaktadırlar. Bunlar bazı gerçekleri görmemezlikten gelmektedir. İncil, baştan sona ruhsal fenomen örnekleriyle doludur. Kuşkusuz o, Allah’ın bizzat kendisinin sözleri değildir. O, spiritüalizmin henüz bulunmadığı bir çağda yazılmıştır.” şeklinde yazmıştır.

Modern spiritüalizm 1848’den önce yoktu. Bugünkü şeklini alana kadar da birçok değişikliklerden geçti. Modern spiritüalizmi kötüleme girişimleri, bazı şahısların yorumlarından, kendilerine ait görüşlerinden başka bir şey değildir. ■

Kaynak: *Psychic News*

BİLİM

SINIRLAR BU

PENCERENİN dışında gökyüzü, San Francisco Körfezi'nin manzarasını ikiye bölerek denizle birleşiyor; içeride ise Robert Russell öğrencilerine başka bir tür kesişmeden söz ediyor: "Teoloji ve Kozmolojinin Karşılaşması ve de Bilim ve Dinin Paylaştığı Ortak Alan"

Yumuşak bir sesle konuşan, 47 olan yaşından çok daha genç olduğunu düşündüren bir adam olan Russell; hem bir fizikçi hem de bir ilâhiyatçı. Birçok kişiye göre, bir fizikçi-ilâhiyatçı fikri kendi içinde bir çelişki gibi görünmektedir -ne de olsa bilim ve din arasındaki tek olası ilişkinin, bir savaş durumu olduğuna yaygın biçimde inanılan bir çağda yaşamaktayız. Bu bölücü görüşten kaçınan Russell; dinsel inanç ve bilimsel mantığı birbirine uymaz görmeyen ilâhiyatçı ve fizikçilerin büyüyen sayısının en önünde yer almaktadır. Ancak iki kültür arasındaki uçurumu kapamak basit bir iş değildir: Bir yanda dinsel çevreleri, bilimin sezgilerine ve keşiflerine açma ihtiyacı, öte yanda ise bilimsel çevreleri dinin gerçek değerini ciddiye almaya teşvik etme ihtiyacı vardır. Bu ikinci ihtiyaçla ilgili olarak Russell, 1981'de Berkeley, California'da, bu disiplinlerarası alanda önde gelen uluslararası bir merkez olan Teoloji ve Doğal Bilimler Merkezi'ni (CTNS=Center for Theology and the Natural Sciences) kurdu.

Berkeley'de California Üniversitesi'nin yakınlarındaki Teoloji Birliği Yüksekokulu'nun sakin ve yemyeşil kampüsünde bulunan CTNS;

yapısına uygun biçimde Cizvit, Lüteryan, Episkopalyan ve Amerikan Baptist okulları, Yahudi Din İlimleri ve Budist İlim Enstitüsü dahil tarikatlararası bir çeşitliliğin tam ortasındadır. CTNS ile çalışmasına ek olarak Russell Teoloji Birliği Yüksekokulu'nun teoloji ve bilim profesörüdür; burada geleceğin vaiz ve rahiplerini eğitmekte ve doktora öğrencilerine gözetmenlik yapmaktadır.

Birçok bakımdan CTNS; Russell'in kendi hayat öyküsüne bir yanittir. Yetmişlerde bir fizik mezunu iken tez danışmanı ona, Hristiyanlığını bir kenara atabilmiş olsaydı birinci sınıf bir bilimci olma potansiyeline sahip olacağını söyler. Böyle bir öğüdü duymazlıktan gelen Russell aynı zamanda UCLA'dan bir bilim mastırı kazanmak üzere iken, Pasifik Din Okulu'nda da bir ilâhiyat mastırı için çalışmaktadır. 1978'de UCLA'dan fizik doktora derecesini aldığı aynı gün Birleşmiş Mesih Kilisesi'ne bir rahip olarak atanır. Bu alışılmadık birleşim onu; İngiliz biyolog ve Anglikan rahibi Arthur Peacocke tarafından kurulmuş bir örgüt olan Rahip Bilimciler Derneği'nin üyesi yapar. Doktorasını tamamlamış olan Russell birkaç yılını Carleton Koleji'nde fizik öğretmenliği yaparak geçirir ama kısa bir süre sonra hayatının bu iki yakasını daha somut biçimde biraraya getirmek istediğini fark eder. Hissettiği bu ihtiyaç sadece ona özgü değildir; ruhsal ve bilimsel olanın arasında bir yakınlaşmayı özleyen diğerleri tarafından da paylaşılmaktadır.

Ancak Russell'in sezgisi; bilimin, dinin

* Margaret WERTHEIM

ve Din: LANIKLAŞIYOR

• Çev.: Yasemin TOKATLI *

düşmanı olduğuna ve dinin, bilimsel akılcılığın yüzüne tutulan kör edici bir ışık olduğuna dair daha popüler düşüncelere zıttı. Bir anekdot hâlinde, CTNS'nin amacının ne olduğunu anlatıyor: Bir akşam Nightline adlı programda sunucu Ted Koppel, bir astronom ve bir Hristiyan arasındaki tartışmayı yönetmektedir. Astronom açıkça, işinin dinsel çağrışımları hakkında ciddi bir tartışma istemektedir ama karşısındaki yobaz, din pazarlayan vaizlerden biri olan Jerry Falwell'dir, bu yüzden tartışma hiçbir yere varmaz. Bilimi Şeytan ile ilişkilendiren dinsel vaaz türünden öfkeye kapılan Russell, "Hemen oracıkta CTNS'nin hedeflerinden birinin de medyaya mutlaka Jerry Falwell'in bir alternatifini sağlamak olacağına karar verdim." diyor. Amerikan halkı, bilim ve onun keşiflerine, ne karşı olan ne de göz ardı eden dinsel düşünceleri de görebilmelidir.

Dinin, doğası gereği bilimin antitezi olduğu düşünce, modern Amerika'ya derinden işlemiştir. 1992'de Russell, o zamanlar senatör olan Al Gore tarafından Çevre İçin Ortak Açıklama hakkında tavsiyelerde bulunmaları için bir grup bilimci ve ilâhiyatçıdan biri olmak üzere davet edildi. Açıklamanın ilk hâlinde bilim ve dinin "daima" birbiriyle savaş hâlinde olduğunu belirten bir cümle bulunmaktaydı. Tarihsel açıdan bunun doğru olmadığını belirten Russell "daima"nın "çoğunlukla"ya değiştirilmesini sağladı; Carl Sagan da dahil bazı bilimcilerle ateşli tartışmalardan sonra. Russell, "Küçük ama belirgin bir zaferdi." diyor.

Tarihsel açıdan, bilim ve din arasındaki ayrım veya rekabet daha çok yakın bir zamanda başlamıştır. Onüçüncü yüzyılda Avrupalılar Yunan bilimini yeniden keşfettiklerinde, Aquina'lı Thomas ve Robert Grosseteste gibi ilâhiyatçılar eski doğa bilgisini dinsel amaçlar için şevkle kullanmaya başlamışlardı. Lincoln Piskoposu ve Oxford Üniversitesi'nin ilk rektörü olan Grosseteste; geometrik optiklerin henüz yeniden canlandırılmış olan bilimini, ışığın; Tanrı'nın ilâhî lütfunu evren boyunca yaydığı araç olarak önerilen ışığın metafiziği tezi ne temel almıştı. Aquina'nın etkisi altında, Orta Çağın sonlarında bilim ve teoloji; bilimin ilk görevinin Hristiyanlığa hizmet etmek olduğu uyumlu bir sentezin içine dokunmuşlardı. Gerçekten de, bilimin inanca hizmet etmesi gerektiği inancı onsekizinci yüzyıla kadar sürmüştür. Kopernik ve Kepler de kozmolojilerini bir batını tefsir olarak görmüşlerdir ve Galileo da onlardan farklı değildir. Newton ise bir keresinde, kendisini hiçbir şeyin bilimin bir büyük varlığını mevcudiyetini gösterme amacıyla kullanılmasından daha çok "mutlu" edemeyeceğini yazmıştır.

Ancak, Newton'dan bu yana iki kültür arasındaki ilişki ciddi biçimde bozulmuştur. Birçok popüler hikâyenin bizi inandırmaya çalıştığına aksine, bilim ve kilise arasındaki ayrılış Galileo'ya değil, Aydınlanma'ya dayanmaktadır. CTNS'nin yönetim kurulu üyesi ve Hristiyan fel-

sefesi profesörü olan Nancey Murphy, dini bilimsel çağda saygın tutabilmek üzere "liberal teologların teolojii, bilimi onunla ilgisiz hâle getirecek biçimde yeniden tanımladıklarını" söylüyor. Onsekizinci yüzyıl sonundan başlayarak din öylesine yeniden formüle edildi ki, "bilîşe dair içerik"ten ziyade sadece "insanî değerlerin ve o tür şeylerin sembolik ifadeleri ile ilgili" hâle geldi. Başka bir deyişle, din deneysel bilginin diyarından kopartılmıştı ve bilim de, moralite ve ruhsallığın diyarından. Bu ayrılış; birçok kişi için psikolojik açıdan tatmin edici olmamasının kanıtları bir yana, Murphy'ye göre, felsefi açıdan da desteklenemez. Yine de şimdi "teoloji ve bilimin, birbirinden yalıtılmış su geçirmez bölümlerde saklanmaması gerektiğini ve aslında zaten saklanamayacaklarını savunmak için entelektüel araçlara sahip olduğumuz bir pozisyondayız" diyor.

Bilim ve din arasındaki uyumsuzluk; kuruluşundan bu yana CTNS'ye doğru çekilen Hristiyan bilimcilerden oluşan etkileyici bir ordu tarafından tekdüz edilmiştir. Yönetim kurulunda, lazer ve mazerin gelişmesine katkılarından dolayı 1964'te Nobel fizik ödülünü alan Charles Townes bulunmaktadır. Bir başka yönetim kurulu üyesi saygın parçacık fizikçisi Carl York'tur ve bu yılki misafir araştırmacı George Ellis'tir, uzay-zaman üstüne bir dünya uzmanı. Cape Town Üniversitesi'nde uygulamalı matematik profesörü ve Londra Üniversitesi, Queen Mary Koleji'nde misafir astronomi profesörü olan Ellis; 1988'den 1992'ye kadar Uluslararası Genel Rölativite ve Kütle Çekimi Derneği'nin başkanıydı. Aynı zamanda men edici biçimde adlandırılmış olan "Uzay-zamanın Büyük Çaptaki Yapısı" kitabının da Stephen Hawking'le birlikte yazarıdır.

Yine de Hawking'in Tanrı'nın geçersizliğini -eğer bir yaradılış anı yok ise, o zaman bir Yaraticiya da gerek yoktur- belirtme şansını kullanmaktan dolayı hoşlanıyor olmasına rağmen Ellis; en son fiziğin temellerinde ilâhî bir varlığın belirgin işaretlerini gören, Quaker mezhebine bağlı biridir. Ellis bana asil bir geleceği izliyor olduğunu söylüyor ve Einstein'dan sonraki genel rölativitenin ilk savunucusu olan Arthur Eddington'un da bir Quaker olduğunu belirtiyor. Einstein'ın, ışığın güneşin yanından

geçerken eğildiği -dolayısıyla uzay-zamanda var olan eğimliliği gösteren- tahminini doğrulayan ünlü 1919 genel rölativite deneyini düzenleyen Eddington'du. Benzer şekilde rölativitenin genişleyen bir evrenle ilgili tahminini ciddiye alan ilk fizikçi olan Georges Lemaitre de bir Katolik rahipti. O zaman öncü fizik ve imanın uzlaşmaz şeyler olmaktan çok uzak oldukları açıktır.

M erkezin en çok sonuç veren ilişkilerinden birisi de, birlikte "Dünyadaki İlahî Aksiyon" başlığı altında iki yılda bir ortaklaşa konferanslar düzenledikleri Roma'daki Vatikan Gözlemevi ile süregelen ortaklıktır. "Her bir konferans; bilimcileri, ilâhiyatçıları ve filozofları, bilimin belirli bir veçhesi ve teoloji hakkında konuşmak üzere bir araya getirmektedir. Örneğin, geçen yılın konusu, kaos ve karmaşıklık; 1991 konferansı ise kuantum kozmolojisi ve doğa kanunları çevresinde toplanmıştı. İlahî Aksiyon konferanslarına ek olarak CTNS şimdilerde -insan kromozomlarındaki gen takımlarının deşifre edilmesi ile ilgili uluslararası çabalar- İnsan Genome Projesi'nin teolojik çağrışımlarına bakmak üzere büyük bir projeyi üstlenmektedir. Birçok grubun şimdilerde yeni ufuklar açan bu çabanın ahlâkî ve toplumsal konularda çağrıştırdıklarını inceliyor olmalarına rağmen, CTNS; teolojik meselelere bakmak üzere Ulusal Sağlık Enstitüleri fonu almış olan tek kuruluştur. Bu akademik faaliyetlere ek olarak Merkez, misafir bilimciler tarafından verilen halka açık dersler sunmakta ve de bilim ve Hristiyan inancıyla etkileşimi konusunda atölye ve seminerler biçiminde bütün mezheplerden Hristiyan rahiplere eğitim ve rehberlik sağlamaktadır. CTNS Bülteni adıyla yılda dört kez yayınlanan bir gazete ve aylık bir habername de yayınlayan CTNS'nin dünyanın dört bir yanından 500'ü aşkın üyesi bulunmaktadır.

İmanın bakış açısında, bilim çağında "kendi mesajını ciddiye almak için kiliseyi güçlendirme"ye dair acil bir ihtiyaç vardır, diyor Russell. Bir başka deyişle, teolojinin çağla ilişkisi korunmalıdır. Bu nokta; bir Cizvit papazı, Vatikan Gözlemevi'nde bir astrofizikçi, ilâhî

Aksiyon konferanslarının baş organizatörlerinden biri ve bir CTNS yönetim kurulu üyesi olan William Stoeger tarafından da vurgulanıyor. "Batılı dünya içinden baş vermiş hiçbir din, bilimi göz ardı etme lüksüne sahip değildir." diyor bana. "Günümüz kültüründe o kadar büyük bir rol oynuyor ki." Stoeger; şu an kullandığımız dilin çoğunun ve düşündüğümüz terimlerin bile bilim tarafından derinden etkilendiğini belirtiyor. Eğer dinle ilgili insanlar bu olguyu göz ardı ederler ve "Rönesanstan veya Ortaçağlardan kalma düşünce kategorilerine dayanmaya devam ederlerse, o zaman din bir tarih hatası olarak görülür hâle gelir." Stoeger, Yaradan olan Tanrı gibi kavramlar yirminci yüzyılın sonunda bile hâlâ anlam ifade edecek ise bunun; önemli bir kısmı modern bilim ve kozmoloji olan daha büyük bir kültürel bağlamda dile getirilmesi gerektiğine inanıyor. "Tanrı'nın nasıl olup da çağdaş bilim tarafından açıklanan doğal süreçler içinde iş gördüğünü" özellikle görebilmeliyiz.

Bu nedenle CTNS'nin asli stratejilerinden birisi kuantum kozmolojisi gibi son derece teorik konulari ele almak ve bunların geleneksel Hristiyan düşünüşle nasıl ilgili olabileceklerini göstermek olmuştur. Örneğin Russell, Hawking'in "sınır yok" kozmolojisinin; ex nihilo (hiçlikten) yaratılış doktriniyle dolaylı ama önemli bir ilişkiye sahip olduğunu göstermiştir. İnananların hizmetinde olmak, Hawking'in niyetlendiği en son şey olabilirdi -çokça alıntı yapılan şu "Tanrının zihnini bilmek"ten söz eden kapanış cümlesine rağmen. Yine de Russell, Hawking'in kozmolojisinin uzun süreli bir teolojik ikilemi çözdüğüne inanmaktadır: Geçici bir evren, zamansız bir varlık tarafından nasıl yaratılabilir? Russell, Hawking'in kesin bir başlangıcı olmayan ve zamanın belirgin bir fenomen olarak dereceli biçimde ortaya çıktığı bir evren modelini önererek, Tanrı'nın evreni zaman içinde değil de zaman ile yarattığına dair Agustín'ci görüşe bilimsel bir benzeşim sağlar. Hawking'in modelinde zaman; ontolojik olarak, önceki bir şeyden ortaya çıktığından, o da kendi başına yaratılışın bir parçası hâline gelir,

tıpkı Agustín'in beşinci yüzyılda önermiş olduğu gibi.

Benzer biçimde George Ellis de doğanın temel sabitleri hakkında fizikçilerin bilgilerini; ilâhî bir tasarımcının kanıtı olarak kullanmıştır. Çağdaş fiziğe göre, tanecikli-yapı sabiti ve proton-nötron kütle farkı gibi doğanın birçok temel sabiti; son derece ilâhî değerlere sahip gibi görünmektedirler. Eğer bu değerler azıcık bile farklı olsalardı, hayatın biyolojik evrimine uygun bir evrenin oluşması son derece imkânsız olurdu. Ellis bunu, eski "tasarım sa-vı"nın, yani doğanın inşasındaki bariz amaçlılığın amaçlı bir "Tasarımcı"nın elini işaret ettiği meselesinin "sadece fizik üstüne kurulu bir dünya görüşüne dahil edilemez" olduğunu iddia ettiği; ahlâkî meselenin önemini vurgulayan güncelleştirilmiş bir versiyonuna temel olarak kullanır. Çalışmaları belirgin biçimde farklı olmasına karşın, hem Russell hem de Ellis fiziğin, geleneksel teolojik pozisyonları "hem eleştirdiği hem de yeniden yapılandırdığı"ni savunmaktadırlar. Dini, ağıdalı göstermenin tam tersine, Russell, çağdaş bilimin "iman için bir görüş ve sezgi" sağlayabileceğini söylemektedir.

Birçok kişinin iki kültürü bütünleştirmek için hissettiği psikolojik ihtiyaçtan çok ayrı olarak, dinsel çevrelerin bilimi ihmal etmeye devam edemeyecek olmalarının pratik sebepleri gittikçe artmaktadır. Burada ilgili konu fizikten çok, biyolojik bilimlerdir; özellikle de artık derin teolojik sonuçlarıyla beraber birsürü teknoloji üreten olan genetik bilimi. CTNS'nin İnsan Genome Projesi'ne olan ilgisi ve Ulusal Sağlık Enstitüleri'nden aldıkları üç yıllık fon bu yüzdendir. Russell, genetik açısından "belirli bir tavır alacak bir taraftar grup" olmadıklarını söylüyor, işleri daha ziyade "daha bilgilendirilmiş kararlar almaları için ahlâkın sesi durumunda olanlara yardım etmek"tir. CTNS'nin rolünü; bilimsel meselelerin ne olduğunu ve bunlar hakkında teolojik bağlamda nasıl anlaşılır şekilde konuşulacağını dinsel çevrelere anlatmaya yardımcı olmak biçiminde görüyor. Ancak bunun nasıl yapılacağı pek de aşikâr değil; Ted Peters'in işaret ettiği gibi, İncil'in adı, DNA konusundaki suskunluğuyla kötüye çıkmıştır.

(Devam Edecek)

RUHSAL

R

UHSAL cerrahide en çok adı geçen ülke Filipinler olmuştur. Burada pek çok şifacı, binlerce hastaya ruhsal cerrahî uygulamaktadır. Şifa evlerinde yapılan ameliyatların öncesinde şifacılar,

dua odası denilen yerlerde hastalarına hastalık devresi (yani bir adaptasyon devresi) yaptırırlar. Ameliyatlar, normal kıyafetlerle yapıldığı gibi, eldiven de dahil hiçbir âlet kullanılmamaktadır. Aynı zamanda steril şartlar ve anestezi uzmanı olmadan yapılmaktadır. En ağır ameliyatların süresi bile beş dakikayı geçmemektedir.

AMELİYAT NASIL YAPILYOR?

Şifacı, ameliyattan önce ellerini hastalıklı bölgede gezdiriyor ve buraya manyetik şifa yapmaktadır. Sonra ellerini bu bölgeden içeri sokmakta ve saniyeler süren bir çabuklukla hastalıklı olan kısmı derhal çıkarmaktadır. Açtığı yaraya yine elleriyle manyetik paslar yapmakta ve yarayı kapatmaktadır. Ameliyatlardan sonra hiçbir iz de kalmamaktadır.

Bu ameliyatlarda da her şifacılar kendine özgü yöntemler izlemektedirler. Bu ameliyatlarda elle vücuda demateryalize (atomların dağılması) bir hâlde girmekte ve hastalıklı doku demateryalize hâlde dışarı alınmaktadır. Alınan hastalıklı doku tekrardan dışarıda demateryalize (atomların toplanması) hâlde getirilmektedir.

Bazıları da telekinetik yolla bu ameliyatları yapıyorlar. Yani düşünce gücüyle, telekinetik ile hücrelerin birbirinden ayrılabilmesi mümkündür. Bu durumda şifacı ellerini içeriye daldırıyor. Doku ve hücreler bu şekilde ayrıldığı için kan da görülmüyor.

UZAKTAN ŞİFA

Uzaktan şifa tedavisinde, hasta ile şifacı arasında elle tutulur, gözle görülür bir bağlan-

ŞİFA

• Elvan ÖGÜT (IRAD Üyesi) •

(Geçen Sayıdan Devam)

tı olmamakla birlikte duyuyla farkına varılamayan bir düşünce aracılığı vardır.

Uzaktan şifa, şifacı tarafından, uzak mesafedeki bir kimseye, genellikle şifacının hiç görmemiş olduğu bir kimseye gönderilir. Bu tür şifacılıkta fiziksel mesafenin hiçbir önemi yoktur.

Hastanın şifa isteği yazılı veya sözlü olarak yapılır. Şifacı bundan haberdar olduktan sonra, rehber varlığıyla irtibata geçmek üzere yönelir ve bu talep, hasta hakkındaki bilgilerle birlikte rehber plâna bildirilir. Şifa sırasında, şifacının zihnini her türlü maddî düşüncelerden ayırması ve yukarıya (rehber plânına) teslim olması gereklidir. Bu şekilde uzaktan şifa olayı gerçekleştirilir.

Hasta için her gün belli bir saatte dilekte bulunma yöntemi, ki etkili bir yöntemdir, uzaktan şifa için geçerli olduğu gibi, diğer şifa şekilleri ile de yakından ilgilidir. Şifa tesirlerinin hastaya ulaşabilmesi için hastanın da düşünce yoluyla şifacı ile ilişki kurması gerekmektedir.

ŞİFANIN AMACI

Son üç yüz yıldır modern tıbbın grafiği hızla yükselmiştir, fakat bunun yanı sıra birtakım olumsuz gelişmeleri de beraberinde getirmiş durumdadır. Günümüz anlayışında tıp insan vücudunu genelde hücre bilimi, fizyoloji ve anatomi gibi bilim dallarıyla tanımakta olduğu için, hasta bir kimseyi iyileştirme yöntemleri de çeşitli ilaçlar yoluyla olmaktadır. Bir yandan

ilâçların yaratmakta olduğu yan etkiler (yapılan araştırmalarda; hastanedeki hastaların % 3 ile % 18'lik bölümünü, tedavileri sırasında aldıkları ilâçların yan etkileri yüzünden gelen hastaların oluşturduğu tespit edilmiştir), bir yandan da insanın biyolojik bir robot olarak görölmesi ve her insana standart uygulamalar yapılması sonucunda hoş olmayan sonuçlar patlak vermektedir.

Modern tıbbin hedefi, yalnızca fizik bedeninin tamir edilmesine yöneliktir, fakat ruhsal şifada hedef; bozulmuş olan ruh, düşünce ve madde bütünlüğü'nün işleyişini tekrardan düzene sokmaktır. şifacılık sırasında ortaya çıkan ruhsal güç, insanın içindeki ilâhî enerjeyi yeniden harekete geçirmeye çalışmaktadır.

şifacının yapmakta olduğu şey meydana gelen *tıkanmaları* açmaktır. Söz konusu tıkanmalar ise bilgisizlik, yanlış yaşama, yanlış düşünme, uyumsuzluklar -doğal yasalarla, kendimizle ve dünyayı paylaştığımız diğer insanlarla uyum içinde yaşayamıyoruz- sonucunda olmaktadır.

Rehber Ruh Silver Birch şifanın amacı ile ilgili olarak şunları söylüyor: "Gözlerinizi tek amaç üzerinde tutunuz, bu da (insanları) *hayatın gerçeğine uyandırmak* olsun. Tüm faaliyetlerin sebebi, esas sebebi budur. Başka hiçbir şeyin önemi yoktur.

Bir insanın kendi varlığını tanıması, bir beden için şifa bulmasından ya da yaslar içinde bulunan birisinin teselli edilmesinden çok daha önemlidir çünkü ilâhî amaç gerçekten şuurlandırarak gerçekleştirilir. " Bu tebliğler şifa olayının ardındaki çok büyük bir gerçekliği gözler önüne sermektedir. Bu da görünenin ardındaki anlamaya çalışmamız gerektiğidir.

"Madde dünyasının sakinleri olan ve maddî bedenlerinizi günlük problemleri ve engellerini göğüslemek zorunda olan sizler, bazen bu tamamen maddî olan şeylere öylesine boğulursunuz ki, onların ardında yatan büyük spiri-tüel gerçekleri göremez olursunuz.

... şifa bulan hasta insanlar ruhsal gücün yaşayan en büyük kanıtlarıdır. O durumdaki insanlar, dünyada karşılaştığı her şeyden daha

yüce bir güçle karşı karşıya getirildiğini anlar." diyor Rehber Varlık Silver Birch.

Burada verilmek istenen mesaj, ruhsal şifanın da bir aracı bilgi olduğudur. Hedef ise, uykuda olan insanı uyandırmak ve ona tesir vermektir, görünenin ardında hayatımız içerisinde hiç düşünmediğimiz fakat gerçekliği çok güçlü olan bir şeyler olduğunu anlatmaktır; çünkü en önemli şey varlığın kendini tanımasıdır ve dünya insanına ruhsal dünyadan sürekli bunun meydana gelebilmesi için çok çeşitli açılardan yardımlar gelmektedir. Ruhsal şifa da bunlardan birisidir.

şIFA, YARDIMLAşMA ve DAYANIşMA YASASININ UYGULAMASIDIR

Ruhsal Rehber Beyaz Kartal şöyle diyor: "Hepiniz bu manyetik ve ruhsal ışınların araçları olabilirsiniz, ancak bilgisizlik ve diğer bazı sebepler nedeniyle kimi insanlar kendilerini bu yaşam gücüne kapatırlar."

şifa verme insanın kendi doğasında olan bir şeydir. Fakat pek çok diğer tesirin, maddenin etkisi altında kaldığımız için iç varlığımızın doğal bir yansıması olan şifa verme isteğini hissedemiyoruz.

Gerçek ruhsal ihtiyaçlarımıza, vicdanımıza uygun yaşasak, daha doğrusu samimî ve doğal bir şekilde yaşayabilsek, olduğumuz gibi görünebilsek -çünkü biz neyseک oyuzdur, olmadığımız gibi davranmak kendimize söylediğimiz bir yalandır- içimizden akıp gelen o enerjiyi de hissedebiliriz.

şifa vermek, bu isteği duymak, yardım-laşma ve dayanışma yasasının doğal bir uygulamasıdır. Fakat bizler evrensel yasalara ne kadar uyumlu yaşıyoruz? Yasaların ne kadar şuurlu uygulayıcılarıyız?

Dikkatimiz kendi üzerimizde olduğu sürece ruhsal yasaların şuurlu uygulayıcıları olabilmemiz pek mümkün değildir. Dikkatimiz kendi dışımıza kaymaya başladığı zaman sevgi enerjisi doğal olarak bizden dışarı akabilecektir. şifa tesirleri, yani doğru düşünceler, pozitif düşünceler doğal yaşam tarzımız hâline gelecektir.

ŞIFACILIK YAŞAM TARZI OLABİLİR Mİ?

Ruhsal şifacılık doğuştan beraberimizde getirilen bir yetenektir. Hepsinden önemlisi, şifacılık insan olmanın bir özelliğidir. Evrenselliğin bir yansımasıdır.

Pekâlâ, biz şifacılığı bir hayat tarzı hâline getiremez miyiz? Getirebiliriz...

Şifacılık, kendinden dışarılaşma (yani bencil insan olmaktan sıyrılmaya çabası içinde olmak), diğer varlıkları kendinden ayrı görmeyip onlara yardım etme, verme isteğinden kaynaklanan bir tatbikat; insanca yaşamın, insan olmanın gereklerini yerine getirmektir.

Yeni bir çağın eşliğindeyiz ve bu çağ, bu tarz düşünce ve anlayışın temsil edilip uygulandığı bir çağ olacak. Şimdiden bu düşünce tarzını hayata tatbik ederek kendimizi bu çağa hazırlamamız mümkün olabilecektir.

Kendimizin doğal, olmamız gerektiği gibi olmamıza izin verirse, içimizdeki şifa enerjisini her an kendi dışımızdaki varlıklara aktarabiliriz. İçimizdeki pozitif enerjiyi, sevgi enerjisini dışarı aktarma isteğini duyabiliriz. Çünkü kendimiz başta olmak üzere, çevremizdeki her varlığın sevgiye, yardıma, ilgiye muhtaç olduğunu unutmamak lâzım.

Örneğin, birisine kızdığımız zaman; tamamen maddenin etkisi altında kalarak, bize ait olmayan negatif enerjilerin bünyemizden

geçmesine ve o enerjilerin karşımızdaki varlıklara etki etmesine izin veriyoruz. Aslında bu yaptığımız hareket bizim öz varlığımızla hiç uyuşmayan bir harekettir. Kızgınlık ve bunun gibi her türlü olumsuz tepkiler sunidir ve gerçek Ben'le ilgisi yoktur. Yani bizi kızdıran birisine karşı duyduğumuz olumsuz tepki esasında uyumsuzluk hareketidir. Verilmesi gereken karşılığın ille de kısasa kısas olması gerekmez. Negatife pozitif ile verilen cevap çok daha etkili olmaktadır.

Yapılan pozitif hareket, karşımızdaki varlığın, yapmış olduğu yanlış hareketi kavramasını daha kolay sağlayabilir. En azından bunu o an hareketleriyle belli etmese de, daha sonra bu hareketin sebebinin düşünecek ve anlamaya çalışacaktır. Çünkü bu hareket o varlık üzerinde bir etki yaratmıştır.

Burada yapmış olduğumuz bu hareket şifa hareketidir; o varlığa bir yardımdır, o varlığın bünyesinde barındırdığı negatifliklerinden arınmasını sağlmasına yardım etme isteğidir.

O hâlde, tıpkı şifa verirken kullanılması gerektiği gibi imajinasyonumuzu, isteğimizi, varlığımıza duyduğumuz güveni ve inancımızı bu yönde harekete geçirebilirsek, söz konusu yaşam biçimini tatbikata dökmemiz mümkün olabilecektir. ■

BİLYAY VAKFI KURS (BAYANLAR İÇİN)

● ÇARŞAMBA ve CUMARTESİ ÇALIŞMALARI (Saat: 14.00-17.00)	
2 KASIM Tekrardoğuş.....	Fulya AYKAÇ
Ölüme Yakın Deneyimler.....	Yasemin TOKATLI
6 KASIM Beden Dışı Deneyimler.....	Zümrüt ERKİN
İpnotizm ve Telkin.....	Tarık ARIKDAL
9 KASIM Kendini Bilmek.....	Nurettin ERSOY
Ruhsal Plân Anlayışımız.....	Nurettin ERSOY
13 KASIM Sevgi.....	Selman GERÇEKSEVER
Vazife ve Hizmet.....	Ergün ARIKDAL

SEMİNER (GENEL)

● CUMARTESİ ÇALIŞMALARI (Saat: 14.00-17.00)	
16 KASIM Parapsikoloji.....	Selman GERÇEKSEVER
İnsan.....	Fulya AYKAÇ
23 KASIM Yaşam, Olaylar ve Spatyom.....	Atilla ULTAV
Tekâmül.....	Nurettin ERSOY
30 KASIM Varlıksal İlkeler.....	Selman GERÇEKSEVER
Varlıksal İlkeler.....	Selman GERÇEKSEVER

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe CıkmaZI ZariFi Apt. No:4/6 Beyoğlu/İST. • Tel: (0 212) 243 18 14

NOT: KONFERANSLARIMIZA GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR.
GEÇ KALINMAMASI RICA OLUNUR.

NÖTR OLMAK

NÖTR olmak kelimesinin güzel bir Türkçe karşılığı var: Yüksüz olmak. Ağır yükler altındaki bir insan için ferahlık veren bir söz... Ve doğrusu yükümüz oldukça fazla olduğu için bu konu bizim için bir hayli önemli.

Bizlerin kendi kendimize yarattığımız ve birçoğu da önceki yaşamlarımıza kadar uzanan çeşitli duygu biçimlerimiz, özlemlerle, bazen mutluluk olarak tarif ettiğimiz geçici hazlarla, hüznlerle, anlık sevinçlerle, sıkıntılarla, yıkımlarla ve farklı heyecanlarla ortaya çıkıp içimizdeki doğal ahengi kurmamızı engelleyen birer yükler aslında.

DUYGULARIMIZIN ESİRİYİZ

Değişik kademelerde seyreden, yani her birimizin anlayış seviyelerine göre farklılıkları olan duygularımızın esareti altındayızdır. Hareket kabiliyetimiz ise oluşturduğumuz esaret zincirlerinin darlığı ya da gevşekliği nispetindedir. Göreceli olan bu duygularımız ruhsal yaşıntımızı yönlendirip, davranışlarımıza yansır.

Örnek verecek olursak bizlerin acıklı bir olay karşısında ağlayıp acı çekmemek gibi bir özgürlüğümüz yoktur, ya da egomuzla yapılan bir saldırı karşısında sinirlenip kendimizi yıpratmamak gibi bir şansımız yoktur. Çünkü bu duyguların neticelerini de yaşamak durumundayızdır. İnsanın mutluluğu ya da mutsuzluğu görecelidir. Bu her birimiz için farklı nedenlere dayalıdır. Esasen dışsal nedenlerin bizi mutlu ya da mutsuz edici herhangi bir özelliği olmasına karşın oluşturduğumuz değerler nispetinde bu duyguları yaşarız. Dışsal birtakım nedenlerden dolayı içimizde yaşadığımız, pozitif ya da negatif saydığımız duygusal tepkilerimiz kişisel beklentilerimiz doğrultusunda olup, düşüncelerimizle geliştirdiğimiz anlayışımızın ürününden başka bir şey değildir. Hadiselerin

*İç özgürlük, eşkoşmaktan kurtulmakla,
yani nötr olmakla kazanılır.
Nötr olmak, tüm zıtlıkların
özdeş olduğunu fark etmektedir.*

insanlar üzerinde bıraktığı tesirlerin kişiden kişiye göre değişkenliği bu yüzdendir. Nötr olmak ise hadiselerin içerisinde kaybolup hadiseyle hadise olmak değil, tam tersine olaya hâkim vaziyete gelip, olay karşısında bizi yıkan ya da sevindiren bu göreceli duyguların esiri olmamaktır. Aynı zamanda bu özgürlüktür. Çünkü gerçek özgürlük bir anlamda da bu göreceli duyguların yaşantımızı yönlendirmesine izin vermediğimiz sürece gerçekleşir.

ETTİĞİMİZİ BULURUZ

Bu dünyada ürettiğimiz ve özdeşleştiğimiz bu duygular doğrultusundaki davranışlarımız, günahıyla sevabıyla bize geri dönme durumunda olup, karma yasasını, sebep sonuç ya-

sasını devreye sokup, tekrardoğuşlarla bizi, aşamadığımız bu dünya realitesine çiviler durur.

Ve bizler, ancak bu esaret zincirlerinden kurtulduğumuz sürece özgürüz diyebiliriz.

Düşüncelerimizle oluşturduğumuz anlayış seviyemiz, ki bu seviye, kendini nesnel bir varlık olarak algılayan insanın nefsi ve ego tatminine hizmet eder. Bu nedenle bizler nefsi arzularımızı doyurmayı bu dünya yaşamında kendimize hizmet olarak bilmişizdir. "Kendim için yapıyorum." diye başlayan sözlerin içeriğinde aslında ego ve nefis tatmini yatar, duygularımız ise bu mantalitenin ürününden başka bir şey değildir. Nefsi ve güdüsel istemlerimizi yerine getirip getirmemek, tamamiyle iradesel olup bunları özleyip özlememekse tamamiyle düşüncelerimizin kontrolündedir. Nef-sî özlemlerini kontrol edebilmiş bir düşünce, bunların kaybı ya da kazancı şeklinde bir durum yaşamayacağı için de sonucunda heyecan, sevinç ya da üzüntü gibi bir duygusal belirtide göstermeyecektir.

KENDİMİZ OLANLA OLMAYANI AYIRMALIYIZ

Silver Birch adlı bedensiz rehber varlığın vermiş olduğu bir tebliğde, "Kendiniz olan ile kendiniz olmayanı birbirinden ayırmaya başladığınız zaman aslınızın ne olduğunu keşfetmeye başlamışsınızdır." sözü kendimizi eşkoştduğumuz hâlden kurtarmamız gerektiğini yete-

rince açıklıyor. Bize düşen artık kendi dizginlerimizi elimize almamızdır. Durumumuzu gözden geçirip objektif bir şekilde kendimizi tahlil ederek, günlük yaşantımızda otomatik olarak devreye giren bu göreceli duyguların, davranış biçimi olarak nasıl fiile dönüştüğünü gözlemleyebilirsek, bir gözlemci olarak tanımlayabildiğimiz bu davranışlarımızı kontrol edebilmemiz ve onlara istediğimiz gibi yön verebilmemiz kolaylaşır. Bizlerin göreceli heyecanlarımızdan, anlık sevinçlerimizden, üzüntülerimizden kısaca kendimizi bu dünyanın malı sanıp da, değişik sahiplenmelerle ve bunların kaybı ya da kazancı şeklinde oluşturduğumuz, gerçek varlığına ait olmayan bu yapay duyguların hepsinden yavaş yavaş kurtulmamız, artık yüksüz olmamız, yani **nötr olmamız** demektir.

Bu durum zıtlardan arınmış uyum ve huzur hâlidir.

Hadiselerin içerisinde kaybolmamak, onlarla özdeşleşip birtakım göreceli duygular yaşamamak demek olan nötrlük asla robotsal mânâda bir duygusuzluk değildir.

Nötr olmak demek sevgisiz olmak, sevgisiz bakmak, sevgisiz yaklaşmak kısaca sevgisiz yaşamak değildir. Zaten bu yapay duygulardan arınmış gerçek sevgi yansız olup, hiçbir şeyi ayırmadan sarıp sarmalayan, her şeye kendileri olma ve kendilerini istedikleri gibi ifade etme özgürlüğü tanıyan, yargılamayan kozmik bir güç olup nötrdür.

Bizim ise sevgiyi evrensel anlamda yaşayabilmemizin yolu nötr olmaktan geçer. Bu ise dünya tekâmülümüzün en önemli basamaklarından biridir.■

eyninizin yağmalanmasına izin veriyorsunuz. Kendinizi paslandırmayın, okside olmayın. Bilgi enerjisi en güzel çözücüdür. Nüfuz ettiği bünyeleri prül prül parlatır. Elinizdeki en küçük bir kıvrıntı dahi başkaları için bir nimettir.

NEW MEXICO'NUN GİZEMLİ TAŞI

William PEAVY

2500 YIL kadar önce (İ.Ö. 500) Yunanistan'da Sisam adasında yaşayan Zakyneros adlı zengin bir Yunanlı vardı; Zakyneros'un gücü, zenginliği, prestiji ve köleleri vardı ama Yunan'daki güç odaklarıyla başı belâyâ girmişti ve bu da onu mahvetti. Geniş zeytinliklerine, banka hesabına ve kölelerine el koydular ve onu ülkeden attılar. Onu, bir mahkûm olarak bir Fenike gemisine bindirdiler, gemi Akdeniz'e açıldı, oradan Atlantik'i ve Karayip Okyanusu'nu geçip, günümüzde Brownsville, Teksas olan yerin yakınındaki Rio Grande Nehrinin ağzında durdu. Burada yelkenleri indirdiler ve gemideki kürek mahkûmlarının sayesinde bu büyük nehrin ağzına girdiler ve nehrin akıntısına karşı, şimdi El Paso, Teksas olan bir noktaya kadar 800 mil kürek çektiler ama burada da durmadılar. Daha sonra İspanyolların Rio Puerco olarak adlandıracakları bir yan nehrin ağzına kadar 190 mil daha kuzeye gittiler. Bu nehre girip, 28 mil daha kuzeye doğru, şimdilerde üstünde garip yazılar olan gizemli taşın bulunduğu bir noktaya vardılar.

Tam burada Yunanlı Zak, onu hapsedenlerin ellerinden kurtuldu ve onlar gidene kadar, şimdi bu gizemli taşın bulunduğu bir kanyonda saklandı. Orayı yuva edindi ve hayat hikâyesini bir taşın üstüne, Fenike-Yunan alfabesini kullanarak yazdı; bunlar, Gizemli Taşın yüzünde bugün de net bir şekilde okunmaktadır.

Yukarıda anlatılan şaşırtıcı öykü, 1979'da yayınlanan ve Dixie L. Perkins tarafından dikkatle araştırılarak yazılan "New Mexico Gizemli Taşının Anlamı" adlı kitapta yer almaktadır.

Üstündeki gizemli yazılar, onların nasıl

yazıldıkları ve tercümesi; 1990 'da Fate dergisinde anlatılanlardan biraz farklıdır, bu öyküde ise içinde köleler ve mürettebat bulunan bir Fenike gemisi Rio Puerco civarında bir taş çıkarma alanının yakınında kuma oturdu ve gemide canı sıkılan, bir kayanın yüzüne çok sayıda harf kazıyacak araçlara, beceriye ve motivasyona sahip olan bir yolcu vardı. Makale, derince kazınan harflerin Arami dilinde olduğunu ve On Emir'i içerdiğini söyleyerek devam ediyordu. Fate dergisini okuduktan sonra, taşın bulunduğu yerin, evimin bulunduğu Albuquerque'dan arabayla sadece bir saatlik uzaklıkta olduğunu fark ettim. Ne fırsattı ama tam yerini nasıl bulacaktım? Burası binlerce kanyonla ve milyonlarca kayayla dolu çorak bir bölgeydi; üstünde kazımlar olan bir kayayı bulmak, samanlıkta iğne aramak gibi olacaktı. Ama birkaç gün sonra, yeni tanıştığım bir arkadaşşıma "şans eseri" bu taştan söz ettiğimde talih yüzüme güldü. "O taşı biliyorum" dedi. "Bir harita çizebilir misin veya beni oraya götürebilir misin?" diye sordum. "Hayır" dedi, "ama bunu yapabilecek bir arkadaşım var." Ve bana aramam için bir telefon numarası verdi. İki gün içinde, Gizemli Taşın yerini bulmak ve incelemek üzere rehberimiz dahil dört kişilik bir ekip oluşturmuştum bile. Bu kaya o kadar iyi gizlenmişti ki, rehber olmadan hiç kimse burayı bulamazdı ama iyi gizlenmiş olduğuna sevinmiştim çünkü bu vahşi çıplak güzelliği lekeleyecek hiçbir boş bira tenekeşi, köpek pisliği yoktu.

Emindik, karşımızda, üzerindeki kazımlar sanki dün yapılmışçasına belirgin ve net duran büyük bir kaya duruyordu. Bu kadar uzun zamandır, böylesine iyi nasıl korunabilmişlerdi acaba? 200 yıldan az bir sürede, üstündeki yazıların silikleştiği veya renginin bozulduğu birçok granit mezar taşı görmüştüm. Kazımların bu yepyeni görünmesini ne kuru iklime ne de kaya-

nın bulunduğu korunaklı alana atfedebiliyor-
duk çünkü daha sonra öğreneceğimiz gibi, bu
noktadaki iklimin 2500 yıl önce kurudan ziyade
nemli olduğu söyleniyordu.

Kaya kuzeye bakıyordu ve 40 derece ka-
dar yana yatıktı ve biraz öne eğikti. Kazınmış
harfler, 1.5 metreye 70 santimlik bir alanı kaplı-
yordu. Yazı, çoğunluğunda 27 harf bulunan 9 sa-
tırdan oluşmaktaydı. Harfler oldukça büyüktü,
yaklaşık 6 cm yüksekliğinde ve karakter grupla-
rının arasında arada bir beliren aralıklar hariç, 4
santimetre arayla yazılmışlardı. Ama harfler de-
rince kazılmamıştı, Arami dilinde değildi ve 10
Emir'i de anlatmıyordu. Bunun yerine, yarım mi-
lim derinliğinde çizilmişlerdi, Fenike-Yunan al-
fabesiydi ve tercüme edildiğinde, Perkins'in ki-
tabına göre, Zak'ın nereden geldiğinin, başına
gelenlerin, sürgün edilmişinin ve anayurdundan
5000 mil ötede yabancı bir ülkedeki hayat müca-
delesinin hikâyesini anlatıyordu.

Yarım mil ötede kurumakta olan küçük
bir nehrin çamurlu suları hariç susuz, ağaçsız, ka-
yalıklı ve ıssız bu bölgede dururken kendimize
şunu sorduk: "Zak veya diğer Kızılderililer bur-
da nasıl yaşayabilmişlerdi?" **O zamanlar iklimin
bir hayli farklı olması gerektiği** sonucuna vardık.
Bugün New Mexico olan çıplak manzaraya bak-
tığınızda, ağaçsız, 2450 metre yukarıda akan üç
büyük nehir hariç susuz bir çöl görürsünüz. Zak
burada nasıl olup da hayatta kalabilmişti? Per-
kins'in kitabı, kayaya da yazılmış olan cevabı ve-
riyor. **New Mexico çölü her zaman çöl değildi.**
**2500 yıl kadar önce iklim nemliydi, bölge yeşildi
ve gümrak bitki örtüsü ve vahşi hayvanlarla do-
luydu.** Zak'ın yazdıkları bunu açıkça belirtiyor.
Halbuki bugün Rio Puerco, küçük, daha çok çam-
urlu, bazen akan bazen kuru olan bir akıntı
iken Zak onu çağıldayan, temiz ve hızla akan bir
nehir olarak anlatıyor; buradan da yılı tahmin
edebiliyoruz. İspanyolcada "Domuz Nehri" an-
lamına gelen Rio Puerco'nun adı iyi konmuşur;
nehirin suları sanki domuz sidiği gibi akmakta-
dır.

Bugün, yağışlı yaz mevsimi esnasında ne-
hir aşağı sürüklenen lâstik bir bot dışında ne Rio
Grande'de ne de Rio Puerco'da yol almak müm-
kûn değildir. Ama 2500 yıl önce, Zak'a göre her
iki nehir de yıl boyunca geniş, derin ve muhte-
melen temiz akmaktaydılar.

New Mexico'nun üstünde garip kazıntılar
olan Gizemli Taşı gerçek midir yoksa bir aldat-
maca mıdır? Taşı görmeye giden hepimizi en çok
rahatsız eden şey, harflerin tazeliği oldu. Harfler
sanki birkaç gün veya birkaç hafta önce yapılmış
gibiydiler. Hem bu kadar temiz, belirgin ve net
ve hem de bırakın 200 yılı, 2500 yıl önce nasıl ya-
pılmış olabilirler? Ancak Perkins'in kitabı, insan-
ların bu Gizemli Taştan 1850'lerden önce bile ha-
berdar olduklarını ve eğer doğru ise, yazıların en
azından 140 yıldır hiçbir renk ve şekil bozulması-
na uğramadan, yosunlanmadan, mantarlanma-
dan kaldığını söylüyor. Bu nasıl mümkün olabi-
bilir?

Gyi bir yazı yüzeyi hazırlamak için ka-
yanın yüzeyinde bir düzeltme işle-
minin yapıldığına da dikkat ettik.
Büyük kaya parçasının geri kalanı
yuvarlakça ve doğada görüldüğü
gibi kaba yüzeyliydi, dümdüz değil.

Derken, harflerin kazındığı düzleştirilmiş yüze-
ye garip, bilinmeyen, taba rengi, plaster benzeri
bir malzemenin sürülmüş olduğunu fark ettik.
Malzemenin ne olduğunu kimse söyleyemedi.
Buna benzer şeylere aşına olmamıza karşın hiç
birimiz buna benzer bir şey görmemiştik. Bu as-
tar kaplama, dünya üzerindeki hiçbir malzeme-
ye benzemiyordu.

Eğer Zak gerçekten bir mahkûm idiyse ve
kaçtıysa, nasıl olmuş da, bu kadar sert bir kaya-
nın üstünde böylesine güzel bir kazıma işi yap-
mak üzere gerekli çekici ve kazmayı ve diğer
özel araçları üstünde taşımıştı? Hayatınızı kur-
tarmak için kaçarken, yanınızda bir kaya üstüne
yazı kazımaya yarayan araç takımını taşıy mıydı-
nız?

Bir başka rahatsız edici soru ise şudur: Kü-
çük yelkenli bir gemi, Akdeniz'den, Atlantik'i
geçerek, Mexico Körfezine gelip, yelkenlerini
indirerek, güçlü biçimde akan bir nehre karşı,
hem de kürek çekerek, binlerce mil içeriye ne-
den gitsin? Rio Grande, Gizemli Taşın bulundu-
ğu yere kadar, hem de kürekle gitmek için fazla-
sıyla uzun ve dolaşık bir nehirdir. Bu kadar mesa-
de neden? Niçin Rio Puerco? Neden daha yakın
olan New Orleans'daki Mississippi değil? Eğer al-
tın gibi özel bir şey arıyordusalar, neden Zak'ın
yazısı böyle söylemiyor? Karayiplere girdikten

sonra Zak'in gemisinin yanından geçtiği o zengin arazileri bir düşünün. Eğer amaçları ticaret idiyse, Rio Grande'ye girip, nehre karşı binlerce mil kürek çekmeksizin de kıyılarıdaki binlerce yerliyle ticaret yapabilirlerdi.

Eğer bu kayayı Yunanlı Zak oymadı ise, o zaman kim oymuştu? Niçin yaptılar ve ne zaman yaptılar? Yazıyı oluşturan harfler mükemmel biçimlendirilmiştir. Dalgalı hat yoktur. Hatalar, kusurlar yoktur. Bu bir profesyonelin işidir. Nereyese, lazer gibi bir yüksek teknoloji metoduyla yapılmış gibidir. New Mexico'daki uzak bir çölün ortasındaki bir kayaya unutulmuş bir dilin harflerini kazımak için gerekli motivasyon, enerji ve beceriye kim sahip olabilirdi? Perkins'in tercümesi doğru mudur yoksa bu yazılar dünya dışı kaynaklı olabilirler mi? Eğer öyleyse, bunlar kimdir, misyonları nedir, bunu ne zaman yapmışlardır ve yazı aslında neyi anlatmak istemektedir?

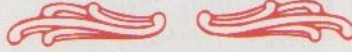
Bu gizemli kaya bizi rahatsız ediyor. İşin

içinde daha fazlasının olduğunu düşünüyoruz. Bütün bunların bir aldatmaca olduğunu düşünmedikleri takdirde New Mexico Üniversitesi arkeoloji bölümünden bir uzmanın ilgisini çekebilir miyiz diyoruz. Kayanın bulunduğu bölgeye bir veya daha çok sayıda medyum götürüp, bir şey bulabilirler mi diye bakmak istiyoruz. Aslında ihtiyacımız olan kişi, ellerini yazılara dayayıp harflerin orijini bulmak üzere zamanda geri gidecek bir psikometrist.

Süper yüksek teknoloji ürünü enerjilerle bu kayanın üzerinde çalışmak üzere göklerden inen bir tanrıların arabası teorisi, sıradan mantık yürütmeye izah edilemeyen bir yazı bırakmak üzere 2500 yıl önce kürekle çekilen bir gemi ile nehir yukarı 1000 mil giden bir gemi teorisinden çok daha akla yatkın geliyor.

Umarım, gelecekte, ilerki araştırmalarında öğrendiklerimizi size anlatabilirim. ■

BORDERLANDS DERGİSİ, 1995, Sayı 3'den
Çev.: Yasemin TOKATLI

ENKARNASYON KANUNLARI ve DÜNYA

Gündüz ÖĞÜT (IRAD Yön.Kur. Üyesi)

ENKARNASYON, fizik enkarasyonla sınırlı değildir. Plânetimizin, daha süptil enerjilerden beslenen varlıkların enkarne olabileceği bir hâle gelmesi gerekmektedir. Yüksek seviyeli varlıklar fizik plâna enkarne olamazlar. Onlar, fizik plâna enkarne olmuş varlıkların mantal alanlarına enkarne olurlar. Böylece tam bir plân enkarasyonu gerçekleşmiş olur.

Dünya bir yer değil, dünya her yerdir. Sa-

nıldığı gibi kâinattaki bir toz zerresi değildir. Her yere, her şeye bağlı bir şebekenin önemli deney noktalarından biridir. Dünya'nın fizik varlığına bakarak onun ruhsal uzantılarını anlamamız mümkün değildir. Tıpkı bir insanın görünen yönüne bakarak görünmeyen uzantılarını anlayamadığımız gibi.

Dünya, içinde bulunduğumuz Evrensel Yaşam Alanları'nın çok çeşitli özelliklerini taşımaktadır. Gelecekte meydana gelecek değişimle, yüce plânların enkarne olabileceği düzeye gelecektir, astral plânın en kaba vibrasyonlarından meydana gelmiş olan maddî cevheri, temel enerjilerin yoğunluklarının değişmesine de bağlı olarak değişecek, süptilleşecek olan bir varlıktır.

Dünya varlığının da yenilenmeye, üzerindeki tortuları çözmeye ve kendisine hâkim olan ruhsallığın yerini daha gelişmiş ve evrensel bir ruhsallığa bırakması söz konusu olabilir. Böyle bir dünya, bir yandan farklı enkarasyon kanunlarını kullanma ihtiyacında olan varlıklara enkarne olma imkânı tanyacağı gibi, diğer yandan yeni Enkarasyon Kanunları'nın meydana getirilmesinde de bir vesile teşkil edebilir. ■

Ö NÜMÜZDEKİ BEŞ YIL ve TESİ

David COUSINS

Bu ışık gücü tezahür etmiş hâle gelirken, kalp merkezinde "dükkân açarken", ruhun tahtı olan kalp koşulsuz sevginin ritmik taşmalarını serbest bırakmaya başlayacaktır. Şuursuz bir iç-plân seviyesine karşıt olarak şuurlu bir seviyede bu ritmi kolektif olarak alabilen insanların sayısı yeterli olduğunda, yüzüncü maymun ilkesi meydana gelecek ve **gezegeni bir bütün hâlinde süpüren bir mühürleme mekanizması harekete geçecektir.**

Bu mühürleme mekanizması; ışığın aktivasyonu ve koşulsuz sevginin bir birleşimidir; bu, gelmekte olan enformasyonun şuurlu bir seviyede top-raklanabilmesi, dünyasal hâle getirilebilmesi anlamına gelmektedir. Bu ise, kendisi zaten daha hafif bir titreşim frekansına hareket etmekte olan gezegenin devrelerini stimüle etme etkisini yaratacaktır.

Bu "mühürleme" Dünyanın eski ve yeni fiziksel ışık merkezlerinde tezahür ettiğinde ve gezegenin titreşimleri çok daha yoğunlaşmış hâle geldiğinde;

geçmişten gelen saklı enerjilerin yavaş frekansı ve şimdinin negatif yönetilen kısımlarından gelen enerjiler değişecektir. Sadece bu negatif bölgeler yoluyla işleyebilen boyutlararası geçitler (yıldız kapıları) o zaman mühürlenecektir.

Bunun etkisi sonucunda negatif varlıkların insanların psiselerinden oluşan enerjilerle süptil biçimde "beslenmesi" duracaktır. Sonuç olarak, ışık bedenleri içinde merkezlenmiş çoğu insan, şifa verecek ve şifa algılamamızı çok daha rafine ve kendiliğinden bir hâle sokacak olan muazzam büyüklükte sezgisel algılama taşmaları ve holistik bir ışık akışı deneyimleyeceklerdir.

Tüm bunların, ilişkiler üstünde doğrudan bir etkisi olacaktır; şu an etrafınızda biraraya gelen birçok farklı ve çoğunlukla çelişen frekanstan kişilerin aksine, sadece doğru insanlar size cezbedilecek ve hayatınız içinde daha uyumlu hâle geleceksiniz.

POZİTİF ENERJİLERİN AÇILIMI

Tüm bunların 1998'e kadar meydana gelmesi beklenmektedir. Bu tarihten sonra,

(Geçen Sayıdan Devamı)

bildiğimiz hâliyle korku ortadan kaybolmaya başlayacaktır. Durugörü ile 2065 yılına kadar, bildiğimiz negatif enerjinin yüzde yetmiş beşinin gezegen üstünden gideceği bana gösterildi. Dolayısıyla, bütün negatif hayat-varlıkları ve negatif bölgeler de gezegenden kaldırılacaktır. Negatif bir yapıya sahip boyutlar arası geçitler (yıldız kapıları) kapanmaya başladığında, Dünyanın ışık geçitleri, yani pozitif bir yapıya sahip olan yıldız kapıları eşzamanlı biçimde harekete geçecektir. **Bu pozitif-yüklü yıldız kapılarının bazıları zaten gezegen üstünde var olup da uyumakta olan bölgeler, yerlerdir, bazıları ise şimdilerde Dünyanın enerji alanına hareket eden ve esirî, astral ve zihinsel biçimde, gezegenin içinde ve etrafında tezahür etmektedir.**

İnsanın titreşimsel modeli arttıkça ve aşağı şakralar uyumlanmaya başladıkça; "doğru" ilişkiler hüküm sürmeye başlar. Şu anda, ilişkilerimiz modelinde kesin bir değişime, kayma yer almaktadır çünkü ortalama bir birey, bir kerede ancak tek bir kişiyi koşulsuz olarak sevebilmektedir. Ama gelecekte, koşulsuz sevginin kolektif bir akışı tezahür edecek ve 1998'den başlayarak daha çok

insan ışığı şuurlu biçimde anlayacak ve dolayısıyla eşlerini bùyük bir özenle seçeceklerdir.

Çok daha az fiziksel ilişki kurulması ile bu da, aşağı şakra merkezlerinin çok temiz hâle gelmesini sağlayacaktır. Kurulan bu ilişkiler; sıklıkla geçmiş-hayat sarsıntıları veya bitmemiş işler ile ilişkili olan şehvetten ziyade sadece sevgiye dayanacaktır. Şimdilerde birçok ışık işçisinin zamanı geçmiş ilişkileri bırakamamasının veya yeni bir ilişkiye başlayamamasının nedeni budur çünkü frekanslar arasındadırlar. Üçüncü boyut hâlâ çağırılmaktadır, halbuki dördüncü boyut baskın olmaya başlamıştır.

1998 yılında, ışık işçilerinin çoğunun uzaylarında tezahür etmekte olan dördüncü boyuta ait enerjinin yüzde ellisinden fazlasına sahip olacaklarını algılıyorum. Bu da onlara üçüncü boyut sistemi içinde üst sınırdaki olmayı sağlayacaktır. Bu da çalışma alanına (dünyada) kolektif ve bireysel fikirlerden oluşan bir akış olarak yansıyacaktır ve siyasal çalkantı daha da belirginleşecektir. Ayrıca dişi psişesi son törenselleştirmesinden geçerken, film endüstrisinde ve kadının cazibe unsurunda bol olan aşağı cinselliğe dayalı modellerde düşme başlayacaktır. Bu olurken, yanlış kullanılan artistik yetenek ve mizaçlar daha yüksek idealleri kucaklamaya başlayacaktır.

1999'da uzaylı kardeşlerimiz daha güçlü sinyaller yay-

ınlamaya başlayacaklardır. Birçok insan da "UFO kardeşleri" olarak adlandırılan tezahürleri fiziksel olarak görmeye de başlayacaklardır. Tüm bunlar temelde bizimle bir mukavelesi olan ve bir bütün olarak gezegenle ilgili kolektif bir ilgileri olan Işık Kardeşliğini meydana getirmektedir.

IŞIK İŞÇİLERİ

1999'dan sonra, şakra merkezlerimiz çok daha hizalanmış hâle geldikçe, gerçek esiri vilyona sahip olacağız. Bu deneyimleri kolektif biçimde paylaşmaya başlayınca, bir ışık işçisinin iki metre kadar yanına yaklaşan herhangi biri otomatik olarak DNA'larını harekete getirecek ışık parçacıklarının oluşturduğu bir girdiyi deneyimleyecektir. Bu ise fiziksel bir seviyede şu doğrudan sonucu ortaya çıkaracaktır: İnsanlar ya fiziksel olarak aurik alanınıza girmeye çalışacaklar ya da titreyimleri çok yavaş ise, size "tıslayacak"lardır. Artık sapla saman arasında kesin bir ayrım olduğu söylenebilir.

Birçok ışık işçisi aslında işlerindeki ve etraflarındaki değişimlere direnmeye çalışmaktadır, bazıları, üçüncü boyut anlamında değer verdikleri her şeyin, dördüncü, beşinci ve gelmekte olan yeni enformasyonel modeller uğruna feda edilmesi gerektiğini fark ettiklerinden beri bir hayli korkmaktadır.

Işık işçilerinin kimyasal bedeni içindeki en büyük fre-

kans, şüphesiz, korkudur. Birkaç bin yılı aşkın bir zamandır bu korku psişemize kodlanmış-tır. Şimdi bu korkunun dışarı atılması, üstüne de sifonun çekilmesi gerekir; bunu da içe dönerek, kalp merkezinin de-

Birçok ışık işçisi aslında içlerindeki ve etraflarındaki değişimlere direnmeye çalışmaktadır.

rinlerine bakarak ve zamanın başlangıcından beri kalp merkezimize ekilmiş olan Tanrı-gücü olan gerçek koşulsuz sevginin içsel tezahürlerini tanıyarak yapılması gerekir.

Önümüzdeki beş yıl içinde dişi "mızımızın" azalışını ve dişi "savaşçının" yükselişini göreceğiz, tabii ki ezoterik anlamda konuşuyorum. Dişi savaşçının silâhları şefkat, anlayış, neşe, şifa, bağlılık, yüksek enerjilerin kişisel bir disiplini ile gücün gerçek kullanımının anlaşılmasıdır.

Önümüzdeki beş yıl içinde erkekler ise, geçmişte çok işlerine yarayan güvenlik örtülerinin hepsini bırakmak zorundadır. Bunlar artık gerçekten de yararsızdır. Bir sonuç olarak, birçok sert erkek; birkaç bin yıldır bastırılmış olan duygusal enerjileri birdenbire, esasen solar pleksus ve kalp merkezlerinde yeni bir kategoriye itilecek olduklarından, bir süre fiziksel mızımızlar hâline geleceklerdir. Kendi dişil enerjilerinin çekişini deneyimledikçe, şefkati kendi hayatlarına sokma ve bu şefkati, kendi içlerindeki dişil yanı hakiki bir biçimde anlamak için kullanma fırsatına sahip olacaklardır. Ay- ➤

rica çevrelerindeki kadınlarla da çok farklı biçimde ilişkide olacaklardır.

Bundan sonra üçüncü göz yavaş yavaş büyüyecek ve büyüyecektir. Bütün şakra merkezlerinde bir ayrışma meydana gelecektir ama özellikle üçüncü göz içinde eski kodlama ve psikik bağlar, daha yüksek varlıklar enerji sistemlerini bize açtıkça, serbest kalacaklardır. Sonuç olarak, 2000 yılına kadar çoğu insanın üçüncü gözü şu an olduğundan çok daha etkili çalışıyor olacaktır. Kalp şakra merkezleri en az yüzde elli daha iyi çalışıyor olacak ve alt sakralar, şu an olduklarından en az yüzde yetmiş beş daha iyi çalışıyor olacaklardır.

Bir sonraki beş yıl boyunca, çoğu ışık işçilerinin ışığı özümseyişlerinde bir iyileşme öngörülmektedir. Bir bütün olarak insan mantalitesi, 180 derece denilebilecek bir değişimden geçecektir. Daha fazla

sayıda insan, hükümetlerinin yerine kendi güçlerini iddia ettikçe, bizi yavaşlatmak ve bir sonraki safhamıza ilerlememizi engelleyen astral plândakilerin bize verdiği yanlış bilgilerin aksine, bedenlerinin gerçekten ihtiyaç duyduğu şeyleri tanıyıp kabullendikçe, bu değişim daha belirgin hâle gelmektedir.

Bilim ve din arasında 1997'den itibaren bir uyumlanma başlayacak ve daha fazla insan kolektif seviyede şuurlu biçimde çalışmak üzere özgür iradelerini kullandıkça, vaat edilen değişikliklerin gelecek beş yıl içinde hayatlarımızdaki yansımalarını da göreceğiz.

Nihayet, çok daha uzak bir gelecekte, bu değişiklikler; hayatlarımızın içinde ve dışında, gerçekten çok boyutlu bir biçimde baskın kuantum güç hâlinde gelecek olan Mesih ruhunun en büyük macerasının başlangıç noktası olarak görülecektir.

Çok boyutlu olmak demek bütün hayatlarınıza erişmek demektir: geçmiş, şimdi ve gelecekteki. Hepsine, aynı an-

da. Bu oldukça, Benliğinizin çeşitli veçhelerini bilebilir hâle geleceksiniz ve "Benliklerin" çok boyutlu paylaşımı meydana gelebilecek. Bu ise denge sahibi olan ve iyi topraklanma kabiliyeti ile yeterli ışığı ve sevgisi olan sizlerin, bu enformasyonun kuantum gücünün merkezinde durmanıza ve ırkımızın bir bütün olarak hakikati ile ilişkili bir bilgililiğe ermenize izin verecektir.

Ve daha sonra bu da ruhunuzun ifade ettiği bireysel kişiliğinizin; hem kendi ruhsal amacınızı hem de Dünya Ana üzerinde birlikte uyumlanan bütün ruhların kolektif amacını tam olarak bilmesine imkân taniyacaktır.

Ve bu da, gezegenimiz içinde ve gerçekten kim olduğumuzun farkına varmamız için sabırla bekleyen diğer bütün ışık varlıkları ile ışık-iletişimine açılmak için büyük bir huzur ve uyum döneminin yolunu çizecektir. ■

**LIGHT Dergisi, Cilt 115,
Sayı 3, Kış 1995'den
Çev: Yasemin TOKATLI**

on derece sakin ve uyum içinde, gayet nötr şekilde yola devam etmelisiniz. Sizleri zor anlar beklemektedir. Meseleler daima yön değiştirebilir. Gayet değişken hadiselerin biraraya gelmekte olduğu bir dönemdesiniz. Başta iken son belli değil. Ancak gösterilen cehde göre, yön değiştirmiş sonuçlarla karşı karşıya kalacaksınız. Bacalama devresi geçiren varlıklar, kendilerindeki değişikliklerin farkına varabildikleri anda hadiseleri daha kolay atlatacaklardır.

BİLGİ ve

İZ

Cengiz CEVRE

Bilginin içine almadığı acaba ne var diye merak edebiliriz. Gerçekten de şöyle bir düşünelim: Bilgi olmasaydı

her şey olur muydu? Tabii ki bizler her şeyin neden olduğu hususunda bir varsayım yürütmeyi hiç düşünmüyoruz. Zaten buna ait bir bilgimiz de yok. Bizler bütün mevcut olanların belirli bir bilgiye göre var olduklarını biliyoruz. Bu ise kendimize ve kendimizden de değişik alanlara açılmayı gerektiriyor.

Bilgi bize nasıl ulaşıyor? Bizler, yani bedende tezahür eden ruhsal varlıklar, bilgiye doğru sürekli bir çekilme hâlindeyiz. Bilgisiz biz hiçbir şey yapamıyoruz. Bilgimizin farkında olmadığımız ya da daha doğrusu neyi bilip neyi bilmediğimizi de bilmediğimiz için bilgiyle hareket edememekteyiz. Bizler için bu durum son derece olağandır. Dar suur içine girmemizi icap ettiren bir enkarnasyon zarureti yaşıyoruz. Seviyemizin şu hâli veya hâlleri çeşitli merhalelere girip çıkma tarzındadır.

Tekâmülün bilgi ile olan ilişkisi işte burada ortaya çıkıp kendini gösteriyor. Hangi aşamaya varırsak varalım orası ge-

çilmesi icap eden bir yerdir; sürekli kalınıp durulacak ve keyfi çıkarılacak bir durum değildir. Sözünü ettiğimiz şeyler hem düşük hem de yüksek seviyeli, enerjili, vibrasyonlu hâllerimiz için geçerlidir. Oraları böyle ara vasatlardır.

Bilgiye ulaşma araçlarımız ise madde içinde öyle çoktur ki... Bedenli yaşamının avantajı buradadır. Beden kanalıyla alınan enformasyonları değerlendirebilmek zorundayız. Söylenildiği kadar uygulaması kolay olmayan eylemler vardır. Bizlerin içinde bulunduğu durum seviyemize en uygun olandır bilgisinden çıkarak karşılaştığımız ve ihtiyacımız olan, bizim talep ettiğimiz olay çeşitlemelerine daha yakından bakmanın fay-

dalarını görebiliyor muyuz?

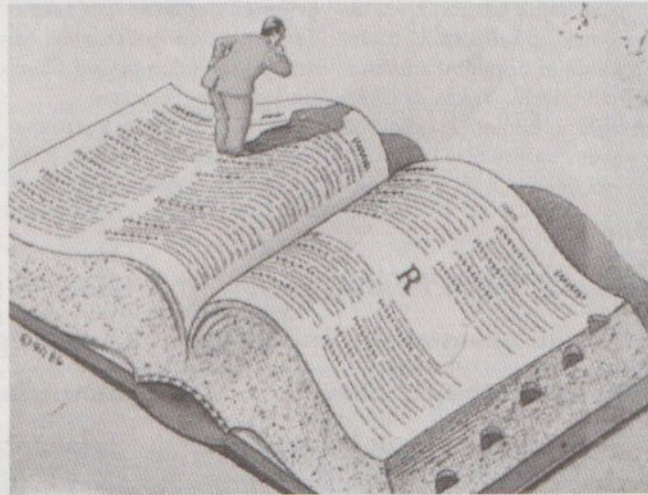
Bedenli hayatımızın hangi imkânları bize daha fazla yol gösterebiliyor? Dikkatli bir şekilde incelersek genellikle görünmeyen âlemden gelen etkilerin bizleri sarıp sarmaladığını ve bizden oraya, oradan bize sürekli bir etkileşmenin bulunduğunu belki de anlayabileceğiz. Bu ise bizlerde giderek tabiileşmeyi bekleyen ve gerektiren bir tutumdur. Öteâlemin etkisi olmadan, yani

Bizlerin içinde bulunduğu durum seviyemize en uygun olandır.

bizleri besleyen asıl kaynak olmadan ne olabilir ki?

Bizlerin aldığı

etkileri bedenli hâlimizde nasıl tezahür ettiriyoruz? Bildiğimiz gibi beş duyumuzun dışına pek çıkmıyoruz. Seyrek de olsa altıncı duyuyu hissediyor ve belki de anlamaya çalışıyoruz. Duyular Dışı Algılamaların henüz harcıâlem olmadığı zamanlardayız. Bu konu bilginin bir tür uygulamasıdır, fakat unutmamak lâzımdır ki bilgi yalnızca

Ruh varlığı enkarnasyonlar boyu araştırmalarına devam eder. ➤

bu değildir. O hâlde herkese nasip edildiği kadar bir uygulama söz konusudur. Bunu artıracak olan da varlığın bizzat kendisidir. "Yürüyen at arpasını arttırır" sözü boşuna söylenmemiş. Gösterilen samimî gayretlerin sonucunda hak edilenlerin liyakat olması söz konusudur.

BİLGİYİ ANLAYABİLMEK

Bizler şu hâlimizle bütün bu bilgileri yorumlayıp sentez edebilecek şuur seviyesinde olmadığımız için bizim için en uygunu günlük yaşamda karşılaştığımız kişi ve olaylarla bize ulaşan etkileri anlamaya ve idrak etmeye çalışmaktır. Zaten yapabileceğimizin en iyisi de budur. Olaylar aracılığıyla karşılanan ruhsal ihtiyaçlarımızın giderek farkına varabilirsek işte o zaman bilgiyi belki de anlamaya doğru çalışabileceğiz.

Bulgelerin bu konudaki yaklaşımı "açısal" olmaktadır. Sanki işiğin geliş, kırılış ve yansıyış açılara benzerliklere atfedilmektedir. Buradaki ifadeler bilginin özelliğini anlatmaya dönüktür. Yoksa bilginin enerjisini bilmemiz mümkün değildir. Sadece bize ulaşan etkideki bilgiyi ya da bir anlam-

da enerjiyi alıp bir ihtiyacımızın karşılanması ya da tekâmülümüzdeki bir ilerleyişin olmasıdır anlatılmak istenen.

Biz ve bilgi diye de ayırmaya imkân olmamaktadır. Bizler kendimiz bilginin ürünü değil miyiz? Öyleyse bilgiyi bizim dışımızda aramamıza da neden yoktur. Bilgi içimizdedir. İçeride dönmeye anlatılan da budur. Orada bilgiyle karşılaşmak mukadderdir. Yeter ki bizler bu içsel çabayı gösterebileyim. Gerisi zaten doğallık ilkesi içinde halledilir.

urada karşımıza bilgi ve varlık kavramları çıkıyor. Her ikisinin de dengeli bir şekilde gelişmesi enkarnasyonların verimliliği açısından önemlidir. Bilgimiz geliştikçe, daha doğrusu bedenli hayatta bilginin uygulamasını yaptıkça varlığımızın da gelişmesi doğaldır. Aksi takdirde ikisinde de gelişme tek taraflı olacağından ortaya olumsuz bir tablo çıkacaktır.

Yük bilgiden kurtulmanın en iyi yolu elde edilen bilginin günlük yaşam içinde karşı-

mıza çıkan sayısız fırsat içinde uygulanmaya çalışılmasıdır. Bunu nasıl yapacağız? Aslında söylemesi çok kolay fakat yapması zordur. Diyelim ki siz bir vicdan uygulaması yapıyorsunuz, herkesin normal karşıladığı bir olayda siz başkalarını

kale almadan vicdanınızın emrettiğini yaparsanız işte bilginizi uyguluyorsunuz. Yardımlaşma da öyle, sevgi de öyle, hizmet de öyle, vazife de öyle.

İnsanın kaderi zaten bundan başka bir şey değil ki! Yalnızca ve yalnızca bilgisini uygulamak ve yeni bilgi elde edip onu uygulamaktır. Demek ki hayatların çoğulluğu içinde bizler bilgiyle haşır neşir olan ve bunun dışında pek bir şey yapmayan varlıklarız.

Varlığın güzelliği ve ahlâki işte burada ortaya çıkar. Bilgisini uygulayınca ...

Geldiğimiz yer ve zamanlar tekâmül sürecindeki önemli anlardandır. Bu zamanların değerini anlayalım ve bilgimizi uygulamak için elimizden geldiği kadar gayret edelim. Boşalım ve yeniden dolaşım, enerji biriktirelim ve enerji yayalım. Sevgiye yönelim ve bilgiye varalım...■

Kemal, büyük bir duygudur.

Kemali olmayan onu anlayamaz.

Kâinat mânâ doludur.

Sezişi bulunmayan kavrayamaz.

* * *

Mânâsız değildir bu geliş ve gidiş

Rastladığın her yokuş ve iniş

Sonsuzluğa doğru bu serpilmiş

Tekâmülün zarurî neticesidir.

KEMAL YOLCUSU

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 87

5.3.1966

Realite Değişimi

“Her bir varlık, yeni bir tekâmül nizamının ve prensiplerinin eşğinde, yani otomatsa şeriate, şeriaten ise sevgiye, sevgiden ise makul vicdana kadar uzanan bir kademeleşme içerisinde varlık, bazı tesirlerle adapte olmak, bazı tesirlerden salâh bulmak için bir cehit, bir efor göstermek mecburiyetindedir. Bunu öncelikle kendi şuurunda yapacaktır. Saniyen içinde bulunduğu beşerî ve eşya muhitinin değiştirilmesi ile yapacaktır. Salisen bilerek ve isteyerek, fakat varlıkta olmak şartıyla daha üstün bir rahmeti talep edecektir.

Varlığın bir kademededen diğer bir kademeye geçişi esnasında, pek çok değişik şeyler vuku bulur. Bu değişimler onun kaba fizikî görünüşünden başlayıp, en seyyal ruhi ihtizazlarına kadar tesir eder. Burada daha çok anlatılmak istenen şey, yeni bir fonksiyon sahasına, yeni bir mesuliyet ve vazife sahasına giren kimsenin, muhakkak oranın şartlarına uymak mecburiyetinde olmasıdır. Gerek şimdiye kadar kullanılan vasitanın, gerek yürünen yolun, gerekse mahmul bulunan tesirlerden sıyrılmamanın zaruretini ifade eder. Şimdi eğer bugünün insanlığı(na) da, kendisine ayakkabılarının çıkarılması söylenmiş olursa, bunu kim yapar? Ve bu nasıl yapılır? Burada insanın yapabileceği en matlup şey; mutlak ve mutlaka makul vicdana ulaşmaktır.

Demek ki, Musa'nın ayakkabılarını çıkarması ve silkmesi, geçmiş realitenin ağır tesirlerinden kurtulmak, son büyük gayreti, iradeyi, temerküzü ve imanı ispat etmek ve sonra kendi devrinin üstün prensiplerine yani şeriatine inkıyat etmektir. Bu sizin zamanınızda ise makul vicdana inkıyat etmektir. İsa devrinde ise genel, tarifi imkânsız, sınırı belli olmayan bir sevgiye itaattir. Gerçekte bu sevgi, vicdan sezgisinden hemen biraz önce gelen bir realiteyi ifade eder.”

SÖZLÜK

Salâh: İyilik, barış, kurtuluş
Matlup: İstenilen şey

İhtizaz: Titreşim
Temerküz: Toplanma, birikme

Mahmul: Bir şeyin üzerine kurulmuş
Inkıyat: Teslim olma, itaat

İMAJİNASYON (TAHAYYÜL), TASAVVUR VE İRÂDE

Derl: Ali Cahit CÜMBÜŞEL

İMAJİNASYON ve İRÂDE

İMAJİNASYON, bir şeyi ruhta suretlendirmektir. Bir şeyi ruhta suretlendirmek ile rastgele zihinde bir şeyi suretlendirmek anlamına gelen tasavvur, aynı şey değildir. İmajinasyon, tasavvur hâlinde kalan zihnî faaliyetten başkadır. Tasavvur, alelâde bir düşüncedir.

Bir şeyi ruhta suretlendirmek, ruhun maddeler üzerindeki etkisini kullanması ile başa gider. Ve ruh, etkisi ile bir objeye şekil vermek istediği zaman, onu imajinasyon melekesinin yardımı ile yapar. İmajlar, alâkalandıkları kozmik maddelerden kendilerine uygun kalıpları teşkil etmiş bir hâlde bulunurlar. İmajine edilmiş her şey, fizik âlemimizdeki kaba tezahüratını göstermezden evvel, süptil kozmik maddeler âleminde tahakkuk etmiş olur. İmajinasyon yolu ile ruh, beden içindeki sinirsel seyyaleler üzerinde etkili olur; bu kuvvetler sinir yollarından geçerek fizyoloji üzerinde tesirli olur; gene ruh imajinasyon yolu ile, iradesine uygun bir hedefe doğru alâkadar bulunduğu bütün kozmik maddeler üzerinde de hareketler oluşturur. Nitekim, metapsişik tecrübeler esas olan bütün telestezik ve telekinetik hadiseleri, en doğru olarak ancak bu yoldan izah edebiliriz. İmajinasyon mahsulleri, objektif birer varlık hâlinde kıymet kazanırlar, maddeler üzerinde etkili olurlar.

İmajinasyon, irade ile başlar, irade ile biter. Bu imajinasyonu sevk ve idare eden irade, her vakit insanlarca bilinmeyebilir. Yani irade, şuura geçmeyebilir. Bunun en önemli sebeplerinden biri, ruhun maddeye bağlılığı yüzünden meydana gelen melekelerindeki kapanıklıktır. Bu irade, varlığın dışından, bir diğer varlıktan da gelebilir. İmajinasyon melekesi geliştikçe, telkin alma kabiliyeti artar. Aynı şekilde, telkinin insanda ipnoz hâlinde en başarılı sonucu vermesi, bu durumdaki bir insan ruhunun, imajinasyon melekesini daha iyi kullanabilmesindedir. İmajinasyonun, ruhun tekâmülü üzerindeki tesirleri büyüktür. İmajinasyon kabiliyeti, insanın tasavvur hâlinde bulunan düşüncelerini manen veya maddeten tatbik mevkiine çıkarmasına yarar ve bu da ruhun müessiriyetini artırmak suretiyle onun tekâmülüne sebep olur. İmajinasyon melekelerini iyice geliştirmiş olanların ellerinde, daha müsait tekâmül vasıtaları ve imkânları vardır. Bir işin gerçekleşebilmesi, ancak imajinasyon ile mümkün olur. Ruhun maddeler üzerindeki etkisi, ancak imajinasyon ile olur. Bu söz, bizim âlemimiz hakkındadır. Bir işin olabilmesi için imajinasyon şarttır. İnsan ister bilsin, ister bilmesin, başarıyla yaptığı bir işte muhakkak imajinatif bir faaliyet göstermiştir.

İşlerin gerçekleşmesinde tek başına iradenin, doğrudan doğruya hiçbir etkisi yoktur. İrade, ancak imajinasyon melekesinin bir unsu-

ru hâline girdiği zaman,o melekeyi sevk ve idare etmek suretiyle hadiselerin gerçekleşmesinde etkili olur. Bazen öyle olur ki, hiçbir imajinatif faaliyet gözükmeksizin, bir insan tarafından bir eser ortaya konabilir. Ve bu insan, bu eser hakkında hiçbir imajinatif faaliyette bulunmamış olabilir. Bu eserin bu zat tarafından ortaya konulmasında, şüphesiz onun iradesi rol oynamıştır. Bütün bunlara bakarak, bu eserin imajinasyonsuz bir irade ile meydana geldiğine hükmetmek doğru olmaz. Böyle bir hâl, iki yolla mümkün olur:

1- İmajların doğrudan doğruya ikinci bir şahıs tarafından hazır olarak alınması ve benimsenmesidir. Bir kompozitörün bestelediği bir parçayı çalan bir virtüöz bu duruma örnektir.

2- İmajinasyonu sevk ve idare eden irade, bazen şuur sahasına geçmeyebilir. Bu takdirde, imajinatif faaliyetlerden şahıs bizzat haberdar olmaz. Post-ipnotik telkinler buna örnektir.

FİİLLERİN GERÇEK SAHİBİ KİMDİR?

Şu hâlde, yaptığımız veya yapar gibi görüldüğümüz eserlerden hangisinin bize ait olduğunu ve hangisinin başkalarından geldiğini, eğer görünürde bir delil yoksa, madde âleminde tayin etmek, hakikaten kolay bir iş değildir. İşte bu yüzden, kendi eserlerimiz olan diğer birçok işleri de kendimize ait gibi düşünür ve birçok hadiseleri de tesadüflerle izah etmeye kalkışırız. İmajinasyonlarımızı yükseltmek istiyorsak, kullanırken, başımızı yere değil, gökyüzüne çevirmeliyiz; çünkü o, almış olduğu istikamete doğru bizi zorunlu olarak sürükler. Büyük bir filozofun, büyük bir müzisyenin, büyük bir romancının, nihayet büyük bir âlimin toplum hayatında oynadığı rollerin gizli tesirlerini görmek lâzımdır. Bu tesirlerin, insanlık hayatında çok iyi veya kötü neticeleri olabilir. Fikir intikallerinin, telepatilerin, sempati ve antipatilerin -bunlar sonradan da meydana gelmiş olabilirler- teknik izahına bu noktadan girmek lâzımdır.

Rüyaların bazılarında, gündüz; ruhta,

şuurlu veya şuursuz yerleşmiş olan bir imaj, yarı maddî güdülerin tesiri altında, bazen olduğu gibi, bazen de sembolik sahneler içinde canlanır ve insan bunları kendisinin veya başkalarının imajinasyonlarının mahsulü olduğunu düşünmeden, bir realite olarak kabul eder. Yaptığımız işler kadar, tahayyül ettiğimiz işlerden de vicdanımıza karşı sorumlu olduğumuzu öğrenmeliyiz. Bunların değerlendirilmesi bütün çıplaklığı ile spatyomda yapılacaktır.

DÜŞÜNCELERİMİZDEN BİLE SORUMLUYUZ

İmajinasyonun, tabiat kanunları karşısındaki durumu da çok önemlidir. İnsan, şu işi veya bu işi yapmak istemekte tamamiyle serbesttir. Ve serbest olmalıdır. Fakat insanın istediği şeyi, istediği zaman ve mekânda gerçekleştirip gerçekleştirmemesi ayrı bir meseledir. Hayatında iyi veya kötü niyetle bir işi tahayyül edip etmemesi ayrı bir meseledir. Hayatında iyi veya kötü niyetle bir işi tahayyül eden insanın, bu tahayyülü gerçekleşmemiş bile olsa, onun ruhta meydana getireceği reaksiyonlar, istikbalde mutlaka tezahür zemini bulacak ve ruhun yeni hayat şartlarını tayin eden unsurların başında gelecektir.

Hayatımızın akışı sıralarında, irademizin dışında olmuş gibi görünen hadiselerin çoğu, uzak veya yakın bir geçmişte, ruhu muza ekmiş olduğumuz tohumlardan çıkmıştır. Dolayısıyla, yarınki hayatımızı kendimizin kurduğunu bilirsek, bugünkü hayatımızın irademiz dışında vukua geldiğini zannetmek hatasına düşmeyiz. Eğer başımıza bir musibet geldi ise, bunun sebeplerini, her şeyden evvel kendimizde aramalıyız. Çünkü onu kendimiz yarattık. Bu hususta bilgimizin olup olmaması, o musibetin gerçekleşip gerçekleşmeyişi üzerinde etkili olmaz. Bu hakikati bilmenin şu iyiliği de vardır ki, eğer bugün herhangi bir şeyi imajine ederken, yarınki hayatımızın bir hadiselerini yarattığımızı düşünürsek, tekâmülümüzü daha süratli ve emin adımlarla ilerletmiş oluruz.

İMAJINASYON ve TEKÂMÛL

Bir varlığın dünyadaki iradesi ve imajinatif faaliyetleri ne kadar az gelişmiş ise, onun üzerindeki dış etkenlerin baskısı da o kadar fazla olur. Eğer hayatımızın bazı anlarında serbestliğimizi kaybetmiş bulunuyorsak, bunun sebebini anlamak için şu kuralı hatırdan geçirmek faydalı olur: İradenin gelişimi ve imajinasyon melekesinin artan kudretiyle öyle hadiseler meydana gelir ki, bunlar sayesinde ruhun serbestliği ve bağımsızlığı, gittikçe artan, gelişen bir şekilde, zorunlu olarak yerleşir. İrade ve imajinasyonları ile olgunlaşmış bir insan, diğerlerine nazaran, daha ziyade kendi sahip ve efendisidir. İnsanın bir hayattaki huzur ve saadeti, hürriyeti ve hatta müteakip hayat şartlarını tayin etmek hususunda göreceği kolaylıklar veya uğrayacağı güçlükler, sebeplerini geçmiş hayatlardaki imajinasyon melekesini kullanma şeklinden alır.

İMAJINASYON ve İLÂHÎ İRADE YASALARI

İmajinasyon ve iradenin ciddî bir biçimde kullanıldığı, devamlı gayret sarf edildiği bazı hâllerde, birçok hadisenin oluşu veya olmayışını, seyrini, genellikle değiştiremiyoruz. Bunun cevabı şöyledir: İmajinasyonun, muhakkak bizim irade ettiğimiz şekilde veya istediğimiz zamanda gerçekleşmesi gerekmez. İmajinasyonun gerçekleşebilmesi için, onun mutlaka tabiat kanunlarıyla uyuma hâlinde bulunması şarttır. Tabiat kanunlarına uygun olmayan imajinasyon gerçekleşmez. Yalnız bu, imajinasyon hiç gerçekleşmez, gerçekleşemez anlamına alınmamalıdır. Çünkü tabiat kanunları, bizim düşünebildiğimiz bütün imkânlara ve idrakimize sığmayacak kadar geniş ve hatta sonsuz değişimlere sahiptir. Madde ve kâinat, sonsuz imkânlara sahiptir. Ve bunlar da İlâhî Kanunlar'ın sonsuzluğu karşısında hiç derecesinde kalır. Dolayısıyla bize göre, bir bakımdan tabiat kanunları dışında kalan bir imaj, bizim bilmediğimiz diğer bir tabiat kanununa uygunluk göstererek, o yoldan gerçekleşme imkânını bulur. Şu hâlde, sonsuz tabiat kanunları

karşısında muhakkak kendisine bir yer bulabilecek olan bizim sınırlı imajinasyonlarımızın, hemen her zaman gerçekleşme imkânlarının mevcut olduğunu düşünmek hatalıdır.

İmajlarımızın düşündüğümüz gayeye ulaşip ulaşmayacakları meselesi de ayrı bir iştir ve bu da gene tabiat kanunlarıyla tayin edilmiştir. Bizim dünyada her hoşumuza gitmeyen hadiseyi, istediğimiz gibi değiştiremeyiz. İnsan dünyaya, hadiseleri yaratmak için gelmemiştir. Evvelce gene, çoğunlukla kendisi tarafından doğrudan doğruya tertiplenmiş hadiselerin içinde bir müddet yaşamak ve onlara karşı tahammülünü denemek için gelmiştir. Bu tahammülünü her sahada deneyimleyebilmesi için, iradesini serbestçe kullanarak birtakım teşebbüslere girişmesi lâzımdır. İnsan, iradesini serbestçe kullanabilir ve imajinasyonu ile şu veya bu istikamete yönelik birtakım işleri gerçekleştirir. Fakat insan, yaptığı her işten sorumludur. Her işin, bilmediğimiz şartlar altında neticeleri vardır. İmajinasyon da bir faaliyettir; her faaliyet gibi bunun da bir neticesi olması gerekir. İmajinasyonu sevk ve idare eden iradenin iyi veya fena maksatlara yönelik oluşu, insanın acı veya tatlı akibetini de hazırlar. Bu hayatta sarf edilen imajinatif faaliyetler, öbür hayatta gerçekleşmeseler bile, daha sonraki hayatlarda gerçekleşeceklerdir. İnsanlar, düşündükleri, imajine ettikleri, fakat fizik plânda yapma imkânı bulamadıkları veya düşünüp de yapamadıkları olaylardan da sorumlu olurlar. Bir imajinasyonun acı, tatlı sonuçlarını tatmak için, onun dış âlemde gerçekleşme zemini bulup bulmamış olması önemli bir rol oynamaz.

MUSTAFA MOLLA'NIN TEBLİĞİ

"İnsan iradesi neyi ideal tutarsa, neyi tekrar tekrar ele alırsa, onun üzerinde manevî yüksekliğin tezahüratı icabı, akla sığmaz neticelere varır. O hâlde hayaldeki varlıklar da reeldir. İmdi, tasavvur edilen her şey vardır. Bu suretledir ki, hayalde ve dimağda teşekkül eden herhangi bir tahayyül, vasıtasız gayesine

akseder. Bir kötü insanın imajinatif ısrarları, gaye bildiği bir noktaya bazen en hızlı bir gidiş ile ulaşır. Öyle ki, kendisinden daha derin, daha kudretli, daha muhteşem insanları, bir kötü temenni yolu ile yere serebilir. Sihir için lâzım olacak tek vasıta da budur. Yani defalarca bir fikir etrafında ruhu seferber etmek. Gaye iyi ise iyilik, kötü ise kötülük getirir. Size şu kadarını söyleyelim: Büyü, daimî darbeler, daimî ısrarlar ve antlaşmalar demektir. Bunun vibrasyonları, elektrikle mukayese edilemeyecek bir derecededir. O hâlde ruh, sizin en fazla üzerinde durduğunuz mevzuları derhal, hadise yapmaya muktedirdir.”

* * *

“Bir tek hedef üzerinde toplanan ruh kuvveti pek büyüktür, harikalar başarır, olma-
yacak işleri oldurur. Üstünde çok durulur, düşünülür, devamlı olarak, bütün ruh ile istenirse, her hayal gerçek olur.” (Bu ifade de Buda'ya aittir.)

İMAJINASYON TÜRLERİ ve TEKNİĞİ

İnsan, zihinsel imajlar oluşturmak gibi büyük bir melekeye sahiptir. Bu meleke imajinasyon sürecine katılır ve insana tahayyül etmekte büyük bir kudret verir. Bu meleke insanı görmediği, işitmediği ve hatta, asla görüp işitemeyeceği mantal bir imajı oluşturmaya muktedir kılar. Zihnen görmek, konsantrasyona sıkı sıkıya bağlıdır.

Vizyon imajinasyonu, herhangi bir objenin detaylı ve devamlı olarak zihinde tutulabilmesidir. Orijini işitme, dokunma, koku gibi diğer duyu organları olan başka tip imajinasyonlar da vardır. Fakat görme ve işitme imajları, diğerlerinden daha önemlidir. Bu tip imajlara örnek olarak, uykuya dalma ve uyanma esnasında görülen imajlar, belirli bir melodi dinlerken resim hâlinde canlanan imajlar, belirli şartlarda canlanan yaşanmış hatıralar, sevilen bir arkadaşın sesinin hatırlanması gösterilebilir. Sevdiğiniz bir arkadaşınızın hayalini ve bu hayalin konuştuğunu görebilirsiniz, duyabilirsiniz. Bu, işitme imajlarına bir örnektir. Tam bir imajinasyon, detaylı olarak hayal edebilmek de-

mektir. Zihninizin karanlığında çeşitli şeyleri görebilir ve işitebilirsiniz. Bu, imajinasyondur.

Bir de imajların projeksiyonu denilen bir olay vardır. Bu, imajların zihinden dışarıya çıkarılmasıdır. İmajlar, herhangi bir yüzey üzerine, dalgın bir şekilde bakıldığında, orada görülebilir ve oradan işitebilir. Bu, imajların projeksiyonudur.

kült bilimlerdeki bütün çalışmalarında, imajinasyon kabiliyetinin gelişmiş olması çok önemlidir. Bir kere bu kabiliyet kazanılırsa, okült sanatlarda başarı elde etmek oldukça kolaydır. Bir okült sanat olan şuur projeksiyonu -astral seyahat- denemelerinde başarıya ulaşabilmek için, tam imajinasyon şarttır. İmajinasyon, okült eylemin en zor, fakat en önemli bir parçasıdır. Rüyalarda, imajların projeksiyonu kendiliğinden olmaktadır. Bazı insanlar doğuştan imajinasyon kabiliyetine sahiptirler. Diğerleri ise, bir metot dahilinde bu kabiliyeti geliştirebilirler. Bu güç, bir kez geliştirildikten sonra deneycinin kontrolü altında olmalıdır. Deneyci, kendisi, kesin olarak istemediği hâlde, imajların canlanması olayına aldırmamak gibi bir alışkanlığa hiçbir zaman düşmemelidir. İmajlar daima kontrol edilmelidir. Kontrol altına alınmış imajinasyon, okült konularla uğraşmak isteyenlerin etrafını çeviren esrar perdesini aralanmasını kolaylaştıran bir anahtardır. Arzu ile imajinasyon arasında bir çekişme olduğunda, daima imajinasyon galip gelir. İmajinasyon ile mutabakat hâlinde bulunmadıkça, hiçbir arzu bir işe yarayamaz. Yani tahayyül kuvvetiniz istemese, arzu etseniz de, o işi gerçekleştiremezsiniz. Tahayyülün hayır dediği bir kimse, hâlâ o işi yapmak istiyorsa, o kimse kendisini boşuna riske sokuyor demektir. Tahayyül etmeden, bir insan kendisini zorla bir işi yapmaya itiyorsa, bu durum onun sıhhatine de olumsuz yönde bir tesir edebilir. Tahayyül kudretinizi geliştirip, onu istediğinize bağlı olarak kontrol altına alabilirseniz, istediğiniz birçok şeyi kolaylıkla yapabilirsiniz.

İmajinasyonunuza yol gösteriniz, onu kontrol ediniz ki, ruhunuzun selâmeti için olan arzularınızın gerçekleşmesi mümkün olsun... ■

KUTSALIN İSTİSMARI FELÂKET GETİRİR

Selman GERÇEKSEVER

KURUMLAŞMIŞ olarak politika ve çıkarıcı din anlayışı başta olmak üzere, insanlarımızın günlük yaşamında kutsalın istismarının artık göze batıcı değil de, gözleri kör edici örneklerini yaygın olarak görüyoruz.

Örtülü putperestlik olan riya adına işlenemedik kabahat yok. Yalancılık, gayet normal ve kaçınılmaz bir tutum. Dürüstlüğü ve güzel ahlâklı olmanın enayilik sayıldığı günümüzde en kaba düzeyde yapılan ibadetin bile arkasında çıkarıcılık var, gösteriş var, alenilik var. Sevgiden, aşktan soyutlanmış, kin ve korku üzerine kurulu bir din anlayışıyla kutsallığa karşı işlenen kabahatler katlanarak artıyor.

Asıl amacı, "ilâhilikle teması öğretmek" olan din, bu fonksiyonunu çoktan yitirmiş, dogmalar içine hapsolmuş kalmıştır. Bilim ise madde içine hapsolmuş vaziyettedir.

O hâlde ne olacak? Başımıza ne gelecek? Kutsallığa karşı işlenmiş olan kabahatlerin cezasını nasıl çekeceğiz? Bizim nasıl çekeceğimizi bilemiyoruz ama bizden önceki toplumların başlarına ne geldiğini tarihten biliyoruz. Bunlardan sadece birisini hatırlayalım: İskitler. Bakın, Edouard SCHURÉ, *Büyük İnisyeller* adlı ünlü eserinin RAMA bölümünde olayı nasıl toparlamış:

"... En eski çağlardan beri keşif ehli kadınlar, kehanetlerini hep ağaçların altında ifşa etmişlerdir. Her halkın kendine özgü büyük bir kâhini vardı... Başlangıçta soylu bir anlamda davranış göstermiş olan bu kadınlar, daha sonraları, ihtiraslı ve acımasız insan kimliğine bürünmüşlerdir. Kısacası, dürüst kâhinler zamanla kötü sihirbazlar hâline gelmişlerdir. İnsan kurban etme âdetini onlar koymuşlar ve

böylece dolmenlerin üzerinden durmadan insan kanı akmasına yol açmışlardır. Rahiplerin uğursuz ilâhileriyle, İskit halkının alkış ve haykırışlarının eşliğinde, insan kanı akmıştır da akmıştır.

Bu rahiplerin arasında, kendisi de rahip olan RAM adlı bir genç de yer almaktaydı. Fakat bu delikanlının gelişmiş varlığı bu kan dökücülüğe, bu vahşete karşı isyan hâlindeydi... Drüid rahipleri onu 'bilen' diye, halk ise 'barış ve huzur sözcüsü' diye adlandırmaktaydı.

İlâhî bilimin özlemiyle yanıp tutuşan RAM, tüm İskit ülkesinde ve güneş ülkelerinde birçok seyahatler yapmış kuzeyde bulunan ülkesine birçok seyahatler yapmış, kuzeyde bulunan ülkesine döndüğünde, insan kurban etme âyinlerinin iyice çığırdan çıktığını görüp, dehşete kapılmıştır. Bu tutum, ırkının mahviyela sonuçlanacağı benziyordu. Drüid rahibelerinin kibirleri, tutkuları ve halkın da boş inançları sayesinde alıp yürümüş olan bu âdetle nasıl mücadele edecekti?

O sıralarda Beyazlar'ın üzerine bir başka felâket daha çökmüştü ve RAM bunu kutsallığa karşı işlenmiş olan kabahatlerin cezası olarak telâkki etmekteydi: Güney ülkelerine sefer düzenleyip de Siyahiler'le teması geçmiş olan Beyazlar dönüşlerinde, ülkelerine veba türünden bir hastalık taşımışlardı. Bu hastalık insanın kanında tahribata yol açıp, hayat kaynaklarını kurutmaktaydı. Tüm vücut siyah lekelerle kaplanmakta, nefes kokmakta, şişen ve yaralarla delik deşik olan kollar ve bacaklar şekil değişikliğine uğramaktaydı. Bunun sonucu olarak da hasta dayanılmaz acılar içinde kıvrılmaktaydı. Hastalık, canlıların nefesi ve ölümlerinin kokusu vasıtasıyla bulaşmaktaydı. Bu yüzden de av hayvanlarının bile terk ettiği ormanların derinliklerinde binlerce insan yerlere serilip, hırıltılar içinde can vermekteydi..." ■

ETKİNLİKLERİMİZ

BİLYAY VAKFI

Vakıf Merkezi

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)
 - 5 KASIM Ruhsal Söyleşiler..... Ergün ARIKDAL
 - 12 KASIM Psikik Olaylardaki Etken Sebepler..... Cemal GÜRSOY
 - 19 KASIM Sevginin Sonsuz Akışı..... Fulya AYKAC
 - 26 KASIM Ölümüne Yakın Deneyimler..... Gültekin ÇİLEKAR

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zarfı Apt. No:4/6 Beyoğlu/İST. • Tel: (0 212) 243 18 14

Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

- 29 KASIM Niçin Sevmek İstemiyoruz?..... Nurettin ERSOY
- Saat: 15.00-17.00 • Yer: Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Caddebostan-Kadıköy/İST. Tel: (0 216) 360 90 95

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ

Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

- 15 KASIM İnsanın Metabiyolojik Yapısı..... Tarık ARIKDAL
- Saat: 15.00-17.00 • Yer: Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Caddebostan-Kadıköy/İST. Tel: (0 216) 360 90 95

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-21.00)
 - 5 KASIM Kader ve İncaplar..... İsmet YALÇIN
 - 12 KASIM Aura..... Ercüment KAYA
 - 19 KASIM Ahlâksal ve Psikolojik Çöküş..... Ahmet HIZVEREN (BİLYAY Vakfı)
 - 26 KASIM Şuurulluluk ve Vazife..... Günay YALÇIN
- CUMARTESİ SEMİNERİ (Saat: 14.00-18.00)
 - 2 KASIM Tekrardoğuş..... İsmet YALÇIN - Ercüment KAYA
- VIDEO PROGRAMI (Saat: 15.00)
 - 9 KASIM HBB TV'de yayınlanan Ergün ARIKDAL'ın ŞİFA-NAZAR Söyleşi

Yer: Necatibey Cad. No:72/7 06430 • Tel: (0 312) 229 54 46

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-20.30)
 - 5 KASIM Batık Kıta Mu ve Günümüz Uygarlığı..... Gündüz ÖGÜT - Vildan KEŞKEK
 - 12 KASIM Küresel Anlayış..... Duygu GÜNER - Oya TIMURDOĞAN
 - 19 KASIM Düşünce ve Duygu Hayatı..... Kenan YILMAZ
 - 26 KASIM Sebep-Sonuç Yasasının İşleyişi..... Cengiz CEVRE

Yer: Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452. Sok. No:7 K:2 D:2 Alsancak • Tel: (0 232) 464 00 17

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)
 - 2 KASIM UFO'lar, Evrende Zeki Hayat..... A. ÜLGEN - Zülal ÇEVİK
 - 9 KASIM Rüyalar ve Yaşama Etkisi..... İlkay ATILLA
 - 16 KASIM Alternatif Tıp ve Manyetik Şifa..... Zülal ÇEVİK - T. MERAL
 - 23 KASIM Dejenerasyon ve Gelişim..... Selman GERÇEKSEVER (BİLYAY Vakfı)
 - 30 KASIM Düşünce ve Duygu Hayatı..... Kenan YILMAZ (İRAD)

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 • Tel: (0 322) 454 60 29

KKTC METAPŞİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 15.00-17.00)
 - 2 KASIM Farkındalık..... Hasan Yalkın BOYACIOĞLU
 - 9 KASIM Değişime Doğru - 1.Bölüm..... Cavidan BOYACIOĞLU
 - 16 KASIM Değişime Doğru - 2.Bölüm..... Hasan Yalkın BOYACIOĞLU
 - 23 KASIM Değişime Doğru - 3.Bölüm..... Cavidan BOYACIOĞLU
 - 30 KASIM Değişime Doğru - 4.Bölüm..... Hasan Yalkın BOYACIOĞLU

Yer: Hürriyet Cad. No:27 Girne • Tel: (0 392) 815 22 05

Bayrak Radyo ve TV

KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği Üyeleri, KKTC Bayrak Radyo ve Televizyonunda her Çarşamba günü saat 10.30-11.00 arasında yayınlanan "ALTIN ÇAĞA DOĞRU" programında bilgilendirme faaliyetlerine devam etmektedirler.

RUHSAL KÜLTÜR MERKEZİ DERNEĞİ (ANKARA)

Dernek Merkezi

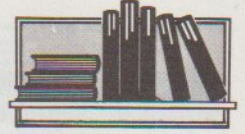
- CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 11.00-13.00)
 - 2 KASIM Ne Kadar Özgür Olabiliriz?..... Esen TÜNERİ
 - 9 KASIM Hayatı Nasıl Yaşamalıyız (I)..... İlker TÜNERİ
 - 16 KASIM Hayatı Nasıl Yaşamalıyız (II)..... İlker TÜNERİ
 - 23 KASIM Sevginin Evrendeki Yeri..... Esen TÜNERİ - Cazibe EVİRGEN
 - 30 KASIM Tekrar Tekrar Doğarız..... İlker TÜNERİ - Hülya YÜKSEL

Yer: G.M.K. Bulvarı, Dağdelen Kardeşler Apt. No:92 Alt zemin, Maltepe • Tel: (0 312) 231 60 36

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ KONFERANSLARIMIZA GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RICA OLUNUR.

KİTAPLAR ARASINDA

BÜYÜK İNİSİYELER

Kitabın adı / Orijinal adı
BÜYÜK İNİSİYELER / LES GRANDS INITIÉS

Yazar / Çeviren
Edouard SCHURÉ / Yavuz KESKİN

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi
876 sayfa, 1996

Fiyatı: 1.500.000 TL.

RUH ve MADDE YAYINLARI
P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

Bu hacimli ve yoğun eser, ruhtan maddeye doğru inışı, evrenin tanrısal ışığı ile ruhsal âlemin kudret ve bilgisini taşıyan büyük yol göstericileri, insanları aydınlatanları, büyük vazifeli, büyük organizatörleri anlatmaktadır. Kitapta yer alan bu organizatörler sırasıyla şunlardır: Rama, Krişna, Hermes, Musa, Orfe, Pisagor, Eflâtun, İsa, Muhammed ve Zerdüşt.

Yukarıda yer alan farklı isimler, hep aynı şeyleri söylemişler tarih boyunca. Geldikleri âlemin ruhsal birliğini maddeye yansıtmaya çalışırken nice eziyetler, nice hor görmelerle karşılaşmış, ama yüce vazifelerini bu şartlar altında da olsa yerine getirmişler.

Dinlerdeki gizli anlamları, müteal birliği ele alan bu kitapla, okuyucu, kendi kendine şunu sorabilir: Bunca kan ve dalaş, öfke ve nefret niye? Bu maddî hâller ve koşullar, bu inisiyelerin peşinden gittiklerini iddia eden garip eğilimli insanoğlu tarafından yaratılmış ve sonuçta insanlar kendilerini birbirinden ayırmışlar.

Dinler, hakikatlerini yeniden anlamak üzere kendi asıl köklerine ve aşkın anlamlarına dönmek zorundadırlar. Kitabın yazılış amacı da budur. Eser, bütünüyle, yüce, eksiksiz ve ezeli - ebedî nitelikli hakikate ulaşmak özleminin ürünüdür.

Gizli ve açık anlamları sınıksız kavrayan bu kapsamlı eser, dinler tarihinde ve bu tarihi araştıranların incelemelerinde çok önemli bir boşluğu dolduracaktır.